

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület

10 éves története

1998

2008

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület

10 éves története

1998–2008

Minden jog fenntartva. A jelen kötetet vagy annak egyes részeit a Kiadó engedélye nélkül bármilyen formátumban vagy eszközzel reprodukálni, tárolni és közölni tilos!

© Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület

Készült a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület megalakulása 10. évfordulójára a Nemzeti Civil Alapprogram támogatásával.

Szerkesztők: Amaczi Viktor nyugállományú mérnök alezredes
Felker Lajos nyugállományú ezredes
Havasi János nyugállományú ezredes
Dr. Horváth László, a PTTT igazgatója
Dr. Lindner Miklós nyugállományú altábornagy
Majercsik Tibor nyugállományú alezredes
Ölveczky István nyugállományú rendőr ezredes
Szepezdi Dezső nyugállományú ezredes

Szuszán György nyugállományú ezredes

Lektorok: Amaczi Viktor nyugállományú mérnök alezredes
Bodnár Gyula nyugállományú alezredes

Olvasószerkesztő: Labányi Ágnes

Műszaki szerkesztő: Hajzer György, a PTTT logisztikai igazgatóhelyettese

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa

Formátuma: B5

Terjedelem: 176 oldal

Példányszáma: 400

© Kiadó: Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület
1143 Budapest XIV., Stefánia út 34.
Tel: (+361) 273–4100

Felelős kiadó: A Puskás Tivadar Távközlési Technikum igazgatója

TISZTELT OLVASÓ!

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület megalakulásának 10. évfordulójára megjelent kiadvány lapozgatásával Ön nemcsak egy Egyesület emlékezésének lesz részese, hanem akaratlanul is beleszöppen egy nagy múltú katonai szakszolgálat kultúrtörténetébe. „Navigare neccese est...” Hajózni márpedig kell, az antik Pompeiusnak tulajdonított mondás szerint. Ma már tudjuk, hogy kommunikálni legalább annyira szükséges. Mondhatnánk: a híradásnak minden körülmények között működnie kell. E szükséglet megvalósítóinak évezredekén keresztül meg kellett küzdeniük a természet, a tudomány, a technika és az emberi tevékenység által támasztott akadályokkal. Ez a küzdelem a híradókat, a kommunikátorokat szoros szakmai és bajtársi egységbe zárta. Ebben a szellemi egységben tevékenykedett a zászlóját lengető római legionárius; Puskás Tivadar, a magyar híradás szimbólumává vált világhírű feltaláló, valamint a napjaink válságövezeteiben a békéért harcoló katona is. Tisztelet és köszönet a munkásságukért.

Ma természetes mozdulattal nyúlunk a maroktelefonért, ha közölni akarunk valamit a társunkkal. E mozdulat mögött azonban évezredek tudásmennyiség áll. Ennek a tudásmennyiségnek volt jelentős gyarapítója Puskás Tivadar, akinek nevét viseli a Híradó Bajtársi Egyesület, amely most éli meg megalakulásának tizedik évfordulóját.

Az évforduló kapcsán szeretném leszögezni: az Egyesület szellemisége és tevékenysége több mint a múlt emlékezése és a tagság összetartása. A katonai hagyományörzés a bajtársi összetartozás mellett a katonai kultúra egy részének, egy szakmai területnek a tudományos, erkölcsi és gyakorlati művelését is jelenti. Napjainkban, amikor a katonai kultúraváltás időszakát éljük, helyesen kell megtalálnunk a múlt és a jelen értékei közötti egyensúlyt és a jövő értékei felé vezető utat.

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület tevékenysége és tagjainak elhivatottsága tartja fenn azt a hidat, mely a múlt híradó hagyományaira alapozva a jelen szakmai küzdelmein át a jövő kommunikációs értékeihez vezet.

Az érdekek és értékek mai szövevényes rendszerében a Híradó Bajtársi Egyesület társadalmi, közösségformáló tevékenysége is figyelemre méltó. Ezt a közösségért végzett munkát ismerte el a Budapest XVIII. kerületi önkormányzat, amikor emlékezészlót adományozott az Egyesületnek.

A 10. évforduló alkalmából a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület fővédnökeként köszöntöm a közösség minden tagját és mindazokat, akik az Egyesület tevékenységén keresztül kapcsolatba kerülnek a honvédelem ügyének szolgálatával.

MIKITA JÁNOS MÉRNÖK ALTÁBORNAGY
HM HVKFH
az Egyesület fővédnöke

KÖSZÖNTŐ

A 10 év még nem túl hosszú idő egy egyesület életében, de már vannak megőrzendő közös értékei és emlékei. Az egyik legfontosabb az alapítók megbecsülése, tisztelete, mert értéket alkottak és hagyományoztak az utódokra. Kik ők és mit tettek ez alatt az egy évtized alatt, kiknek az érdekében és milyen eredményességgel? Érdemes és méltó a végiggondolásra.

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület megalakulásának évfordulóját egy emlékkönyv megjelentetésével is emlékeztetessé teszi. Ennek lapozgatása közben az olvasó meggyőződik majd az Egyesület maradandó élményeket adó, hagyományokat és közösséget teremtő munkájáról.

A társadalomban egyre nagyobb jelentősége van az érdeklődési köröként, szakmánként szerveződő közösségeknek, csoportoknak. Különösen fontos ez a nyugállományú katonák, határőrök, rendőrök életében, akiket már nem fűznek össze a munkahely, az ott elért sikerek, eredmények és a megoldásra váró feladatok. A családi és baráti összejöveteleken túl az egyesületekben, a klubokban találják meg azt a közeget, ahol a közös érdeklődés, az azonos hivatás élményei kapcsolják egygyé további sorsukat.

A közösségek iránti igény már csak a múltban gyökeredzően is jelen van a katonáknál, a honvédségi nyugdíjasoknál és családtagjaiknál is. Szinte kötelességszerűen őrzik a volt katonai helyőrségek hagyományait, történetét. Élénjárnak a helyőrségek hazafias, honvédelmi rendezvényeinek előkészítésében, megszervezésében.

A pályatársakkal, a kollégákkal történő találkozás, a közös katonaélmények felelevenítése, a történelmi múltidézők, életpályák bemutatása, a megemlékezések, a jóízű beszélgetések összefogó erőt jelentenek, nélkülözhetetlen részei a nyugállományú éveinknek.

A BEOSZ a helyi és regionális közösségek céljait szolgálja országos szinten: erősíti és támogatja az összetartó közösségeket. Integráló erőt jelentünk a katonai és rendészeti szakmacsoporton belül. Érdekképviselőket végzünk az egész országra kiterjedő, és a tárcák szintjén működő

korosztályos érdekvédelmi szervezetekben. Partnereink a civil- és a társadalmi kontroll intézményeként azonosítanak bennünket. A civil szektor fejlődésének elkötelezettjei vagyunk és ennek érdekében a hazai, valamint a nem kevésbé jelentős nemzetközi kapcsolatainkat is képesek vagyunk mozgósítani. Szakmai-módszertani szolgáltatásokat nyújtunk a tagegyesületeknek. Tevékenységünk nyilvános, van saját honlapunk és rendszeres kiadványunk. Megfelelő szakmai és adminisztratív kapacitással rendelkezünk e tevékenységi területek hatékony végzéséhez.

Ma a BEOSZ a hon- és rendvédelmi szervek legnagyobb ernyőszervezete, elismert együttműködő partnere, híd a honvédség és társadalom között.

Szövetségünk a társadalmi- és érdekvédelmi párbeszéd megerősítésében érdekelt. Ebben nem nélkülözhetjük az aktív és öntudatos tagok által létrehozott és működtetett erős, helyi közösségeket, amelyek biztosítéka az érdekek megjelenítésének, védelmének és a jogosultságok érvényesítésének.

Olyan kultúraváltást szorgalmazunk, amely révén növekszik a helyi kezdeményezések megbecsültsége, felértékelődik az öngondoskodás, megerősödik a társadalmi szolidaritás és együttműködés, nő az esélyegyenlőség követelménye, és gazdagodik a közösségek cselekvőképessége és szuverenitása.

A BEOSZ tagegyesületei helyi szintű közéleti és közhasznú szerepvállalása ma már elismert és igényelt. Rendszeres párbeszéd és konzultáció tapasztalható a partnerség jegyében.

Megállapodások, közös cselekvési tervek és tevékenységek jellemzik az együttműködést. Tagegyesületeink tagságának tapasztalata, szakértelme és kvalitása biztosítéka a folyamatos, szervezett és példás közösségi munka eredményességének. Ennek az aktivitásnak a méltó elismerése, hogy a Szövetség 23 szervezete rendelkezik az önkormányzatoktól kiérdemelt emlékszázlókkal.

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület elismerten színvonalas és eredményes programokat, rendezvényeket, megemlékezéseket szervezett bajtársai, az idősebb és fiatalabb katonatársai megaláztatására, a Közép-magyarországi Régió és az Országos Szövetség büszkeségére. Külön kiemelés érdemelnek a katonai hagyományörző programok, az ifjúság hazafias-honvédelmi nevelésében való részt vállalás, a történelmi

emlékhelyeken tett látogatások és megemlékezések, az önkormányzati szervezetekkel és a civil szervezetekkel kialakított jó viszony és a külföldi kapcsolatokban elért szép eredmények. Az elismerésre méltó tevékenységért az évforduló alkalmából az Egyesület vezetésének és tagságának gratulálunk és köszönetünket fejezzük ki.

Az Egyesületnek a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségéhez való kötődése a bizalom és az együttműködés erős kötelékein alapszik. Az Egyesület tagságának szorgalma és vitalitása, a vezetők tehetsége és akarata jellemezte az elmúlt évtized tevékenységét. Ezzel megbecsülést, barátságot és tiszteletet szereztek maguknak. A bajtársi egyesület további erőnyeit a kiemelkedő közösségi kultúrájukra alapozva, az új igényekhez és lehetőségekhez való alkalmazkodás, a korszerűsége fogékony szervezeti élet kialakítása jellemzi és ez a biztosítéka az elkövetkező évtizedeknek is.

Az elismeréseket, a pozíciókat önmaguk vívták ki, az ebből származó nyereséget is kamatoztassák sajátjukként, közösségi és személyes boldogulásukra.

Kérem, hogy az elkövetkező időszakban is hasonló tenni akarással és aktivitással vegyenek részt a BEOSZ közösen kialakított fejlesztési céljainak megvalósításában.

A jubileumi évforduló alkalmából a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének Elnöksége és a magam nevében gratulálok az Egyesület minden tagjának és további sikereket, jó egészséget kívánok!

SIPOS GÉZA NYÁ. EZREDES
a BEOSZ elnöke

A HONVÉDSÉGI NYUGDÍJAS KLUBOK
ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE
ÜGYVEZETŐ ELNÖKÉNEK KÖSZÖNTŐJE

Dr. Lindner Miklós nyugállományú altábornagy úr
Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület
elnök

Budapest

Tisztelt Altábornagy Úr!

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület ebben az évben ünnepli magalakulása 10. évfordulóját. E jeles esemény alkalmából a HOKOSZ elnöksége és a magam nevében őszintén gratulálok Önnek, mint az Egyesület elnökének, az elnökségnek és az Egyesület minden tagjának.

Az Egyesület tevékenysége, a híradó és informatikai szakterület múltját felidéző és jelenét bemutató színvonalas rendezvényei igazolják, hogy a tíz évvel ezelőtti célkitűzés és kezdeményezés helyes volt. Létrejött egy olyan közösség, amely nem csupán a híradó szakterület múltjának felidezésére, hagyományainak megőrzésére törekszik, hanem a mai hadsereg híradó és informatikai tevékenységét is igyekszik megismerni, sajátos eszközeivel és lehetőségeivel azt segíteni. Példamutató az az együttműködés, amely az Egyesületen belül a szakterület volt és jelenlegi vezetői, szakemberei között megvalósul.

Külön öröm és megtisztelő számomra, hogy mint a szakmától korán elszakadt híradó tiszt, én is részt vehetek az Egyesület munkájában. Nagyra értékeljük a korrekt viszonyt és a jó együttműködést, amely az elmúlt időszakban a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület és a Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetsége között kialakult. Az Önök eredményei, tevékenységük követendő példaként szolgálhatnak a HOKOSZ többi tagszervezete előtt, ezért a Szövetség a lehetőségeihez mérten továbbra is támogatni fogja az Egyesület munkáját.

Tisztelt Altábornagy Úr!

A tizedik, jubileumi évforduló alkalmából még egyszer gratulálok Önnek és az Egyesület minden tagjának, sok sikert, erőt-egészséget kívánok.

PÉTER LÁSZLÓ NYÁ. EZREDES
a HOKOSZ ügyvezető elnöke

BEVEZETŐ

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület megalakulásának 10 éves jubileumi évfordulója alkalmából kiadott könyvünk – amelyet kezében tart a kedves olvasó – számadás az elmúlt évtizedről.

Elnökségünk nevében tisztelettel köszöntöm fővédnökünket, bajtársainkat, Egyesületünk tagságát, valamennyi, munkánk és tevékenységünk iránt érdeklődő barátainkat.

E könyv megjelentetésével érzékeltetni kívánjuk azt a munkát, azt a tiszteletre méltó társadalmi tevékenységet, amit elnökségünk, aktivistáink, tagságunk az elmúlt évtizedben végzett. Szárba szökkent az a mag, amelyet 1988 őszén az a 29 alapító vetett el, akik létrehozták az Egyesületünket.

Az alapítókat az a nemes célkitűzés vezérelte, hogy Puskás Tivadar szellemi hagyatékára építve olyan közösséget hozzon létre, amely megőrzi, és az utókorra örökíti a hat évtizedes múlta visszatekintő egyetemes híradó szolgálat hagyományait, szellemi és tárgyi emlékeit, eredményeit. Ennek keretei között ápolja a szolgálat kultúráját, erősíti tagjainak bajtársi együvé tartozását, lépést tart a kommunikáció technikai fejlődésével, tevőleges részt vállal az információs társadalom építésének folyamatában, a jövő ifjú távközlési szakembereinek hazafias honvédelmi felkészítésében.

Az elmúlt évtized sikerének tartjuk, hogy Egyesületünk meg tudta szólítani a hivatásos- és nyugállományú híradótiszteket, tiszthelyetteseket, közalkalmazottakat, a polgári távközlési és ipari vezető szakemberek népes csoportját, ami méltán reprezentálja tagságunk összetételét.

A múlt becses értékeinek megőrzése mellett kiemelt gondot fordítunk a jövőre, a fiatal generáció megszólítására, tehetségük kibontakoztatására, a társadalmi munkába való bevonására, a kiemelkedő értéket képező munkák alapítványi támogatására.

Az elmúlt évtizedben elért eredményeink, ismertségünk és elismertségünk egyre emelkedő szintje garanciája annak, hogy tagságunk a jövőben jelentkező kihívásoknak is eleget tegyen.

Egyesületünk jövőjébe vetett bizalom jegyében kívánok tagságunk egészségének eredményes munkát, jó erőt, egészséget.

DR. LINDNER MIKLÓS NYÁ. ALTÁBORNAGY
elnök

IN MEMORIAM
KELENHEGYI EMIL DANDÁRTÁBORNOK
EGYESÜLETÜNK TISZTELETBELI ELNÖKE

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület elnöksége és tagsága Egyesületünk fennállásának 10. évfordulója alkalmából személye iránti mély tisztelettel és nagyrabecsüléssel emlékezik Kelenhegyi Emil dandártábornokra, néhai tiszteletbeli elnökünkre.

Az 1915-ben született Kelenhegyi Emil életében és sorsának alakulásában tetten érjük az első világháborút követő trianoni Magyarország társadalmi, politikai és gazdasági helyzetének szinte minden jellemzőjét.

Többgyermekes polgári családból származott. Édesapja szép hanggal megáldott énekes, hosszú frontszolgálaton szerzett betegsége következtében nem folytathatta művészi hivatását, az Operaház titkára lett. Édesanyja pedagógus volt. Édesapja az egész első világháborút a harctéren töltötte, így a család a polgári lét alsó szintjén élt, minden fillérnek volt helye. Ez a helyzet nem változott azt követően sem, hogy az édesapa betegen került haza a harctérről.

Emil a középiskola elvégzését követően – a műszaki tudományok iránti élénk érdeklődésétől vezetve – a Budapesti Műszaki Egyetemen szeretett volna mérnöki diplomát szerezni, de a család anyagi helyzete ezt nem tette lehetővé.

Ekkor pályázta meg a Magyar Királyi Ludovika Akadémia államilag támogatott híradó szakát, amelyet 1937-ben kiváló eredménnyel elvégzett.

A fiatal híradó hadnagy számára debreceni, majd berettyóújfalui munkás évek következtek. Beosztásaiban – felkészültségének és lelkiismeretességének köszönhetően – gyorsan haladt. Volt szakasz-, század-, zászlóaljparancsnok.

1943-ban kerül a szovjet frontra, ahol hadosztály híradó parancsnokként (híradófőnökként) szolgált.

Viszonylag hamar felismeri, hogy a háború nem hazájának érdekében folyik, a német „szövetségesek” ágyúötlékeknek tekintik a magyar katonát.

Ez a felismerés folyamatosan erősítette antifasiszta meggyőződését. A háború befejezését megelőzően megtagadta, hogy alakulatával Németországba települjön.

1945. márciusától az új demokratikus Magyar Honvédség állományába került, ahol 1951. évi letartóztatásáig a Magyar Néphadsereg híradó szolgálatának megalapozásán munkálkodik. Oktatta a fiatal tisztjelölteket a Honvéd Kossuth Akadémián, egyik alapítója a Zalka Máté Híradó Tiszti Iskolának, ahol a növendéki ezred parancsnoka.

Magas szintű elméleti és gyakorlati felkészültsége, határozott egyénisége alapján a Vezérkar Híradó Csoportfőnökség hadműveleti osztályának vezetőjévé nevezik ki. Valamennyi beosztásában kiemelkedően eredményes munkát végzett.

Az aberrált, gyanakvó hatalom keze őt is eléri. Konceptiót kreáltak, letartóztatták. Vádirat, bírósági eljárás nélkül két évig fogva tartották.

1953. évi szabadulását követően az állami szektorban nem kap munkát. Ekkor Berceli Béla vezérőrnagy, az egykori híradó csoportfőnök – az ORION Művek későbbi vezérigazgatója – tanácsára a szövetkezeti szférában helyezkedik el.

Részt vesz az európai hírnevet szerzett Híradástechnikai Szövetkezet munkájában, exportorientált termékek gyártásának megszervezésében, termékeinek magas minőségi szintre történő emelésében.

Rátermettsége, briliáns felkészültsége, szervezőképessége és nem utolsósorban emberi habitusa alapján munkájára felfigyelnek, és – kvázi miniszterhelyettesi rangban – az OKISZ műszaki elnökhelyettesévé nevezik ki.

E minőségében bejárta szinte az egész világot, mindenhol tiszteletet és elismerést szerzett hazájának. Több magas kitüntetéssel ismerték el munkáját.

Nyugdíjba helyezését követően rehabilitálták, majd ezredessé léptették elő.

A MH Budapesti Nyugállományúak Klubja híradó tagozatában és Egyesületünkben – haláláig – kiemelkedő társadalmi munkát végzett.

A kilencvenes évek elején látott napvilágot az a történet – amelyet szerénysége okán elhallgatott –, hogy frontszolgálata során két zsidó

munkaszolgálatost katonai egyenruhába öltöztetve a háború végéig magával vitt, és így az életüket mentette meg.

E nemes emberbaráti, közel sem veszélytelen tettéért 1995-ben Izrael Állam a Yad Vashem (A Világ Igaza) kitüntetését adományozta számára.

A kitüntetés 1995 decemberében történt ünnepélyes átadásán Szepezdi Dezső és Susa István ezredes bajtársak társaságában magam is részt vettem.

Torokszorító meghatottsággal figyeltük, hogy a 90. életévükhöz közeledő egykori zsidó munkaszolgálatosok, Bán Zsigmond és Farkas Ernő könnybe lábadt szemmel köszöntötték Emilt, a megmentőjüket.

A kitüntetés tényéről – a nyugállományú híradó tagozat nevében – tájékoztattam az akkori honvédelmi minisztert, Keleti György urat.

1996. január 1-jével a honvédelmi miniszter előterjesztésére a köztársasági elnök dandártábornokká nevezte ki. A tábornoki rendfokozat átadásán – amelyen jelen voltam – Göncz Árpád így jellemezte Emilt: „sok ilyen emberre lenne szüksége a világnak”.

Az ezt követő időben, 2001. május 14-én bekövetkezett haláláig – régi jó barátaival – Kerényi József nyá. ezredessel, Lászay János nyá. alezredessel és elnökségünkkel erősítette Egyesületünk bajtársi szellemét.

Nagybetűs igaz EMBER volt. Emléke velünk marad.

DR. LINDNER MIKLÓS NYÁ. ALTÁBORNAGY
elnök

I. fejezet

MEGALAKULÁSUNK, SZERVEZETI VÁLTOZÁSOK

*„Úgy cselekedjünk a jelenben,
Hogy azt a jövőben se szégyelljük!”*

Puskás Tivadar, a nagy magyar feltaláló és hazafi neve, az egykori Magyar Néphadsereg híradó személyi állománya körében már az ötvenes években sem volt ismeretlen.

Puskás Tivadar (1844–1893) nevét a világ műszaki történelmének legfényesebb lapjai őrzik, aki a kor többi nagy magyar műszaki zsenijével – Jedlik Ányossal, Bláthy Ottóval, Zipernowsky Károllyal, Déri Miksával, Ganz Ábrahámmal, Bánki Donáttal – beiratkozott a világ kiemelkedő műszaki tudósainak virtuális panteonjába.

Puskás Tivadar azok közé a nagy magyar hazafiak közé tartozik, akiket a reformkor szellemét követő 1867-es Deák Ferenc-i kiegyezéssel járó elodázhatatlan gazdasági fejlődés igénye állított a közérdeklődés fókuszába.

Széchenyi István álmainak megvalósulását jelentették azok az események, amelyek a XIX. század második felének Magyarországot jellemezték. Ezek nagy hatást gyakoroltak a fiatal Puskásra, aki nemcsak a műszaki fejlesztés elkötelezett híve volt, de jó üzletemberi vénával is rendelkezett.

Miközben a nemzeti ipar létesítményei kialakulnak, érdeklődési köre túllép az Osztrák–Magyar Monarchia országhatárain.

Érdeklődésének középpontjában Anglia áll, amely ez időben Európa legjelentősebb ipari országa, köszönhetően a gőzgép feltalálásának, kiterjedt gyarmatbirodalmának.

Angliában folytat tanulmányokat, majd szülőföldjén, Erdélyben, egy angol cég alkalmazottjaként vasútépítéssel foglalkozik.

Magyarországon az 1867. évi kiegyezés után felgyorsult a külföldi tőke beáramlása. Gomba módra alakulnak bankok, hitelintézetek, szövetkezetek. Gyárak épülnek, fejlődik a kereskedelem, és mindez parancsolólag követeli a közlekedési infrastruktúra mielőbbi kiépítését. Nagy érdeklődést tanúsít az Amerikai Egyesült Államok és annak ipara

íránt. Nagy hatással van rá a *Függetlenségi Nyilatkozat*. Ez időben Amerika a korlátlan lehetőségek hazája, a különféle bevándorolt népek nagy tömegeinek olvasztótégelye. Amerikába utazik. A kezdeti időben – a korabeli romantika jegyében – aranyásással is foglalkozik, majd a világ nagy műszaki zsenije, Edison közeli munkatársa lesz. Egymás iránti kölcsönös érdeklődésük tartós barátsággá, majd üzleti kapcsolattá fejlődik.

A tőke koncentrációja Amerikában már zömében létrehozta az infrastruktúrát. Az ipar termel, a közlekedés fejlődik, de ezt csak nagyon rossz hatásokkal tudják irányítani.

Már van ugyan távírógép, de összefüggő, továbbkapcsolható hálózat hiányában hatásfoka gyenge, áteresztőképessége minimális, esetenként szinte katasztrofális, és gátja a gazdaság további fejlődésének.

E közben Bell 1876-ban feltalálja a telefont, ami világszenzáció, azonban csak pont–pont között használható. Ez nem felel meg az egyre prosperáló gazdaság sokrétű igényeinek.

Puskás jó érzékkel ismeri fel a gazdaság vezetésének problémáját, és ennek megoldása foglalkoztatja. Ötlete, hogy olyan berendezést kell létrehozni, amely segítségével a telefonok tetszés szerint, célirányosan egymással összekapcsolhatók. Az ötletet valóra váltja, ami fényesen igazolja a hozzáfűzött reményeket.

Amerikában, 1877–78-ban létrejönnek az első, Puskás elvén működő telefonközpontok.

1879-ben, Párizsban – mint Edison barátja és üzlettársa – elkészül első európai telefonközpontjával. A központ építését nem kíséri a jogosan elvárható társadalmi támogatás.

Már 1878-ban felmerül benne egy hazai központ megépítésének gondolata, amelynek megvalósítását öccse, Ferenc is támogatja.

A magyar arisztokrácia feudális beidegződése, kivárára játszó óvatossága meggátolja a szükséges hitelek felvételében. 1881-ben, saját finanszírozásában hozta létre az első telefonközpontot Budapesten, amely a XIX. századi Magyarország egyik kiemelkedő műszaki létesítménye, ami az 1873-ban három városrészből egyesített fővárost Európa egyik legjelentősebb, gyorsan fejlődő metropolisává tette.

Miután anyagi forrásai kimerültek, a fejlesztés megtorpant. A hálózat, Puskás szakfelügyelete mellett állami kezelésbe került, amit Baross Gábor

egykori közlekedési miniszter az 1888. évi távbeszélői törvénnyel – hosszú távra – meghatározott.

1893-ban – röviddel halála előtt – megalkotta a telefonhírmondót, a rádiózás őst, amellyel a telefon és az újság ötvözetéből egy világraszóló lehetőséget varázsolt a századvég elképedt közvéleménye elé.

Célratörő, fáradhatatlan, kreatív munkájával, nemzete iránti feltétel nélküli elkötelezettségével, méltán tekinthetjük az egyetemes magyar híradó szolgálat egyik legjelentősebb alkotójának, a távközlés úttörőjének.

A puskási gondolatok az egykori Magyar Néphadsereg híradó szolgálatát sem kerülhették el.

Az ötvenes évek voluntarista hadseregfejlesztése, amely a politikának a nemzetközi helyzet szubjektív megítéléséből táplálkozott, viszonylag rövid időt szabott a tisztek, benne a híradó tisztek szakmai felkészítésére.

A Híradó Tiszti Iskolán folyó tisztképzés során a növendékek megtanulták a híradás megszervezésének alapjait, a híradó eszközök és a hozzátartozó berendezések kezelését, kiszolgálását és az egyszerűbb hibák elhárítását.

Ugyanakkor a részletesebb felkészítéssel, a berendezések elvi működésének mélyebb megismerésével, a bennük végbemenő fizikai és elektronikai folyamatok, a részegységek működésének oktatásával a felkészítés adós maradt.

Három kiváló felkészültségű híradó tiszt: – nevüket érdemes megjegyezni – Felei József, Héjj Antal, Varga Gyula századosok, akik a nagyhirű Posta Központi Tanonciskola egykori tanulói voltak, felismerve a fiatal híradó tisztek bonyolultabb technikai kérdésekben való járatlanságát, javaslatot tettek az akkori vezetésnek, a tisztek minél nagyobb számban történő beiskolázására a Távközlési Technikum esti, illetve levelező tagozatára.

Így ezt követően sok fiatal és idősebb tiszt végezte el ezt az iskolát.

1952-ben került sor az akkori Magyar Posta szakirányításával létrejött iskola névadására. A visszaemlékezések szerint a „névadó bizottság” többféle javaslattal élt, de érdemben csak Bell, Edison, Marconi és nem utolsósorban Popov neve került szóba, akit az akkori társadalompolitikai helyzetben a „rádió atyjaként” aposztrofáltak. A névadó bizottság a

„nyugati” jelzővel illetett jelöltek nevét elutasította, míg Popov neve körül megoszlottak a vélemények.

Ekkor Héjj Antal mérnök százados – a HM Főhírközpont akkori főmérnöke –, aki 1991-ben az Ipari Minisztérium Katonai Főosztály vezetőjeként került nyugállományba, azt javasolta, hogy a tervezett külhoni névadó jelöltekkel szemben magyar tudós, Puskás Tivadar, a világhírű feltaláló neve a legmegfelelőbb egy magyar tanintézet megtisztelő elnevezésére.

Többen felvetették, hogy a névadó személye, eredményes élettevékenysége ellenére, ellenérzést fog kiváltani, mivel felső középosztálybeli származása miatt osztályidegennek fogják tartani. Végül a tanintézetet Puskás Tivadarról nevezték el, ugyanakkor a politika mellőzte alkotásainak, életútjának szélesebb körű propagálását.

Az iskola, amely folyamatosan neveli az információs társadalom kihívásaira alkalmas szakembereket, 2003-ban ünnepelte névadásának 50. évfordulóját. Az ünnepi alkalomból dr. Horváth László igazgató – Egyesületünk elnökhelyettese – az iskola érmét és jutalmát nyújtotta át Héjj Antal mérnök ezredes özvegyének.

Már a rendszerváltozást megelőzően is felmerült a híradók között, hogy szükséges lenne egy híradó szakmai Egyesület létrehozása.

Ekkoriban, az évek óta folyó bécsi közép-európai haderő csökkentési tárgyalások előrevetítették a fegyveres erők és fegyverfajták csökkentésének lehetőségeit.

Azzal számoltunk, hogy a haderő általános csökkentése miatt több híradó csapat keretesítésére, megszüntetésére kerülhet sor. Ezért tartottuk indokoltnak az Egyesület létrehozását, hogy mindazok a tisztek, tiszthelyettesek, közalkalmazottak, rendőr-, határőr-, katasztrófavédelmi tisztek, a védelmi szféra hírközlésében tevékenykedő polgári személyek, akik évtizedeket töltöttek a hírközlés területén, megfelelő szakmai fórumhoz jussanak. Gondoltunk azokra a fiatal pályatársainkra is, akik a különféle szervezeti változások következtében tartalékállományba kerültek.

A tervezett Egyesületet a több évtizede sikeresen működő nyugállományú híradó tagozatra kívántuk alapozni.

A létrehozásra tervezett Egyesület elé az általános szakmai színvonal fenntartását, továbbfejlesztését, a bajtársiasság elvén működő szolidaritást,

az egyetemes híradó szolgálat pozitív hagyományainak ápolását, szakmai kultúrájának megőrzését, a fiatalabb generáció hazafias honvédelmi nevelését állítottuk.

Olyan alapot képeztünk, amelynek felépítményét a következő generációk – a változó körülményeknek megfelelően – alakíthatják.

Mindezeket felismerve a Budapesti Nyugállományú Klub Híradó Tagozatának néhány tagja már kezdetben is szorgalmazta e szervezet mielőbbi létrehozását. Az „alapító atyák” között találjuk Szepezdi Dezső nyá. ezredest, Béres Ferenc nyá. alezredest, Horinka Ferenc nyá. ezredest, Kelenhegyi Emil nyá. dandártábornokot, dr. Lindner Miklós nyá. vezérőrnagyot és sokan másokat.

Az Egyesület tervezett megalakítását az akkori Vezérkar Híradó Csoportfőnöksége és a híradócsapatok döntő többsége is támogatta, de találkoztunk – helyenként – ellenkező véleménnyel is, amelyek az Egyesület létrehozásával felesleges párhuzamosságot véltek felfedezni.

Voltak, akik azt javasolták, hogy a tagozatot fejlesszük Egyesületté. Ezt elvetettük, mi önálló Egyesületben gondolkodtunk, bírósági bejegyzéssel, elnökséggel, alapszabállyal, működési szabályzattal és tagdíjfizetési kötelezettséggel. Egyetértettünk azokkal, akik a kettős tagság lehetőségét támogatták.

Ellenállást tapasztaltunk a MH Budapesti Nyugállományúak Klubja csúcsvezetősége részéről is. Indokuk az volt, hogy az alapszabály nem teszi lehetővé egyesületek létrehozását. Mi azzal érveltünk, hogy az alapszabályban kifejezett tiltás nem szerepel. Hosszabb ideig tartó vitát követően Nagy János nyá. ezredes bajtárs, a klub akkori elnöke, 1997-ben hozzájárult az Egyesület megalakításához, és támogatásáról biztosította a létrehozandó Egyesületet.

Ennek tudatában gyorsított ütemben folytattuk az előkészítő munkát, hogy az alakuló közgyűlést minél előbb össze lehessen hívni. Az előkészítés során Horinka Ferenc és Szepezdi Dezső nyá. ezredesek látogatást tettek a Puskás Tivadar Távközlési Technikum igazgatójánál, dr. Horváth László úrnál.

Kölcsönösen tájékoztatták egymást a lehetőségekről, illetve az Egyesület tervezett megalakulásáról. A megbeszélésen egyetértettek a

kapcsolatok további folytatásában, illetve az Egyesület létrehozásában, valamint annak Puskás Tivadarról való elnevezésében.

Az igazgató úr ígéretet tett arra, hogy minden segítséget megad az előkészítő munkához, és később is támogatni kívánja az Egyesület működését. Hatékony segítségét az elmúlt évtized eseményei során tapasztalhattuk, ami kiterjedt a nyugállományú híradó tagozatra is. Önzetlen segítségét nagyra értékeljük és köszönjük.

Az Egyesület alakuló közgyűlését – az előkészítő bizottság javaslatára – *1998. október 29-én* tartottuk meg.

A bizottság nevében Szepezdi Dezső nyá. ezredes köszöntötte a megjelenteket, köztük a BEOSZ képviselőjében megjelent Sztanó Géza nyá. vezérőrnagy bajtársat (akkori elnökhelyettest), majd felkérte B. Nagy Péter nyá. mk. alezredes bajtársat a közgyűlés levezetésére.

Az alakuló közgyűlésre 31 főt – a tervezett Egyesületbe valamennyi jelentkező bajtársunkat – meghívtuk. A meghívottakból 29 fő volt jelen, így alapító tagoknak csak a megjelenteket tekintjük. Az alapítók teljes névsora a mellékletben megtalálható.

Ismertettük az alapszabály-tervezetet, amely a BEOSZ, a nyugállományú klub és a már működő egyesületek alapszabályainak tapasztalataira épült.

Egyidejűleg igyekeztünk megteremteni az Egyesület működési feltételeit is, amelyeket – kérésünkre – az akkori Művelődési Ház igazgatója, Gulácsi Attila ezredes úr biztosított részünkre.

Az elfogadott alapszabály a mindenkori Híradó Csoportfőnököt jelölte meg az Egyesület „fővédnökének”, ami később, a szervezési változások miatt módosult. Jelenleg az Egyesület fővédnöke a Magyar Honvédség hivatásos állományába tartozó legmagasabb beosztású, híradó szakképzettséggel rendelkező vezető.

A közgyűlés kezdetben 200 Ft-ban, később 500 Ft-ban határozta meg az éves tagdíjat. Tagságunk többsége ezt az összeget rendszeresen túlfizeti, ezzel együtt úgy gondoljuk, hogy indokolt lesz a tagdíj inflációkövető módosítása.

Az alapszabályunk már kezdetben tartalmazta: *„Az Egyesület önkéntes társadalmi szervezet, amely politikai pártoktól független, alapvető célja a hazafias katonai hagyományok ápolása, a bajtársi szellem*

fenntartása, erősítése, a híradó hagyományok megőrzése. Felvállalja a tagok szociális segítségét, a rászorultság és a lehetőségek figyelembevételével, valamint a katonai és kulturális rendezvények megszervezését és azokra való mozgósítást. Kegyeleti vonatkozásban segíti a hozzátartozók gondjainak enyhítését. Tevékenységével segítse elő az Egyesület társadalmi elismertségét.”

Az alapító tagok alkotta közgyűlés az alapszabály-tervezetet elfogadta.

Ezt követően Koltai István nyá. ezredes beterjesztette az előkészítő-bizottság javaslatát az elnökség tagjaira és az ellenőrző bizottság elnökére az alábbiak szerint:

<i>Fővédnök:</i>	Farkas György ezredes, a HVK Híradó Csoportfőnöke
<i>Tiszteletbeli elnök:</i>	Kelenhegyi Emil nyá. dandártábornok
<i>Elnök:</i>	dr. Lindner Miklós nyá. vezérőrnagy
<i>Elnökhelyettesek:</i>	Szepezdi Dezső nyá. ezredes Markó József ezredes
<i>Szervező titkár:</i>	Horinka Ferenc nyá. ezredes
<i>Gazdasági titkár:</i>	Ölveczky István nyá. r. alezredes
<i>Érdekvédelmi és érdekképviseleti bizottság vezetője:</i>	Fekete Álmos nyá. alezredes
<i>Szociális és jóléti bizottság vezetője:</i>	Béres Ferenc nyá. ezredes
<i>Közművelődési bizottság vezetője:</i>	Pataki Sándor mk. alezredes
<i>Ellenőrző bizottság elnöke:</i>	Ketler István nyá. mk. alezredes

A jelölteket a tagság egyhangúlag megválasztotta.

A hozzászólók egyetértettek a közgyűlésen elhangzottakkal, elképzelésekkel, és köszönetüket fejezték ki az előkészítő bizottságnak az eredményes munkáért.

Alapszabályunk záró rendelkezése előírja, hogy Egyesületünk a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége /BEOSZ/ tagegyesülete. Ezzel a

Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület – PTHBE – a BEOSZ 61. tagegyesületévé vált. Az Egyesület tagja lett a később megalakult Honvédségi Klubok Országos Szövetségének – HOKOSZ – is.

Röviddel a fenti események után megválasztottuk az ellenőrző bizottság két tagját: Fóti Mária nyá. hadnagy és Lászlay János nyá. alezredes személyében.

A közgyűlés az Egyesület elnökségét és az ellenőrző bizottságot 4 évre választotta meg.

Sajnos, az első ciklusban az elnökségen belül változtatást kellett végrehajtani, mert Markó József ezredes bajtárs családi és egyéb okokra hivatkozva felmentését kérte, sőt az Egyesületből ki is lépett.

Helyette – az elnökség javaslatára – közgyűlésünk egyhangúlag elnökhelyettesé választotta dr. Horváth Lászlót, a Puskás Tivadar Távközlési Technikum igazgatóját, aki elkötelezett híve a Puskás-örökség ápolásának és megőrzésének.

Egyesületünk első jelentős nyilvános megjelenésére 1999-ben került sor, amikor együttműködve az akkori HVK Híradó és Informatikai Csoportfőnökséggel, a Puskás Tivadar Távközlési Technikummal, részt vett a Puskás Tivadar Emléknapok rendezvényein, amelyeket a média élénk érdeklődéssel kísért.

E jelentős esemény nyitánya volt annak az ismeretterjesztő mozgalomnak, amelynek eredményeképpen a hosszú ideje mellőzött emlékü tudós és hazafi neve az ország érdeklődésének előterébe került.

Az országban több helyszínen megtartott rendezvénysorozaton Egyesületünk tagjainak nagyszámú részvétele volt jellemző. Egyesületünk akkori idős tiszteletbeli elnöke, Kelenhegyi Emil nyá. dandártábornok bajtárs szinte minden rendezvényen részt vett.

Ez alkalommal adta át dr. Horváth László, a PTTT igazgatója – Egyesületünk későbbi elnökhelyettese – Puskás Tivadar szobrának másolatát, a róla elnevezett, akkori MH 66. híradó zászlóaljnak Cegléden, amelynek egyik példánya a Nemzetközi Távközlési Unió (ITU) genfi székházának auláját ékesíti.

A szobor a „haderőreform”, valamint a „védelmi felülvizsgálat” szervezeti változásai következtében, 2004-ben Nagytarcsára került a MH Híradó Parancsnokság laktanyájába, amely ekkor vette fel Puskás Tivadar

nevét. A szobor 2007-ben, immár harmadik – reméljük végleges – helyén, az MH Támogató Dandár Budapest, Zách utcai laktanyájában került ünnepélyesen felállításra.

A Puskás-emléknapokat záró tudományos ülésen a HM, a KVHM államtitkárai, a VKF helyettese jelenlétében Egyesületünk elnöke *Puskás Tivadar, az egyetemes híradó szolgálat úttörője* címmel tartott előadást.

Egyesületünk elnöksége célul tűzte ki a Puskás-örökség szélesebb körű propagálását, illetve a taglétszám növelése érdekében a fiatalabb korosztály, a hivatásos állomány, valamint a polgári szakemberek megszólítását.

Ennek hatására többen léptek be Egyesületünkbe a híradó szolgálat hivatásos- és nyugállományú tisztjei, tiszthelyettesei, közalkalmazottak, hozzátartozók, a BM, a Határőrség, a Katasztrófavédelem tagjai, valamint a távközlésben dolgozó szakemberek.

Egyesületünk a 2000. évtől kezdődően folyamatosan részt vesz az 50 éve a Híradó Tiszti Iskolán avatott híradó tisztek jubileumi baráti találkozóinak megszervezésében és lebonyolításában, ami dr. Koczka Ferenc és Havasi János nyá. ezredes bajtársaink aktív tevékenységét fémjelzi.

Már az első ciklus időszakában kialakítottuk a rendszeres és célirányos munkarendünket, a rendezvények különböző formáit.

Így munkánk legfontosabb része a közgyűlés megszervezése, melyet évente két alkalommal hívunk össze. Itt lehetőséget adunk a tagok találkozására, véleményük, tapasztalataik kicserélésére is.

Egyesületünk országos szervezet. A fővároson kívül 17 megyében vannak tagjaink, akik nagyszámban vesznek részt rendezvényeinken.

Jelenleg Szabolcs-Szatmár-Bereg és Tolna megyékben nincsenek tagjaink. Legtöbben, 20 főn felüli létszámban, Fejér és Pest megyékben vannak.

A tavaszi – márciusi – közgyűlésen beszámolunk szervezeti életünk főbb területeiről, az éves tervet pontosítjuk, kiegészítjük és jóváhagyjuk. Elfogadjuk az előző év gazdálkodása adatait és a tárgyév gazdálkodásának tervét.

Az őszi – novemberi – közgyűlésen beszámolunk az Egyesület éves munkájáról. Esetenként külső előadókat kérünk fel tájékoztatók megtartására a honvédséget érintő változásokról, a tagságot érintő különböző intézkedésekről, rendeletekről. Lehetőséget adunk a hozzászólásokra, a különböző elismerések átadására is.

A közgyűléseken rendszerint részt vesz: fővédnökünk, valamint a HM szintű meghívottak, illetve az együttműködő intézményvezetők.

Közgyűléseinket eddig a ZMNE Műszaki Kar Üllői úti bázisa Művelődési Otthonában tartottuk meg. Az Üllői úti kampusz feladása után az egyetem rektorának hozzájárulásával közgyűléseinket a jövőben az egyetem központi objektumában tartjuk.

Elnökségi üléseket rendszerint negyedévenként, illetve szükség szerint tartjuk meg. Ezeken a kölcsönös tájékoztatókon túl, meghatározzuk személyre szólóan a soron következő feladatokat, megemlékezések időpontjait, és kijelöljük a különböző szerveknél, intézményeknél sorra kerülő rendezvények résztvevőit.

Évente többször is az adott téma, a feladatok jobb előkészítése érdekében, az érintett személyekkel operatív megbeszélést tartunk. Ezek a megbeszélések jól szolgálják a folyamatos, egyetértésen alapuló, eredményes munkát.

Az elnökségi üléseket a klub 208-as helyiségében tartjuk meg.

Félévenként egy-egy alkalommal, közösen a híradó tagozattal, köszöntjük az adott évben jubileumi születésnapjukat ünneplő bajtársainkat. Ez alkalommal emléklapot, emléktárgyat adunk át, nőtagjainknak virággal is kedveskedünk. Ezek is jól szolgálják a bajtársiasság erősítését.

Megalakulásunk óta minden nagyobb szabású rendezvényen, összejövetelen hangot adunk létezésünknek, tagtoborzó munkát végzünk.

Az I. ciklus végén, 2002. november 22-én, az alapszabály módosítását figyelembe véve, a közgyűlés 9 fős elnökséget és 3 fős ellenőrző bizottságot választott nyílt szavazással:

Fővédnök: Mikita János mk. vezérőrnagy, a HVK törzsigazgatója

Tiszteletbeli elnök: nem került választásra

<i>Elnök:</i>	dr. Lindner Miklós nyá. vezérőrnagy
<i>Elnökhelyettes:</i>	dr. Horváth László, a PTTT igazgatója
<i>Ügyvezető alelnök:</i>	Szepezdi Dezső nyá. ezredes
<i>Szervező titkár:</i>	Fekete Álmos nyá. alezredes
<i>Gazdasági titkár:</i>	Ölveczky István nyá. r. alezredes
<i>Érdekvédelmi és érdekképviseleti bizottság vezetője:</i>	Horinka Ferenc nyá. ezredes
<i>Társadalmi kapcsolatok felelőse:</i>	Egeres Béla nyá. ezredes
<i>Közművelődési bizottság vezetője:</i>	Vörös Béla nyá. mk. ezredes
<i>Ellenőrző bizottság elnöke:</i>	Szuszán György nyá. ezredes
<i>Ellenőrző bizottság tagjai:</i>	Fóti Mária nyá. hadnagy Lászlai János nyá. alezredes.

Egyesületünk szakmai és a magyar történelem iránti érzékenységét és elkötelezettségét jellemzi a különféle kiírt pályázatokon való következetes részvételünk. Így a Nemzeti Civil Alapprogram pályázatán nyert 300 000 Ft-ból számítógépet vásároltunk, ami lehetővé teszi különféle okmányok, kéziratok, kiadványok elektronikus adathordozókon történő tárolását és szükség szerinti megjelenítését.

Pályázatokon nyert pénzből és saját erőből készítettük el és adtuk ki szakmai és történelmi tanulmányainkat. Így:

- 2001-ben jelentettük meg a *Hírközlés alapjai* c. kiadványt, amely az információs társadalom egyik főkérdésével, a távközléssel foglalkozik;
- 2002-ben került sor Kossuth Lajos születésének 200. évfordulója alkalmából *Kossuth Lajosra emlékezünk 1802–2002* c. tanulmány kiadására;
- 2003-ban a Rákóczi-szabadságharc 300. évfordulójára *II. Rákóczi Ferenc szabadságharca* címen tanulmányt adtunk ki;
- 2004-ben Puskás Tivadar születésének 160. évfordulóján az MH Híradó és Informatikai Parancsnokság által szervezett ünnepélyen

mutattuk be *Puskás Tivadarra emlékezünk* c. szerzői közösség által alkotott munkánkat;

- 2006-ban – csupán időrendi sorrendben említjük meg – Egyesületünk és a Puskás Tivadar Távközlési Technikum gondozásában jelent meg Szepezdi Dezső nyá. ezredes bajtárs *Életem emlékei* c. önéletrajzi könyve.

Volt olyan pályázat, amit témája miatt nem tudunk vállalni, ugyanakkor átadtuk a pályázati lehetőséget a Távközlési Technikumnak.

2008-ban sikerrel pályáztunk a Nemzeti Civil Alapnál. Az Egyesület 10. évfordulója méltó megünneplésére 150.000,-Ft-ot kaptunk, melynek jelentős részét e könyv megjelentetésére fordítunk.

Arra törekszünk, hogy Egyesületünk a hagyományok ápolója, a híradó szolgálat történetének krónikása, arculatának egyik gondozója, a híradók nagy családjának összefogó szervezete legyen.

Tovább igyekszünk folytatni nemzetünk nagyjai emlékének megörökítését újabb kiadványok szerkesztésével.

Egyesületünk az egyre bonyolultabb gazdasági helyzetben szponzori támogatásra eddig nem tudott szert tenni. Erről a továbbiakban sem szándékozunk lemondani, igyekszünk a lehetőségeket felkutatva kihasználni, bízva a meggyőző felkérés sikerében.

Hatékony segítséget kaptunk fővédnökunktől, a már megszűnt MH Híradó és Informatikai Parancsnokság vezetésétől, az MH Támogató Dandár parancsnokától, a ZMNE híradó tanszékétől, a BEOSZ, a HOKOSZ országos szervezeteitől, a művelődési háztól. Felmérhetetlen az az erkölcsi-anyagi segítség, amivel a PTTT segít bennünket. Rendezvényeink megtartásához szükséges feltételeket prof. dr. Szabó Miklós nyá. altábornagy, az MTA rendes tagja, a ZMNE volt rektora következetesen, éveken át biztosította. Őszintén reméljük, hogy hasonló jó viszonyt tudunk kialakítani prof. dr. Szabó János nyá. dandártábornok úrral, a ZMNE jelenlegi rektorával.

Egyesületünk már kezdetben célul tűzte ki egy olyan alapítvány létrehozását, amely javíthatja a rászorultakat segítő anyagi lehetőségek megteremtését, biztosítja a kiemelkedő, nagyobb anyagi igényű feladatok vállalását, továbbá lehetővé teszi adományok és személyi jövedelemadót fizetők adója 1%-ának gyűjtését.

Erőfeszítéseinket siker koronázta. A 2006. év közepén Bognár Sándor úr, a Budapesti Műszaki Főiskola nyugalmazott főigazgatója, az egykori Ipari Minisztérium volt elektronikai miniszterhelyettese Egyesületünk számára „Puskás Tivadar Híradó Bajtársainkért” elnevezéssel alapítványt tett, amelyet a Fővárosi Bíróság közhasznú alapítványként a 2006. év végén be is jegyzett.

Az alapítvány céljai:

1. A híradó szolgálat fejlődését, történetét, a magyar történelem kimagasló, meghatározó eseményeit feldolgozó tanulmányok kidolgozásának segítése, azok kiadásának, terítésének biztosítása.
2. A hivatásos és a nyugállományú katonák, a honvédségi közalkalmazottak és családtagjaik közösségi, szolidaritási, bajtársi szellemét elősegítő, a hagyományokat erősítő rendezvények szervezése, illetve támogatása.
3. A rászoruló nyugállományú tisztek, tiszthelyettesek, nyugdíjas honvédségi közalkalmazottak, polgári alkalmazottak eseti segélyezése, súlyos élethelyzet, illetve az előre nem látható váratlan események bekövetkezése (közvetlen hozzátartozó férj feleség – halála, súlyos betegség) esetén.
4. A halmozottan hátrányos helyzetben lévő honvédségi özvegyek támogatása, anyagi segítése.

Az alapító az alapítvány kuratóriumába az alábbiakat jelölte ki:

Elnök: dr. Lindner Miklós nyá. vezérőrnagy

Titkár: Havasi János nyá. ezredes

Tagok: dr. Koczka Ferenc nyá. ezredes

B. Nagy Péter nyá. mk. alezredes

Ölveczky Istvánné nyá. rendőr alezredes

Horinka Ferenc nyá. ezredes

Sós Ferenc (tanár, Puskás Tivadar Távközlési Technikum)

A kuratórium megalakult és munkáját megkezdte. A személyi jövedelemadó 1%-ának gyűjtését a 2009. adóév után 2010-ben kezdheti meg. Adományokat ma is szívesen fogad.

Az elnökségen belül a II. ciklus vége felé, váratlan eseményként kaptuk az elkésztő hírt, hogy Vörös Béla nyá. mk. ezredes bajtárs betegsége miatt, egyelőre nem számíthatunk személyes jelenlétű munkájára.

Nagyon sajnáljuk. Személye aktív vezetője, kialakítója, kezdeményezője volt a félévenként megjelent Puskás Híradó c. egyesületi lapunknak. Mielőbbi gyógyulást kívánunk, továbbra is számítunk tanácsaira, segítségére. Egészségi állapota lehetővé teszi, hogy már írásaival ismét jelentkezessen.

Ezek után elnökségünk megkezdte a felkészülést a III. ciklus választására, az indokolt személyi változások végrehajtására.

2006-ban a 86. életévét betöltött Szepezdi Dezső nyá. ezredes bajtársat – a híradó szolgálat doyenjét–, kérésére a közgyűlés felmentette az ügyvezető alelnöki tisztségéből. A közgyűlés Szepezdi Dezső nyá. ezredes bajtársat az Egyesület tiszteletbeli elnökévé választotta.

A Vezérkar Főnöke ez alkalomból számára a „Szent István tör”-t adományozta. Szepezdi Dezsőt a társadalmi munka elkötelezett robotosaként szokták aposztrofálni. Évtizedekig – mint alapító – elnökként vezette a Budapesti Nyugállományúak Klubja híradó tagozatát, hivatásos- és nyugállományú híradó tisztként elévülhetetlen érdemeket szerzett. Személyét tisztelet és megbecsülés övezi.

Az ügyvezető alelnöki beosztás betöltésére a közgyűlés Felker Lajos nyá. ezredes bajtársat választotta meg.

A II. ciklus végén, 2006. november 17-én, az alapszabályban leírtak szerint a közgyűlés újjáválasztotta az elnökséget és az ellenőrző bizottságot.

Ekkor taglétszámunk már meghaladta a 210 főt.

<i>Fővédnök:</i>	Mikita János mk. altábornagy, a HVKF helyettese
<i>Tiszteletbeli elnök:</i>	Szepezdi Dezső nyá. ezredes
<i>Elnök:</i>	dr. Lindner Miklós nyá. vezérőrnagy
<i>Alelnök:</i>	dr. Horváth László, a PTTT igazgatója
<i>Ügyvezető alelnök:</i>	Felker Lajos nyá. ezredes
<i>Titkár:</i>	Fekete Álmos nyá. alezredes

<i>Gazdasági titkár:</i>	Ölveczky István nyá. r. ezredes
<i>Propaganda- és sajtófelelős:</i>	Amaczi Viktor nyá. mk. alezredes
<i>Közművelődési felelős:</i>	Havasi János nyá. ezredes
<i>Érdekvédelmi és szociális felelős:</i>	Óváry László nyá. őrnagy
<i>Társadalmi kapcsolatok felelőse:</i>	Bokor József nyá. ezredes
<i>Ellenőrző bizottság elnöke:</i>	Szuszán György nyá. ezredes
<i>Ellenőrző bizottság tagjai:</i>	Fóti Mária nyá. főhadnagy Lászlai János nyá. alezredes

Sajnos, a választást követően szomorú események értek bennünket. Titkárunktól, Fekete Álmos nyá. alezredes bajtárstól súlyos, gyógyíthatatlan betegsége miatt rövid időn belül végső búcsút vettünk. Nagy veszteség volt számunkra távozása, hisz közel egy évtizeden át ő látta el a Híradó Tagozatnál és az Egyesületnél is a titkári teendőket. Hiányát még ma is gyakorta érezzük napi ügyeink intézése során. Nagyon lelkiismeretes, szorgalmas, tisztelettudó, munkát szerető bajtársat veszítettünk el. Emlékét megőrizzük!

A társadalmi kapcsolatok felelőse, Bokor József nyá. ezredes bajtárs, betegsége miatt felmentését kérte, mivel választott beosztását nem tudja ellátni. Kérését elfogadtuk. Sajnos a csupa szív ember és kiváló katona 2008. november hónapban elhunyt.

A 2007. november 22-én megtartott közgyűlésen az elnökség javaslatát megerősítve, az elnökség és az ellenőrző bizottság kiegészítése megtörtént:

<i>Titkár:</i>	Majercsik Tibor nyá. alezredes
<i>Társadalmi kapcsolatok felelőse:</i>	Fóti Mária nyá. főhadnagy
<i>Ellenőrző bizottság tagja:</i>	Bodnár Gyula nyá. alezredes

Az új tagokat kértük, hogy minél előbb ismerjék meg munkaterületüket, és észrevételeikkel, elképzeléseikkel segítsék elnökségünket a munkavégzés hatékonysága érdekében.

2008. március 27-én fontos közgyűlésre került sor. Ezen a közgyűlésen a jelenlévők elfogadták, a körültekintő egyeztető munkával előkészített alapszabály-módosítást. Itt választottuk meg a BEOSZ 2008. májusi küldöttgyűlésére Egyesületünk küldötteit és döntöttünk a BEOSZ

tagdíjjavaslatról. Ekkor határoztuk el, hogy a 10. évforduló alkalmából a 2008. nov. 20-i, jubileumi közgyűlésen, első alkalommal adjuk át az arra érdemes tagjainknak az „Örökös tiszteletbeli tag” megtisztelő címet, továbbá az „Egyesület tiszteletbeli tagja” címet dr. Németh Károly o. ezredesnek, akit a közvélemény a „híradók orvosa” címmel aposztrofál, továbbá Kucsera Mihály nyá. mk. ezredesnek a HM ARCOM Zrt. vezérigazgatójának Egyesületünk és alapítványunk hatékony támogatásáért.

2008. november 20-án az Egyesületünk megalakulása 10. évfordulójáról való megemlékezés jegyében tartottuk közgyűlésünket. Közgyűlésünkre új helyen, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Dísztermében került sor. Dr. Lindner Miklós nyugállományú altábornagy, az egyesület elnöke, tartalmas és érzelmekre hatóan értékelte az eltelt 10 évet és vázolta fel a további feladatokat. A közgyűlés egyhangú határozattal 4 főnek „Posztumusz Örökös Tiszteletbeli Tag”, 9 főnek „Örökös Tiszteletbeli Tag” és a tavaszi elgondolásnak megfelelően 2 főnek „Tiszteletbeli Tag” címet adományozott. Az elismerésekkel járó emléklapot és emlékérmét egyesületünk elnöke adta át. Sikert aratott az egyesület életéből készült zenei aláfestéssel készített képbemutató. A közgyűlés végén a jelenlévők kellemes baráti beszélgetésen emlékeztek a tíz év eseményeire.

Egyesületünk gazdasági helyzetével kapcsolatban megállapítható, a bevételeink döntő részét a tagság által befizetett tagdíjak képezik. Pozitív tapasztalatként szükséges megemlíteni, hogy tagságunk közel 90%-a jelentősen túlfizeti az éves tagdíjat. Ez elsősorban annak tudható be, hogy tagságunk ezzel is kifejezi ragaszkodását Egyesületünkhöz. Ezt a segítőszándékot elnökségünk több alkalommal is köszönettel nyugtázta.

Esetenként előfordul, hogy egyesek elfelejtik a tagdíj befizetését, ez esetben, csekket mellékelve levélben értesítjük az érintetteket, hogy pótolják a hiányosságot.

Akik a többszöri felszólításra sem fizetik be a tagdíjat, azok tagsági viszonyát töröljük. Erre azonban csak hosszú idő után került sor az Egyesületünk történetében.

A BEOSZ számára az Egyesület éves tagdíját rendszeresen befizetjük, közel azonos értékben kapunk támogatást. Ezt az összeget koszorúzásra és működési költségekre használhatjuk fel.

A HOKOSZ-tól évenként változó összegű támogatást kapunk, amelyet célirányosan használhatunk. Így többek között: Idősek Világnapjára, löversenyre, a közgyűlések esetén felmerült költségekre.

Kiadásainkat a befizetett tagdíjakból és a kapott támogatásokból fedeztük – törekedve a takarékosagra.

Az Egyesület bevallásaira, beszámolóira vonatkozóan az APEH, a KSH, a Nemzeti Civil Alap, valamint a BEOSZ által tartott ellenőrzések mindent rendben találtak, kifogás nem merült fel.

Az Egyesület ellenőrző bizottsága évenként általában két alkalommal tartott ellenőrzést. Az okmányok vezetése, pontossága az előírásoknak mindenkor megfelelt.

A pontos és naprakész munkáért köszönettel tarozunk az ellenőrző bizottság elnökének, tagjainak, és az Egyesület gazdasági titkárának, Ölveczky István nyá. r. ezredes bajtársnak.

Távlati elképzeléseink között az alábbiak szerepelnek:

- Tagságunk létszámának növelése, elsősorban az aktív állományúak és a közelmúltban nyugállományba kerültek köréből. Szeretnénk még több tagot toborozni a védelmi, a közigazgatási és a vállalkozási szférában dolgozó szakemberek közül. Egyesületünk hosszú távú létének biztosításához javítani kell az életkori arányokon.
- Olyan védnökök megtalálása és felkérése, akik a híradó és informatikai szakmában szerzett tekintélyük, beosztásukból adódó lehetőségeik alapján eredményesen segíthetik Egyesületünk tevékenységét. Ugyanakkor szeretnénk tovább bővíteni az Egyesület támogatóinak, szponzorainak, valamint az alapítványra adományt befizetők számát.
- Tervezzük továbbá, a hatékonyabb egyesületi tevékenység érdekében, a földrajzi elhelyezkedés figyelembevételével csoportok létrehozását, elsősorban ott, ahol az adott területen legalább 8-10 fő egyesületi tag lakik. Csoportokat szeretnénk létrehozni a híradó szakmai érdeklődés alapján is. A csoportok létrehozását a tagok maguk kezdeményezhetik.

Az eltelt 10 év eddigi kiegyensúlyozott tevékenységének magyarázatát az adja, hogy sikerült létrehozni egy olyan közösséget, amely

erősíti a bajtársiasság és a szolidaritás elvén működő összetartozás érzését az Egyesület valamennyi tagja között.

Az elmúlt évtized eredményeire alapozva, igyekszünk tovább öregbíteni Egyesületünk társadalmi elismertségét. Ismerve tagságunk aktivitását, erre valamennyien számíthatunk.

Azt tartjuk szem előtt, ha jól dolgozunk, tapasztalatainkat átadjuk, az Egyesületet magunkénak érezzük, akkor utódaink egy megerősödött, szakmai és érdekképviselőt ellátó Egyesületet fognak örökölni.

Patai István nyá. mk. alezredes.: **MÚLTIDÉZŐ**
(egy „aranylakodalom” margójára)

Emlékezés az ALMA MATER-ben eltöltött évekre, mert a találkozó egyik szervezője megkért rá. (Rögtön egy kiegészítés: az Alma Matert többes számban kellene használnom, mivel mi a három évet három tisztiiskola növendékeként végeztük el, ám mindvégig híradó technikus növendékek voltunk.)

Igen ám, de az emlékezés rögzítése nem is olyan könnyű. Egyrészt azért, mert az eltelt 50-53 év fakítja a színeket az emlékezés palettáján.

Másrészt meg kinek szóljanak a felidézett emlékek? Magunknak? Hiszen mi átéltük az eseményeket a behívóparancs kézhezvételétől a tisztavatásig, meg utána is (igaz, azt már nem együtt). Vagy a ma hallgatóinak? Netán az utódoknak?

Így aztán – nem tudván a válaszokat – és talán rendszer nélkül, megkísérlek mazsolázni az emlékeim között, esetleg segítve mások emlékezetének, vagy okulásul a maiaknak.

KATONADAL

(Egy öreg katona sirámai)

Édes komám, jó pajtásom,
ezt is megértük hát!
Ötven évvel ezelőtt volt:
felhúztuk a csizmát!
(Hej, ötven év elszállt!)

Csomó ijedt, ifjú gyerek!
Szalmazsákot tömtünk
– „Sarkosan és elvágólag!” –
kapcát is kötöttünk.
(De ötven év elszállt!)

Elég hamar megszoktuk
a Hírtisztit és egymást:
katonásdi, szaktantárgyak,
tanultunk is folyvást.
(ötven év biz elszállt!)

Gyorsan eltelt két év után
költözködés sorsunk.
Szentendre az új otthonunk,
– ott nem soká voltunk.
(ám ötven év elszállt!)

Harmadéves tantervünkben
nem szerepelt, mi jött!
Kis hazánkban földindulás,
még az ég is dörgött!
(ötven évünk elszállt!)

Új költözés, vissza Pestre,
már csak harmadnyian.
Mi vállaltuk, hogy folytatjuk,
büszkén, mindannyian!
(sej! ötven év elszállt!)

Eltelt az a csonka év is,
levizsgáztunk rendben!
Megtörtént az avatás is:
mintha lennének mennyben!
(és ötven év elszállt!)

Attól kezdve fényes csillag
nem csak égen ragyog!
A kék válllap birtokosa:
„én mától tiszt vagyok!”
(biz ötven év elszállt!)

Megkezdjük a szolgálatot
– mert szolgálat bőven
ez a pálya, kemény munka,
nem mérve időben.
(jaj, ötven év elszállt!)

Mindenki tette a dolgát,
szerte az országban.
Nem vallottunk szégyent sehol
– bármely beosztásban.
(csak ötven év elszállt!)

Amit tettünk már a múlté,
helye sincs meg mára!
Tetteink csak bennünk élnek,
emlékezünk rája.
(félévszázad elszállt!)

Nyugdíjasként már alig van
a sereghez közünk.
Igaz, ez már más sereg
– mely távol áll tőlünk.
(ötven év lám elszállt!)

Vigasztaljon az a tudat
jól tettük, mit tettünk,
mert akkor azt kellett tenni
– így lettünk, mi lettünk!
(bár ötven év elszállt!)

Nem köszönt már minket
senki!
Köszöntsön bennünket:
elvégeztük, mire tettük
akkor életünket!
(egy fél élet elszállt!)

EPILÓGUS

Borítsunk fátylat a múltra,
tekintsünk előre!
Szükségünk van egészségre,
észre és erőre.
Vigyázzunk hát önmagunkra,
s vigyázzunk egymásra,
ne gondoljon ötven évig
senki elmúlásra:
még ötven év elszáll!

II. fejezet

TÁRSADALMI KAPCSOLATOK, EGYÜTTMŰKÖDÉSEK

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület már megalakulásakor felismerte, hogy tevékenységét eredményesen csak az alapszabályában megfogalmazott célkitűzéseit segítő szervezetekkel együttműködve képes megoldani. Már a megalakulás időszakában arra törekedett, hogy megtalálja azon szervezeteket, amelyek segíteni tudnak a kitűzött célok magvalósításában.

Az Egyesület megalakulását követően fokozatosan és őszinte nyitottsággal építette ki társadalmi kapcsolatait. Arra törekedett, hogy e kapcsolatokat a szakmaiság, a kölcsönösség és az elkötelezettség határozza meg. Az eltelt évtizedben az alábbi szervezetekkel, személyekkel sikerült eredményes kapcsolatot kiépíteni és rendszeresen tartani:

- a Fővédnökkel;
- a Budapesti Nyugállományú Klubbal és a Híradó Tagozattal;
- a Puskás Tivadar Távközlési Technikummal;
- a Honvédelmi Minisztériummal;
- a Magyar Honvédség szervezeteivel;
- a Nyugállományú Híradó Klubokkal és Egyesületekkel;
- a ZMNE Híradó Tanszékével;
- a Honvédelmi Minisztérium Honvéd Kulturális Szolgáltató Kht-vel;
- a HM ARMCOM Zrt-vel;
- a BEOSZ, HOKOSZ országos szervezetekkel;
- a Budapest XVIII. kerületi Önkormányzattal;
- a Szlovéniáért Vívott Háború Veteránjainak Szövetségével.

Az Egyesület kiegyensúlyozott, hatékony működése érdekében az alapszabály fővédnői tisztség és védnői tisztségek betöltését teszi lehetővé.

A megalakulásakor hatályos alapszabály szerint az Egyesület fővédnői tisztségét a Honvéd Vezérkar mindenkori híradó (és informatikai) csoportfőnöke töltötte be.

Az Egyesület megalakulását követő első években e tisztséget Farkas György ezredes, az egykori Híradó Csoportfőnök látta el. Az utóbbi években bekövetkezett szervezeti korrekciók a csoportfőnökség megnevezésében és belső tartalmában többször változásokat eredményeztek. Így a csoportfőnökség megnevezése vezetési csoportfőnökségre, majd híradó és informatikai csoportfőnökségre változott. Amikor a csoportfőnökség általános és szakfeladatai megosztva a HM két főosztályának gondozásába kerültek, a híradó csoportfőnöki beosztás megszűnt, amely az Egyesület alapszabályának megváltoztatását igényelte.

Elnökségünk javaslatára közgyűlésünk határozata alapján, alapszabályunk úgy módosult, hogy Egyesületünk fővédnöke a Magyar Honvédség hivatásos állományába tartozó legmagasabb beosztású, híradó szakképzettséggel rendelkező vezetője, aki a beosztásából adódó lehetőségek felhasználásával elősegíti, támogatja az Egyesület célkitűzéseinek megvalósítását. Így lehetővé válik, hogy a fővédnök – az MH teljes vertikumára való rálátással – tudja segíteni, támogatni az Egyesület működési feltételeit, meghatározhatja azt a követendő irányvonalat, amit a stratégiai változások közepette Egyesületünk és a Magyar Honvédség közötti viszonyban követni célszerű.

A felkérésnek és a feladatnak fővédnökünk, Mikita János mérnök altábornagy, a HM HVK vezérkari főnök helyettese maximálisan eleget tesz. Híradó beosztásokban eltöltött hosszú gyakorlata, egyénisége, munkánk iránti érdeklődő figyelmessége, hatékony segítsége jól érvényesül Egyesületünk működésében.

Az elnökség hosszabb ideje foglalkozik védnökök felkérésének lehetőségével, és kellő körültekintéssel vizsgálta ennek személyi megvalósíthatóságát. A gyors szervezeti, olykor személyi változások meggátolták az elgondolásoknak megfelelő személyekkel, az előzetes felkéréshez szükséges megbeszélések eredményes lefolytatását. Egyesületünk elnöksége bízik benne, hogy a közeljövőben védnököket kérhet fel, akik a híradó és informatikai szakmában tekintélyük, beosztásukból adódó lehetőségeik alapján eredményesen segíthetik Egyesületünk tevékenységét.

Az eltelt évtized alatt, kiindulva az alakulás körülményeiből, a legszorosabb és legtermékenyebb munkakapcsolat a Budapesti Nyugállományúak Klubja Híradó Tagozatával alakult ki. Ennek meghatározó alapja, hogy a tagozat tagságának jelentős része (jelenleg 51

fő) belépett az Egyesületbe is. Az elmúlt 10 év számos bizonyítékát adta az eredményes együttműködésnek. Az Egyesület elnöksége és a tagozat vezetősége állandó és élő munkakapcsolatot tart. Programjainkat összehangolva, egymást segítve törekedtünk alapvető céljaink megvalósítására. A kettős tagság mellett az irányító testületek ülésein is rendszeresen részt veszünk. A tagozat havi találkozóin, a részvétel mellett, az Egyesület életéről, programjairól szóló tájékoztatás is teret kap. Számptalan közös megmozdulás bizonyította közös munkánk szükségességét és eredményességét. Közös tevékenységünk példáuliként álljon itt néhány, a teljesség igénye nélkül:

- hazai kirándulások (Gödöllő, Mohács, Kecel, Komárom, Visegrád és további helyszínek);
- külföldi utazások és megemlékezések (Románia, Szerbia, Szlovákia, Szlovénia), amelyek mind a magyar történelem egy-egy kiemelkedő helyszínéhez, eseményéhez, alakjához kapcsolódtak;
- évenként két alkalommal megrendeztük a jubileumi születésnap-i köszöntéseket, amelyeken közösen gratuláltunk bajtársaink évfordulóihoz egy szerény vendéglátással;
- a nőnap-i köszöntések, ahol kis műsorral is kedveskedtünk Egyesületünk nőtagjainak;
- a múzeum- és tárlatlátogatások, ahol a még fel nem fedezett világörökségi, nemzeti vagy helyi értékekkel ismerkedhettek meg tagjaink.

Továbbá számos olyan esemény és rendezvény, melyek felsorolására terjedelmi okok miatt nincs lehetőség, de ott élnek élénken a résztvevők emlékezetében és az ott készült képeken is.

A megalakulást és a bírósági bejegyzést követő időszakban széles körű együttműködés alakult ki a Puskás Tivadar Távközlési Technikum igazgatójával, az általa vezetett iskolával, tanáraival és számos esetben a tanulókkal is.

Egyesületük sok tagja végzett a technikumban, vagy az elődiskola falai között, magával hozva a szakma szeretetét és a közösségi munka iránti elkötelezettségét.

Dr. Horváth László igazgató bajtárs elkötelezett híve a Puskás-örökség ápolásának és megőrzésének. Ezt bizonyítja, hogy az iskola a magas szintű műszaki felkészítés, a hazafias honvédelmi nevelés bázisa. Jellemző az is, hogy a technikum az „Arany János Tehetséggondozó Program” egyik vezető iskolája lett.

Az iskola a magyar nemzet nagy sorsfordulóinak megjelenítője. Ennek kapcsán Egyesületünkkel közösen szervezte meg azokat a rendezvényeket, amelyek nemzetünk történelmének egy-egy fontosabb eseményéhez kötődnek.

Így Egyesületünk részt vett az isaszegi, komáromi, révkomáromi, monoki, kassai, borsai, aradi, világosi, mohácsi, belgrádi és visegrádi történelmi megemlékezéseken, továbbá a keceli haditechnikai parkban megtartott tanévnyitó rendezvényen.

A Puskás-örökség ápolásának méltó példája a Puskás-szobor adományozása a Honvédség híradó szervezete részére. A szobrot elsőként Cegléden állították fel, a Magyar Honvédség 66. Puskás Tivadar híradó zászlóaljnál, a feltaláló születése 155. évfordulóján. Jelzésértéke volt a helyszínnek, hisz oly sok Puskást végzett szakember töltötte itt katonai szolgálatát, illetve egyetemi előfelvételiként a közel egy esztendő. Katonai szolgálatát maga dr. Horváth László (mindenki „Laci bácsi”-ja) is itt töltötte, melyre mindenkor szívesen emlékezik vissza. Különösen megindító szavakkal emlékezett ezekre az időkre a szobor nagytarcsai felállításakor mondott beszédében. Az ott jelenlévő honvédelmi vezetők formabontó, meglepő, de elkötelezett és hitet adó mondatokat hallhattak.

Érzelmekkel teli esemény évente Puskás Tivadar síremlékének megkoszorúzása, ahol a Technikum első éves tanulói évnyitóját is rendszeresen megtartják. Egyesületünk és a velünk együttműködő híradó Egyesületek és klubok képviselői is koszorúznak.

Nem vállalkozhat e könyv az Egyesület és a Puskás Technikum közötti tartalmas kapcsolat minden eseménye megfogalmazására. E könyv több fejezetében csak kísérletet teszünk erre. E kapcsolat és a számos közös tevékenység nagyban erősítette Egyesületünk tagjai elkötelezettségét Puskás Tivadar emléke ápolásában.

Egyesületünk tagjai tevékeny részvételükkel hozzájárultak ahhoz, hogy a Magyar Telekom székháza előtt, 2006-ban, a „magyar telefónia” 125. évfordulóján, felállították Puskás Tivadar első köztéri szobrát.

Az Egyesület céljai eredményes megvalósítása érdekében eredményes és sikeres kapcsolatot épített ki az elmúlt években a Honvédelmi Minisztérium és a Honvéd Vezérkar szakmai főosztályaival, csoportfőnökségeivel és osztályaival. A honvédség szervezeti átalakításai során is sikerült ezeket a jó kapcsolatokat megőrizni. Ez elsősorban annak volt köszönhető, hogy ezen szervezeti elemek vezetői többségükben maguk is tagjai az Egyesületnek. Az érintettek rendszeresen részt vesznek az Egyesület rendezvényein és véleményükkel, előadásaikkal, tájékoztatóikkal segítik tagjaink szakmai ismeretének fejlesztését. A HM Informatikai és Információvédelmi Főosztály korábbi vezetőjének, dr. Lehel György mérnök dandártábornok úrnak és a jelenlegi főosztályvezető, Halmai Ottó mérnök dandártábornok úrnak munkájukért köszönetünket fejezzük ki.

Munkánk kezdettől arra is irányult, hogy hatékony kapcsolatot tartsunk fenn a Magyar Honvédség híradó alakulataival. A haderő átszervezése számukat jelentősen csökkentette, de az elmúlt évek két meghatározó híradó szervezetével élő és hatékony kapcsolat alakult ki. Mind a két alakulat parancsnoka (a korábbiak és a jelenlegiek is) tagja ma is az Egyesületnek.

A Magyar Honvédség Főhírközpont megszűnése után Egyesületünk egy fő segítő szervezete a Híradó (később Híradó és Informatikai) (HIP) Parancsnokság lett. A rendszeres látogatások alkalmával tájékoztattak bennünket a híradó szakma újdonságairól, munkájukról és az állományt érintő kérdésekről. Rendszeres látogatói voltunk a HIP ünnepeinek, szakmai bemutatóinak. Kellemes és feledhetetlen órákat töltöttünk az évenként (olykor kétszer is) megrendezett Családi Napokon, ahol a baráti találkozások mellett alkalmunk volt a mozgás, a szórakozás örömeinek is hódolni.

Névadónk születése 160. évfordulóját kiemelkedő eseményekkel ünnepeltük meg, melyeknek gerincét a HIP rendezvényei adták. Az előkészítés és a lebonyolítás során nemcsak tanácsainkat kérték, de tevékeny részvételünkkel hozzájárulhattunk az ünnepsorozat lebonyolításához. A szervezésbe és lebonyolításba bevonták a Puskás Technikum diákjait is.

Az évfordulós ünnepsorozat alkalmával, tagjaink jelenlétében, vette át az alakulat a köztársasági elnök által adományozott csapatzászlaját. Méltó emlékként ekkor avatták fel Puskás Tivadar mellszobrát, melyet kiemelt környezetben helyeztek el úgy, hogy az állomány naponta

tiszteleggetett a feltaláló emléke előtt. Az avató beszédet alelnökünk, dr. Horváth László tartotta.

A nagytarcsai laktanya ekkor vette fel a Puskás Tivadar nevet. A helyi önkormányzat eleget téve a katonák kérésének, az objektum közelében, a nagy magyar feltaláló emléke előtt tisztelegve, utcát nevezett el róla.

E rendezvénysorozat egyik fő „ attrakciója ” volt az a bizonyos egykori „bútorszállító kocsi”, amelyet a magyar rádiózás első stúdiójaként, a helyszínen lehetett megtekinteni, korabeli zene hallgatása közben. Köszönet ezért a Puskás Technikumnak, amely rendelkezésre bocsátotta ezt a „kocsit”. Ezekben a napokban több más rendezvényt is tartottak névadónk tiszteletére (távírási verseny, emlékülés, technikai bemutató, családi nap, híradó bál stb.). A rendezvények kedvező visszhangot váltottak ki a hazai és a nemzetközi szakmai közösségekben. Az ünnepsorozat tervezésében, előkészítésében, a társadalmi szervezetek bevonásában és a lebonyolítás irányításában kiemelkedő munkát végzett Felker Lajos ezredes, a HIP parancsnoka. A Puskás-hagyományok ápolásában végzett kiemelkedő munkájáért az Egyesület köszönetét fejezte ki.

A HIP valamennyi vezetője (Halmai és Horváth dandártábornok és Felker ezredes urak) fontosnak ítélték Egyesületünkkel az élő kapcsolattartást. Az Egyesület rendezvényeinek rendszeres résztvevői voltak és számos alkalommal előadást is tartottak.

A HIP megszűnésekor feladatai egy részét a MH Támogató Dandár vette át. Horváth dandártábornok úrral, a parancsnokkal, sokirányú elfoglaltsága ellenére is, tovább folytathattuk a megkezdett munkát. Ott lehettünk a szervezet szakmai ünnepein, lehetőséget adott lövészeteken való részvételünkre. Helyet adott, méltó környezetben, Budapesten a Maléter Pál laktanyában (Zách utcai objektum) Puskás Tivadar mellszobrának, amelyet ünnepség keretében avattak fel ismét. Szakmai kapcsolattartónk Pristyák János mérnök ezredes úr, aki az MH Híradó és Informatikai Rendszerfőközpont parancsnoka, és nem is oly rég nagy érdeklődés mellett tartott előadást közgyűlésünkön.

Közös feladatunk a meglévő kapcsolat további tartalommal való megtöltése és a ma még szolgáló szakmai állomány megnyerése Egyesületünk céljainak.

Az elmúlt években lassan, de biztos alapokra épülő kapcsolatot alakítottunk ki a MH 43. Nagysándor József Híradó és Vezetéstámogató

Ezreddel, melynek parancsnoka, dr. Révész Gyula mérnök ezredes úr Egyesületünk tagja, de a szervezet állományából többen is tagjaink lettek. A néhány találkozón és rendezvényen való részvétel után meg kell találnunk az együttműködés hatékony formáit és színtereit ezzel a nemrég átalakult katonai szervezettel, annál is inkább, mivel a parancsnok úr a 43. Híradó Ezred Baráti Kör elnökeként, a híradó hagyományok elkötelezett ápolója, aki példamutató figyelemmel és igényességgel rendezte meg a kör 2008. évi összejövetelét.

A katonai hírközlés gyakorlati irányításának új színtere alakult ki a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnokság létrejöttével. A parancsnokságon belül felépült Híradó- és Informatikai Főnökség tagjaival az Egyesület kapcsolatot keresett, és ennek induló eseménye az általuk tartott színvonalas szakmai tájékoztató volt. Közös vélemény, hogy a kapcsolat fejlesztésében még számos, kölcsönösen eredményhozó lehetőség rejlik. A székesfehérvári bajtársaink már számos alkalommal érezték e kapcsolatok hatásait.

A dinamikus szervezeti átalakulások követése mellett nem szabad megfeledkezni megalakulásunk időszakában Egyesületünk munkáját segítő híradó szervezetekről. Ezek többsége megszűnt, kisebb része átalakult és egy nagyobb szervezet részeként végzi tovább szakmai munkáját. A teljesség igénye nélkül álljon itt néhány szervezet, mely az első megmozdulásaink részese volt:

- Magyar Honvédség Főhírközpont;
- Magyar Honvédség 66. Puskás Tivadar Híradó Zászlóalj;
- Magyar Honvédség Katonai Szakközépiskola, Vác;
- Magyar Honvédség 15. Esze Tamás Híradó Ezred.

Egyesületünk tagságának többsége nyugállományú. Ez is indokolta, hogy megalakulásunk óta szoros kapcsolatot tartottunk az egykori Kiegészítő Parancsnokságokkal, ezzel is segítve tagjaink ügyes-bajos dolgai megoldását. A haderő-átalakítás ezen a területen is komoly változást hozott. Nem túl sok idő elteltével, az új szervezeti elemek munkatársai áldozatos munkájának köszönhetően, tagjaink megismerték a megváltozott elnevezéseket és ügyintézési lehetőségeket. Az Érdekvédelmi és Toborzó Központok (Irodák) munkatársai rendszeres résztvevői rendezvényeinknek, ahol sokat és hatékonyan segítenek a problémáink, gondjaink

megoldásában. A sűrűn változó jogszabályi környezet is indokolja ennek a szoros kapcsolatnak a megtartását, hiszen tagjaink ezáltal is könnyebben tájékozódhatnak. A Központok (Irodák) áldozatkész munkatársai munkáját köszönet illeti, kiemelten a MH 1. sz. (Budapest és Pest megyei) Toborzó és Érdekvédelmi Központét, mivel tagságunk többsége ide tartozik.

Egyesületünk egyedül, másokkal való közösségi kapcsolat nélkül nem tudná eredményesen megvalósítani célkitűzéseit. Az elmúlt években sikeres és eredményes munka- és baráti kapcsolat alakult ki a hasonló célkitűzésekkel, érdeklődéssel rendelkező egyesületek és klubok között. E nagyszerű közösséget, Egyesületünk mellett, az alábbi szervezetek alkotják:

- Budapesti Nyugállományú Klub és a Híradó Tagozata;
- Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület, Vác;
- Fejér megyei Nyugállományú Klub Híradó Szekciója, Székesfehérvár;
- 43. Híradó Ezred Baráti Kör, Székesfehérvár;
- Bolyai Nyugállományú Klub, Budapest.

Közös feladataik eredményes megvalósítása érdekében ezen szervezetek elnökségei (vezetőségei) évente egy alkalommal, együttműködési megbeszélésen tájékoztatják egymást munkájukról, terveikről és megtervezik közös rendezvényeiket. A tanácskozásokat minden évben más és más szervezet bonyolítja le a saját működési területén. A soron következő találkozás szervezője, 2009 tavaszán, a Puskás Egyesület lesz.

A közösségi rendezvények jó példája az évenként megtartott „Bajtársiasság” pisztoly löverseny, mely alkalmat ad az egymással való „fegyelmezett” találkozásra.

Számos két- és többoldalú, közös rendezvény bizonyította az együttműködés hasznosságát és a bajtársiasság megnyilvánulásának lehetőségét. Az elmúlt évek számos rendezvénye csak érintőlegesen sorolható fel:

- Idősek világnapja megszervezése és lebonyolítása;
- Jubileumi köszöntések;
- Bel- és külföldi kirándulások;

- Zászlóátvételek;
- Emlékhelyek, szobrok avatása;
- Családi Napok;
- Közgyűlések és más szervezeti rendezvények, és számos más találkozási lehetőség, mely élményt adott a résztvevőknek.

Az együttműködő szervezetek egyetértenek abban, hogy szükség van ezután is a közös megmozdulásokra és ennek formáit, alkalmait folyamatos egyeztetésekkel kell megteremteni.

Erősíteni kell a rendszeres tájékoztatást az egyeztető értekezletek közötti időszakban is, és ehhez jobban fel kell használni az elektronikus levelezés adta lehetőségeket is.

Jó kapcsolat alakult ki Egyesületünk és a Bolyai János Katonai Főiskolai Kar, valamint a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem híradó tanszéke között. A tanszékek szinte valamennyi oktatója Egyesületünk tagja. Egyesületünk tagjai rendszeresen részt vesznek az évente, a ZMNE híradó tanszéke által megrendezett „Kommunikáció” nemzetközi konferencián, amely a híradó szolgálat szinte egyetlen szakmai fóruma.

A konferencia azokat az új eszközöket és rendszereket tárgyalja, amelyek megfelelnek az információs társadalom a távközlés irányában támasztott kihívásainak.

A konferencián Egyesületünk elnöke 2000-ben „A híradó szolgálat félévszázada a híradástechnika fejlődésének tükrében” címmel, 2004-ben „Puskás Tivadar születésének 160. évfordulója”, míg 2005-ben „60 éves a Híradó és Informatikai Csoportfőnökség” címmel tartott előadást.

Egyesületünk tagjai is részesei voltak annak az alkotói közösségnek, amely elkészítette *A magyar híradótiszt-képzés története 1931–2008* című könyvet. A szerzői közösség tagjai valamennyien a híradótiszt képzés ma még élő jeles szakemberei, akik igyekeztek az eseményeket, folyamatokat, az adott kor társadalompolitikai összefüggéseibe ágyazva, objektíven vizsgálni és megítélni. A könyv anyagának megszerkesztésében és a kiadásra történő előkészítésben kiemelkedő munkát végzett dr. Koczka Ferenc nyá. ezredes és Horinka Ferenc nyá. ezredes. A könyv megjelentetéséhez nagy segítséget kaptunk dr. Rajnai Zoltán mérnök alezredes tanszékvezető bajtárstól, ami a könyv sorsának figyelemmel

kisérésében, és egy színvonalas könyvbemutató ankét megszervezésében jutott kifejezésre.

Eddig végzett tevékenységünkkel elismerést vívtunk ki. Egyesületünk ismert lett nemcsak a Magyar Honvédségen belül, de a szakmában működő polgári vállalkozások és szervezetek körében is. Ezen vállalkozások néhány vezető munkatársa Egyesületünk tagja is. Aktivitásukkal kiemelkednek a vállalkozások közül a Magyar Telecom, az Alcatel és a Fercom tagjai. A továbbiakban meg kell találni az együttműködés még hatékonyabb formáit, a felek kölcsönös megalégedésére.

Egyesületünk tagjai és a katonák társadalmi tevékenységének elismerését fejezte ki az is, hogy Budapest XVIII. kerület, Pestszentlőrinc és Pestszentimre önkormányzata, emlékzászlót adományozott Egyesületünknek. A zászlót Egyesületünk elnöke a kerület alpolgármesterétől Sándor László úrtól, 2006 szeptemberében, névadónk születése évfordulóján, valamint a Magyar Honvédség Híradók Napja központi ünnepségén, a Magyar Honvédség Híradó és Informatikai Parancsnokság nagytarcsai objektumában, ünnepélyes keretek között vette át. A zászlót adományozó kerület önkormányzati vezetőivel kapcsolatunk kiegyensúlyozott. Együttműködésünk számos lehetőséget rejt még magában, amelyet a közeljövőben közös összefogással ki kell aknáznunk.

Az egyesületi zászlót, tagjaink és mások is, nagy megbecsüléssel övezik, rendezvényeinken megjelentetjük. A köztes időszakokban, kérésünkre 2008 elejéig a Bolyai Főiskola, majd ezt követően a ZMNE híradó tanszék állománya (tagjaink) őrzi.

Egyesületünk fennállásának 10 éve alatt megkülönböztetett figyelmet fordított a Honvédelmi Minisztérium ARMCOM Kommunikációtechnikai Zrt.-vel fennálló korrekt, jó viszonyának ápolására. Tette és teszi azért a segítségért, erkölcsi és anyagi támogatásért, amit ez a – katonai híradó körökön kívül is elismert – vállalat, Egyesületünk számára nyújtott, amelyet a közművelődésről szóló fejezetben részletesebben vázoltunk.

Egyesületünk és a vállalat vezetése között kialakult harmonikus kapcsolat arra kötelezi a jelen kötet krónikáit, hogy röviden megemlékezzünk arról a katonai híradástechnikai vállaltról, amely kézzelfogható elméleti és gyakorlati eredmények felmutatásával érte el jelenlegi elismertségét.

A katonai vezetés által támasztott követelmények a vállalatot, a szigorú anyag elszámolású profilt képviselő Híradó Szertárt – a Híradó Technikai Üzemen át – a katonai kommunikáció megbízható technikai bázisává emelték.

Már a hatvanas, hetvenes évek során képes volt önálló és rendszerközpontú hírközpont elemek megtervezésére és gyártására. Ma a katonai kommunikáció magas szintű digitális eszközeinek gyártójaként és forgalmazójaként, jelentős helyet foglal el a hazai híradástechnikai palettán.

Az új gazdasági viszonyok között megállta a helyét, amit a piacon a „több lábon állás” elvének és gyakorlatának megszilárdulása jellemez. A védelmi célú, nagyobb megrendelések ideiglenes csökkenése ellenére a felkészült szakmai szellemi és begyakorolt fizikai kapacitás megőrzésében érdekelt.

Az Egyesület, megőrizve a kapcsolatban kialakult pozitív hagyományokat, szeretné tovább mélyíteni az együttműködést.

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület megalakulásakor – 1998. október 29-én – a BEOSZ működési elveinek ismeretében, kinyilvánította szándékát, és belépett a BEOSZ tagegyesületeinek sorába.

Az Egyesületünk elfogadott alapszabályában megfogalmazta a bajtársiasság, az érdekvédelem, valamint a katonai, híradó hagyományok ápolását, amellyel a BEOSZ elnöksége egyetértett. Alapszabályunk VI., záró rendelkezése írja elő, hogy Egyesületünk a BEOSZ tagegyesülete. Ezzel a PTHBE a BEOSZ 61. tagegyesülete lett.

Az Egyesület aktív tagja a BEOSZ-nak, rendszeresen részt veszünk a Szövetség által szervezett rendezvényeken. Egyesületünk jelen van az évenkénti Katonanemzedéki Találkozókon, a BEOSZ évfordulós rendezvényein, koszorúzásokon, az országos szociális fórumokon. Arra törekszünk, hogy Egyesületünk a hagyományok ápolója, a híradó szolgálat történetének krónikása, arculatának egyik gondozója, a híradók családjának összefogó szervezete legyen. Ebben a munkánkban segítséget kapunk a BEOSZ-tól is, amely elismeri tevékenységünket.

Nagyra értékeljük azt a munkát, amit a Szövetség a hazafias nevelésért, a honvédelem nemzeti ügyéért és a bajtársak érdekképviseléséért tett és tesz. A Szövetség eddigi tevékenységével egyetértünk, és támogatjuk. Ugyanakkor látjuk, hogy a Szövetségnek a nyugdíjas szervezet és a

nyugállományúak mellett a hivatásos állomány pályájára, gondjaira, életük minőségére, szolgálati viszonyaira is figyelmet kell fordítania.

Egyesületünk segíti a Szövetséget, hogy feleljen meg a jelen és a jövő feladatainak, „töltse be a híd szerepét a honvédelem és a társadalom, valamint a katonagenerációk között”.

Röviddel ezután az Egyesület belépett a Honvédségi Klubok Országos Szövetsége (HOKOSZ) tagjai sorába is. Ez a szövetség is pártoktól és politikai csoportosulásoktól független, közhasznú tevékenységet folytató társadalmi szervezet. Részt vesznek a Honvédségi Nyugdíjas Klubok érdekeinek képviseletében, más nyugdíjasokat tömörítő szervezetekkel karöltve képviselik a nyugdíjasok érdekeit. Szakmai és társadalmi munkásságuk mellett a nemzetközi kapcsolatok kiépítésére és ápolására törekcszenek. A belépés tényét az alapszabály is rögzíti.

Egyesületünk a HOKOSZ ügyvezető elnökével, Péter László nyá. ezredessel (Egyesületünk tagjával) tart szoros kapcsolatot, tervezi és szervezi a közös megmozdulásokon való részvételt. A HOKOSZ lehetőségeihez képest segíti Egyesületünk működését, és teret és lehetőséget ad rendezvényein a bemutatkozásunkra és tevékenységünk, terveink ismertetésére. A szövetségen belüli klubokkal és egyesületekkel való együttműködéshez hatékony segítséget képes nyújtani. A más szerveződések által rendezett eseményeken történő részvételünket támogatja, és hatékony közvetítője az erre irányuló információknak. Kevésbé kötött vezetési rendje lehetővé teszi Egyesületünk véleményének gyors megjelenítését, illetve a kapott válaszok gyors közvetítését. Tagságunk megítélése szerint erősítenünk kell a HOKOSZ-szal a kapcsolatot, és keresni kell az együttműködés és a kölcsönös támogatás további lehetőségeit.

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület megalakulása előtt már írásban kérte a Magyar Honvédség Művelődési Háza akkori vezetésének támogatását a működés feltételei biztosításához. Ezt a „Ház” (ahogyan tagjaink egymás közt nevezik) akkori vezetése, élén Gulácsi Attila ezredes úrral, támogatta és erről az írásos nyilatkozatot is kiadták.

Ennek megléte feltétele volt a megalakulás folyamatának, hisz az Egyesület székhelyeként e cím került megjelölésre. A megalakulás dokumentumai között egyik fontos okmány ez a „befogadó nyilatkozat” volt.

Az Egyesület alakuló közgyűlését már itt tartottuk meg. A Művelődési Ház 2000-ben átalakult, és feladatát a HM Honvéd Kulturális Szolgáltató Közhasznú Társaság vette át és végzi. Az átalakulás nem érintette az Egyesület működési feltételeit. A „Ház” későbbi vezetői továbbra is biztosították a korábbi vállalásban foglaltakat. Az egyik korábbi igazgató, Péter László ezredes úr, ma is Egyesületünk tagja.

Nagy segítséget jelent számunkra a hely biztosítása. Állandó lehetőséggel rendelkezve, előre tervezhetjük rendezvényeinket. Minden hónap harmadik péntekén áll rendelkezésünkre a más közösségek által is használt helyiség, ahol kisebb létszámú rendezvényeinket, az elnökségi üléseket, operatív megbeszéléseket (mint e könyv előkészítése) nyugodt körülmények között tudjuk megtartani. A segítségért köszönettel tartozunk Molnár István úrnak, a Kht. jelenlegi ügyvezetőjének.

A „Ház” falai közötti lét lehetőséget nyújt arra is, hogy Egyesületünk tagjai első kézből ismerhessék meg a Kht. szolgáltatásait, a kulturális rendezvények adta lehetőségeket. Bőséges információ áll rendelkezésünkre a lehetőségekről, és ezekkel tagságunk rendszeresen él is.

Egyesületünk elnöksége mindezeket köszönettel vette.

Az Egyesület az elmúlt években több alkalommal tett látogatást a környező országokban található magyar vonatkozású emlékhelyeknél (Arad, Nándorfehérvár, Temesvár, Világos, Borsi – Rákóczi szülőhelye, Krasznahorka vára, Betlér – Andrássy kastély), 2007-ig kapcsolatot a külföldi társszervezetekkel önállóan kialakítani, kiépíteni nem tudott.

2007-ben a BEOSZ nemzetközi tapasztalataiból kiindulva felvette a kapcsolatot a Szlovéniáért Vívott Háború Veteránjainak Szövetségével.

A Szlovéniáért Vívott Háború Veteránjainak Szövetsége (szlovén rövidítésben ZVVS) a Szlovéniáért vívott háború bajtársi egyleteinek patrióta, politikailag semleges, nonprofit, nem állami szerveződése. A bajtársi egyletek tömörítik mindazokat, akik részt vettek a harcokban, vagy annak előkészületeiben, és támogatták a harcok sikeres megvívását. A Szövetség egyesíti azokat a tagokat, akik politikai vagy ideológiai meggyőződésükre való tekintet nélkül részt vettek a haza védelmében, a független Szlovén Köztársaságért 1990. május 17. és 1991. október 26. között vívott háborúban.

A Szövetség hivatalos napja, május 17. az a nap, amelyen 1990-ben a nemzet védelmében, titokban szerveztek hadműveleteket. Ezt a napot a Visszautasítás Napjának nevezik, ama parancs megtagadásának emlékére, amely a Területi Védelem egységeinek raktáraiból a fegyverek beszolgáltatására utasított. Mindazok, akik nem engedelmeskedtek, megakadályozták a Területi Védelem egységeinek teljes lefegyverzését, és megteremtették az újonnan megalakuló ország védelmi erejét, valamint az anyagi-technikai feltételeket a későbbi sikeres védelmi harcokhoz a Jugoszláv Néphadsereg katonai támadásai ellen az 1991-es évben.

Az Egyesület nyilvánosan és a köz érdekében működik.

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület a kapcsolatot a ZVVS-sel, Ludvik Jonas nyugállományú ezredes bajtárs segítségével vette fel, aki a Muraszombati Területi Bizottság vezetője, a Központi Vezetőség tagja. Munkánkban nagy segítséget kaptunk Jobbágy Antal nyugállományú ezredes bajtárstól, a BEOSZ közép-dunántúli régióvezetőjétől, Egyesületünk tagjától és a ZVVS tiszteletbeli tagjától.

Az együttműködésünk kiterjed a két Egyesület életének kölcsönös megismerésére, történelmi városok emlékhelyeinek meglátogatására. A Puskás Tivadar Egyesület képviselői is több alkalommal segítettek a hazánkba látogató szlovén egyesületek tagjait a Parlament és Budapest nevezetességeinek megtekintésében. Ezek a kölcsönös látogatások alkalmat adtak a két egyesület közelebbi és távlati terveinek pontosítására is.

Sikeres és élményekkel teli kirándulásunkat, amelyet a magyar katonák I. világháborús útvonalán tettünk meg Szlovéniában és Olaszországban, nagyban segítettek a ZVVS tagjai. A szállás biztosításában, étkeztetések szervezésében, az emlékhelyek meglátogatásában, összességében a kirándulás sikeres lebonyolításához igen sok segítséget kaptunk Ludvik Jonas nyá. ezredes barátunktól és társaitól, akik végigkísérték és támogatták utunkat.

Ludvik Jonas nyá. ezredes bajtársat a Puskás Egyesület tiszteletbeli tagjává választottuk.

Elhatározott célunk, hogy a kapcsolatot élően tartjuk és megkeressük azokat a formákat és tartalmakat, amelyek a BEOSZ keretein belül adott lehetőségek mellett, önálló együttműködés is lehetővé válhat hosszú távon.

KATONAÉLETÜNK

(A Híradó Tiszti Iskolától napjainkig)

Vittük a zászlót,
védtük a hazát,
tanultunk tereptant
és rádiótechnikát.

Ástunk lövészárkot,
létesítettünk összeköttetést,
és gyakoroltuk a Dunán
a vízi átkelést.

Volt reggeli torna, sorakozó,
parancs–kihirdetés,
volt kemény tanulás
és vidám énekelés,
amikor nótaszótól volt hangos
az Alakuló tér.

Mikor letettük az esküt,
szentül hittük azt,
hogy ezt várja el tőlünk
a Magyar Haza.

Bár az idő elszállt,
nyugállományúak lettünk,
de a katonai eskü
még most is lételemünk.

Igaz, a hajunk ősz
és lassul már a láb,
de ameddig csak élünk...
Mindhalálig,
Szolgáljuk a Hazánk.

Willnerné Takács Margit

III. fejezet

KÖZMŰVELŐDÉS

Az Egyesület közművelődési feladatainak megtervezését az 1998. október 29-én tartott alakuló közgyűlésen megválasztott közművelődési felelős, Pataki Sándor mk. alezredes bajtársunk kezdte el. Alapvetően az adott év kiemelkedő történelmi, társadalmi, művészeti évfordulóihoz kapcsolódó rendezvények (előadások, tanulmányi kirándulások, múzeumlátogatások stb.) képezték a közművelődési feladatok megvalósítását. Kezdetben ezek a rendezvények a Híradó Tagozat közművelődési felelősével történt megbeszélés alapján és a tagozattal közösen kerültek megrendezésre.

Mindezek alapján megállapítható, hogy közművelődési tevékenységünket, amit az elvégzett feladatok bizonyítanak, a sokszínűség jellemezte. A meghirdetett események iránt a tagság érdeklődése élénk volt, a rendezvényeken való részvétel – az érdeklődési köröktől függően megfelelőnek mondható.

A Honvédelmi Minisztérium Kulturális Osztályának, és a BEOSZ felhívásának megfelelően és a magunk megítélése alapján terveztük a személyek és események megünneplését. Közművelődési kulturális tevékenységünk fontos részei voltak a társadalmi, irodalmi és művészi eseményekről való megemlékezések, a rendezett vetélkedőkön történő részvételek, múzeumok, emlékhelyek meglátogatása és hasonlókat tervezünk a jövőre vonatkozóan is.

Az elmúlt évek nagyon gazdagok voltak évfordulókban. Ezekről közgyűléseinken rendszeresen megemlékeztünk. Nagy segítséget jelentettek számunkra a Kulturális Kht. programjai, az együttműködő (Bolyai, váci-, székesfehérvári-) közművelődési klubjaink és a Híradó Tagozat rendezvényei.

Az Egyesület első ciklusát követő elnökségi választás során új közművelődési felelőst választott a közgyűlés, Havasi János nyá. ezredes bajtárs személyében. Ezt követően bizottsági munkát vállaltak Pózsa Ferenc nyá. alezredes és Hirling Jánosné bajtársak, Egyesületünk tagjai. Munkánkat az elődök által kijelölt úton folytattuk és végezzük napjainkban is.

Ebben a tevékenységben nagy segítséget jelent évenkénti rendszeres együttműködésünk a más-más helyőrségekben működő klubok vezetőségeivel. Megismertetnek bennünket az éves közművelődési

elképzeléseikkel, meghívják közös programjaikra, mint ahogy mi is őket, így bővítve lehetőségeinket. Mindezek nagyban hozzájárulnak a baráti, bajtársi szellem erősítéséhez.

Közművelődési rendezvényeink

Jelentősebb rendezvényeink nagy részét a Puskás Tivadar Távközlési Technikummal szorosán együttműködve valósítottuk meg. A megalakulást követően 1999. szeptember 13–17. között, a HVK Híradó Csoportfőnökség és a HVK Tudományszervező Osztály által szervezett, névadónk Puskás Tivadar emléknapok alkalmából több helyszínen megtartott ünnepségein vettünk részt. A hét kiemelkedő rendezője a PTTT volt, dr. Horváth László igazgató úr vezetésével. Az ünnepség keretében az igazgató úr átadta az MH 66. Puskás Tivadar Híradó Zászlóaljnak a nagy feltaláló szobrát. Azóta az alakulat megszűnt, de a szobor ismét felállításra került Nagytarcsán a Híradó Parancsnokságon. A haderő átszervezése során Puskás Tivadar szobrát 2007-ben ismét felállítottuk a Támogató Dandár elhelyezési körletében, egyesületi tagjaink jelenlétében, ugyancsak a Puskás-emléknap keretében. Azóta minden évben a Puskás-évforduló rendezvényein a technikum diákjaival együtt megkoszorúzzuk a Nemzeti Sírkertben a nagy feltaláló síremlékét.

Az iskola Egyesületünkkel közösen a magyar történelem jelentős évfordulói emlékére a következő rendezvényeket szervezte:

- 1848–49. évi szabadságharc egyik eseménye a tavaszi hadjárat egyik helyszínének megtekintése Isaszegen, ahol az iskola hallgatóival közösen megkoszorúztuk a csata emlékére felállított emlékművet, kis ünnepség megtartásával. Felkerestünk néhány katonasírt emlékezve hőseinkre.
- A komáromi Monostori erődben együtt emlékeztünk az Aradon kivégzett honvédtábornokokra. Itt az iskola tanulóiból összeállított színpad emlékeztető műsorral bizonyította a hazaszeretetre nevelő pedagógiai munka eredményességét. A több nemzedék együttes ünnepsége mély nyomot hagyott bennünk. Ebéd után átsétáltunk Révkomáromba, ahol idegenvezetés mellett megismerkedtünk a várral, annak hadászati jelentőségével, a harcokban betöltött szerepével. Ezt követően megkoszorúztuk

Klapka György szobrát, ahol mécsest gyújtott az iskola minden osztálya és az Egyesület is.

- Meglátogattuk Monokon Kossuth Lajos szülőházát, megtekintettük az ott őrzött relikviákat. Tájékoztatót hallgattunk meg Kossuth szabadságharcban betöltött szerepéről.
- Felejthetetlen volt Rákóczi Ferenc szabadságharcának 300. évfordulója alkalmával szervezett kassai kirándulás. Megkoszorúztuk Rákóczi sírját a Kassai Szent Erzsébet dómban, elénekeltük a magyar himnuszt. Megnéztük a hallgatókkal együtt Rákóczi rodostói házának másolatát, az ott elhelyezett használati tárgyait. A kirándulás részét képezte a borsi szülőház megtekintése, a hadvezér és fejedelem szobrának megkoszorúzása, valamint a krasznahorkai vár és múzeum meglátogatása is. A betléri Andrassy-kastély megtekintése hasonló élményt jelentett az iskola tanulóinak, illetve az Egyesületünk és az együttműködő klubok tagjainak.
- Az aradi 3 napos kirándulás, a 13 aradi vértanú vesztőhelyének meglátogatása és koszorúzása mind tagjainknak, mind társklubjaink tagjainak felemelő érzés volt. A Vajdahunyad vára, Temesvár, illetve Déva várához szervezett kirándulásokon a szabadságszobor és az építészeti műemlékek látványa gazdagították közművelődési ismereteinket. Déván meglátogattuk a Bőjte Csaba ferences atya által vezetett Szent Ferenc nevelőotthont, ahol az elhagyott gyerekeket elhagyott asszonyok 8 fős csoportokban családi körülmények között nevelik. A látogatás során az Egyesület tagjai átadták az itthonról vitt ruhákat, cipőket, játékokat, továbbá Egyesületünk 90.000,-Ft adományt utalt át a nevelőotthon számára.
- A mohácsi kegyeleti helyen megtartott évnyitó ismételten bizonyította a Technikumban folyó pedagógiai nevelés magas színvonalát. A diákok történelmi bemutatója az adott korról, a nyugállományú és a hivatásos katonáknak is példaértékű volt. Igazolta, hogy a technikum nemcsak a műszaki oktatásban, hanem a jövő informatikai képzettségű szakemberei hazafias érzéseinek kialakításában is élen jár.

- Nagyon jó hatást váltott ki bennünk a keceli haditechnikai parkban megtartott iskolai évnyitó. A tanulók nagy érdeklődést mutattak azon haditechnikai eszközök iránt, amelyeknek egy részét mi közel negyven éven át üzemeltettünk. A diákoknak a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület és az együttműködő klubok felkért tagjai mutatták be az eszközöket, fegyvereket. Nagy örömükre szolgált, hogy nemcsak hallhatták mondandónkat, hanem az eszközöket részletesen belülről is megtekinthették.

Felemelő érzés volt számunkra az a kirándulás, melyre a PTTT igazgatója hívott meg bennünket Belgrádba, a nándorfehérvári csata 550. évfordulója tiszteletére rendezendő koszorúzási ünnepségre. Az iskola diákjaival közösen utaztunk a csata színhelyén elhelyezett emléktábla koszorúzására. Felejthetetlen emlék marad őseinkre való emlékezés, amikor a magyar himnuszt az idős katonák a fiatal tanulókkal együtt énekelték. A koszorúzást megelőzően Belgrád nevezetességeivel ismerkedtünk meg. Többek között meglátogattuk a Nobel-díjas Nikola Tesla (1856–1943) – az elektronika nagy úttörőjének – múzeumát. Tesla a forgó mágneses tér elvén működő, többfázisú villamosmotor feltalálásával írta be nevét az elektromosság történetébe. Tesla hamvai a múzeumban vannak elhelyezve. E látogatással adóztunk a nagy tudós feltaláló emlékének.

Egyesületünk és a társklubok tagjai a PTTT meghívása alapján részt vettek a Bicskén lévő Batthyány-kastélyban megrendezett vetélkedőn. Az iskola minden osztálya az 1848–49-es szabadságharcban résztvevő neves történelmi személyiségek tevékenységének elemzésére kapott feladatot, meghatározott időtartamban. A feladatot szóban és adathordozókon rögzített képeken oldották meg. Nekünk idősebb embereknek, nagyszerű élményt jelentettek a diákok által megtartott bemutatók. Ismét meggyőződhattünk arról, hogy az iskola nevelőtestülete a műszaki ismeretek oktatása mellett, kiemelt figyelmet fordít a hazafias honvédelmi nevelésre, történelmi múltunk, hagyományaink megbecsülésére. E látogatás során bepillanthattunk az ott működő Kossuth Zsuzsa nevelőotthonban folyó nevelőmunka körülményeibe.

Az iskola a 2008. évi tanévnyitóját a reneszánsz év ünnepelésével Visegrádon rendezte meg. Az iskolával közösen felejthetetlen hajókiránduláson vettünk részt. Megtekintettük Mátyás király egykori palotáját, ahol szakavatott idegenvezetéssel sok, számunkra ismeretlen történelmi ismerettel bővült tudásunk. Megismertük a palota akkori és a

közelmúlt eseményeit. Aki a bemutatás után egy kis gyaloglásra kapott kedvet, megtekinthette a Salamon tornyát is. Nyugdíjasaink, a családtagok, unokák gazdag élményekkel gyarapodva tértek haza, tovább erősítve az Egyesület és az iskola közötti kapcsolatokat.

A PTTT-vel való együttműködésünk szép példájának tartjuk, hogy az igazgató úr támogatta, hogy iskolája első csapata a PTBE csapatával közösen indulhasson a ZMNE Bajtársi Egyesület által szervezett Batthyányvetélkedőn. Így indulhatott egy fiatal és egy idős csapat. A vetélkedő a Batthyány-empléktábla megkoszorúzásával kezdődött. A 11 csapat közül az első helyezést a PTTT csapata nyerte. Csapatunk a negyedik helyet szerezte meg. Tagjait Körmendi János nyá. alezredes, Havasi János nyá. ezredes, Háy Károlyné bajtársaink alkották. Egyéniben indult Pózsa Ferenc nyá. alezredes és Hirling Jánosné bajtársaink, akik első és második helyezést értek el, ezzel is öregbítve Egyesületünk hírnevét.

A közművelődési rendezvények palettáját színesítették a különböző országos és regionális eseményeken való részvételünk, illetve képviseletünk. A legnagyobb érdeklődést a BEOSZ és a HM által szervezett rendezvények kísérték. 2002: komáromi Monostori erőd, 2005-ben Ópusztaszer, az évente rendszeresen megrendezett városligeti Honvédelmi Napok. Ezen a rendezvényeken lehetőségünk nyílt megismerkedni más klubok életével. Találkoztunk az akkori honvédelmi miniszterrel, a Magyar Honvédség magas beosztású vezetőivel, és volt alkalmunk beszélgetni velük.

Együttműködő klubjaink több alkalommal meghívtak bennünket fontos rendezvényeikre. Ezek során részt vettünk a Váci Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület meghívására, a volt huszárlaktanya falára elhelyezett emléktábla és a volt Sallai Laktanya előtt felavatott híradó emlékmű avatásán. Ezen ünnepek kapcsán bemutatták városukat, annak nevezetességeit, a Váci Székesegyházat, Püspöki Palotát, a főtéri ásatások műemlékeit, a csodálatos barokk stílusú főtéri épületeket, a harangjátékot, amely mindennap délben megszólal, a Fehérek templomával szemben feltárt múmiatemetőt. Ugyancsak láthattuk a Művelődési Házban lévő Fónai Márta kiállítást, illetve Vác városról készített állandó kiállítást, valamint a Városi Múzeum birtokába került gyűjteményt, amit Esze Tamás leszármazottja adott át a felmenője nevét viselt egykori Híradó Ezrednek. Megtekintettük a város régi emlékeit, a városkaput, a Mária Terézia tiszteletére emelt Kőkaput.

Hasonló közművelődési élményekre tehattünk szert Székesfehérváron több alkalommal. A városban működő Nyugállományúak Klubja Híradó Szekciója tagjai, akik közül sokan tagjai Egyesületünknek is, bemutatták városukat, a koronázási romokat, a Püspöki Palotát és a téren elhelyezett stilizált országalma emlékművet.

Megmutatták a Pákozdi Emlékművet, a Doni áldozatok Emlékművét, a Református templomot, ahol a pákozdi csata előtti napon tartotta ülését a haditanács. Megtekintettük a Nemzetközi Missziókban résztvevők emlékét idéző emléktáblát. Az itt tett látogatásaink folyamatosan emelték közművelődésünk színvonalát és a bajtársi együttműködésünket.

Egyesületünk közművelődési programjának kiemelkedő eseménye volt a 2007-ben, Szlovéniában tett látogatásunk. Horinka Ferenc ezredes bajtársunk a félévente megjelenő *Puskás Híradó* újságunkban folyamatosan több cikket írt az 1914–18 között lezajlott I. világháborúról, az Isonzó folyó völgyében vívott harcokról. A cikk hatására jutottunk olyan elhatározásra, hogy személyesen is megnézzük a harcok színhelyét, és méltóan megemlékezünk az ott elhunyt katonahőseinkről. Az elhatározást tett követte. Dr. Horváth László úr, a PTTT igazgatója, Egyesületünk elnökhelyettese segítségével és vezetésével 2007 nyarán 4 napos látogatást tettünk a harcok színhelyére. Utunkat a Szlovén Veterán Harci Szövetség Muraszombati Régiójának elnöke, Ludvik Jonas híradó ezredes úr és a szövetség illetékes régiójának vezetői nagymértékben segítették.

A kirándulás során, gyönyörű helyeken jártunk. Postojna város Faipari Technikumának vezetése megmutatta vendégszeretetét. A Bovici Múzeum, az Isonzó völgye, a Nova-Gorica, illetve Redipuglio harcterei, az ott meglátogatott magyar katonai temetők ápoltsága, látogatottsága, a koszorúzások mély benyomást tettek ránk. Tisztelet azért a gondoskodásért, amit a szlovén, az olasz és a magyar állam az idegen földbe eltemetett magyar és más nemzetiségű hősi halottak iránt tanúsít. A harcok helyszínén és a temetőkben úgy éreztük mindannyian, hogy a látvány örök nyomot hagyott bennünk. A kirándulás szervezett lebonyolításáért köszönet illeti Felker Lajos nyá. ezredes és Majercsik Tibor nyá. alezredes bajtársunkat. Múltunkra emlékezve nagy hatást gyakorolt ránk Ljubljana, Postojna és más városok és tájak építészeti remekei. Ugyancsak nagy élményt nyújtott a világörökség részét képező Postojnai Cseppkőbarlang.

Az eddig leírtak méltán fejezik ki a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület közművelődési csoportjának lelkiismeretes tevékenységét, a tagság közművelődési igényeinek és elvárásainak teljesítését.

A leírtakon kívül több kiránduláson vettünk részt együttműködő klubjaink, illetve a PTHBE által szervezett formában. Így lehetőségünk volt a HM ARMCOM Zrt. meghívására látogatást tenni Gödöllőn, az üzem területén, ahol a vezérigazgató bemutatta a gyártás folyamatát, információt adott az üzem termeléséről, problémáiról. Baráti beszélgetés keretében ebéddel vendégelt meg bennünket, majd idegenvezetéssel – bemutatta a Grassalkovich kastélyt.

A ZMNE Bolyai klubja által szervezett kiránduláson bővítettük közművelődési ismereteinket Eger város nevezetességeiről, a Székesegyház művészeti remekeivel. A zeneiskolában rövid hangversenyt adtak tiszteletünkre. Megtekintettük a szép és értékes könyvtárat, a város történelmi nevezetességeit. Étkezésünk a Felderítő zászlóaljnál történt, amely alakulat azóta már helyőrséget váltott, így egy katonavárossal ismét szegényebbek lettünk. A látogatás során a Szépasszony völgyében egri bikavérrel búcsúztunk a várostól.

A Bolyai klub meghívására részt vettünk egy gyöngyösi kiránduláson, ahol megismerkedhettünk a Mátra Múzeummal, amelyben láthattuk a vidék földtörténeti kialakulását, az ott található tárlatokon a terület ásványi nevezetességeit, az ásatások során előkerült mamutvázatot és sok érdekességet. A városban tett séta során megtekintettünk több középületet, a város szépen kialakított főterét, az igényesen karbantartott parkokat. A látogatás végén egy neves szőlész előadást tartott a gyöngyösi szőlő- és borkultúra fejlődéséről, a tulajdonában levő hatalmas borpince bemutatásával.

Szakmai ismereteink bővítése során igen fontos helyet foglal el a Győri Légvédelmi Rakéta Dandárnál tett látogatás. Az alakulat parancsnoka részletesen tájékoztatta a résztvevőket a dandár helyzetéről, eredményeiről, válaszolt kérdéseinkre, majd a híradófőnök bemutatta az állomány újonnan kialakított elhelyezési körleteit, tantermeit. Ebéd után meghívott egy városlátogatásra, amelyen bemutatta a püspöki rezidenciát, a templomot, Győr város egyéb nevezetes épületeit, néhány közterét, a vizek városát.

A BEOSZ közép-magyarországi régió klubja és egyesületei közötti együttműködés során részt vettünk Nagyorosziiban egy családi napon,

amelyre a Nyugállományú Légvédelmi Tüzérek Bajtársi Egyesülete hívta meg Egyesületünk és a velünk együttműködő klubok, egyesületek tagjait. A rendezvényen meghívóink igen gazdag programmal, a nemrég alakult OBSITOS katonákból álló zenekar színvonalas hangversenyével, különböző bemutatókkal és nem utolsósorban jó ebéddel láttak el bennünket. E találkozó során a páratlan színvonalú reneszánsz kiállítás megtekintésének élményével gazdagodtunk egy Vácon élő nyugdíjas katonatársunk jóvoltából, aki bemutatta a Hunyadiak korát hűen ábrázoló tárlatát. E látogatás is jó alkalom volt arra, hogy bepillantást nyerjünk egyesületeink életének eseményeibe. Köszönet ezért a kezdeményezőknek és a megvalósítóknak.

Szólni kell a Paksi Atomerőműben történt látogatásról. Az Egyesület tagjai ilyen erőművet még nem láttak. Számunkra lenyűgöző volt mindaz, amit bemutattak. Kísérőnk az üzem biztonságos üzemeltetésének szigorú szabályairól részletesen tájékoztatót. A reaktorok és turbinák üzemeltetését működés közben láthattuk. A látogatás végén tájékoztatót a kiegészítő fűtőelemek biztonságos hazai elhelyezésének lehetőségéről és makett bemutatásával a tároló építéséről. A szakmai kirándulás előkészítéséért, lebonyolításáért köszönettel tartozunk Horinka Ferenc ny. ezredes bajtársunknak, aki megszerezte a szükséges engedélyeket és az utaztatásunkat is megszervezte.

A ZMNE híradó tanszékével kialakított kapcsolatunknak köszönhetően Egyesületünk rendszeresen részt vesz az évente megrendezésre kerülő „kommunikáció” nemzetközi konferencián. Ez a konferenciasorozat a híradó szolgálat szinte egyetlen szakmai fóruma. A konferencia azokat az új eszközöket és rendszereket tárgyalja, amelyek megfelelnek az információs társadalom távközlés irányában támasztott kihívásainak. Ezekon konferenciákon 2000-ben Egyesületünk elnöke „A híradó szolgálat fél évszázada a híradástechnika fejlődésének tükrében”, 2004-ben a „Puskás Tivadar születésének 160. évfordulója”, míg 2005-ben „60 éves a Híradó és Informatikai Csoportfőnökség” címmel tartott előadást. A fenti szakmai rendezvények Egyesületünk tagjainak meglévő szakmai ismereteit az elmúlt 10 év folyamán tovább erősítették, amely a közművelődési feladataink maradéktalan teljesítését tükrözi. Ebben a munkában segítenek a híradó tanszék aktív tanárai, akiknek zöme Egyesületi tag. Tevékenységüket köszönjük, és támogatásukra a továbbiakban is számítunk.

Rendszeresen figyelemmel kísértük a Stefánia Palota programjait. Résztvevői voltunk a különböző irodalmi rendezvényeknek, kiállításoknak és szórakoztató műsoroknak. A Híradó Tagozat által szervezett szabadtéri programokon, piknikeken rendszeresen részt veszünk. Több alkalommal voltunk résztvevői a Budapesti Nyugállományúak Klubja által szervezett hajókirándulásoknak. Bővítettük közművelődési ismereteinket Szentendre, Visegrád, Esztergom nevezetességeinek meglátogatásával.

Elmondható, hogy tagságunk és az együttműködő klubok, egyesületek tagjai keresik a kapcsolatokat, programjainkon való részvétel céljából. Úgy érezzük, hogy tevékenységünk folyamatosan erősíti bennünk a bajtársiasság és szolidaritás érzését.

Közművelődésünk színvonalát emeli, hogy az évek során elkészített kiadványaink megírásában tagjaink kiveszik részüket. Az elkészítés során számos irodalmi forrást tanulmányoznak át, és építik be munkáikba. Az Egyesület a kiemelkedő személyiségek évfordulós ünnepeire készít dolgozatokat. Ezek a kiadványok közműveltségi értékeket képviselnek, ugyanúgy, mint egyes tehetséges tagjaink által megírt versek. Ezekben a kiadványokban jeleskedő tagjaink közül ki kell emelni Vörös Béla ny. mk. ezredes, Horinka Ferenc ny. ezredes, B. Nagy Péter ny. alezredes bajtársakat, valamint Willnerné Margitkát, Szintai András ny. alezredes bajtársainkat.

Arra törekszünk, hogy Egyesületünk a hagyományok ápolója, a híradó szolgálat krónikása, arculatának egyik gondozója, a híradók nagy családjának összefogó szervezete legyen, és ebben jelentős szerepe van a közművelődési bizottságnak. A bizottság tagjai együttműködve a Híradó Tagozat közművelődési felelősével számos múzeum meglátogatását szervezték meg. Láttuk a Magyar Rádió és Televízió Diósdí Múzeumát a „100 éves a magyar rádiózás” című rendezvények alkalmával, ugyancsak ez alkalommal megtartott tudományos konferencián vettünk részt a Petőfi Múzeumban.

Jelen voltunk a T-Com által a témában megtartott tudományos értekezésen, kiállításon. Meglátogattuk Természettudományi Múzeumot, amely a volt Ludovika egyik részén kapott új helyet. Megtekintettük az Ericsson Galériában megnyílt „100” díjazott alkotást. Láttuk a Budapesti 32. Őrezred kiállítását. Folyamatosan figyelemmel kísérjük, és gyakran megtekintjük a Stefánia Palotában megrendezett fotó- és egyéb művészek

által kiállított alkotásokat. Rendszeres látogatói vagyunk az irodalmi délutánoknak, szórakoztató műsoroknak.

Egyesületünk hagyományápolása egyik szép példájának tekintjük aktív részvételünket az ötven éve avatott híradó tisztek emlékdiploma átadási ünnepségének megrendezésében. Az ünnepség előkészítő munkáját a ZMNE híradó tanszéke magáénak tekinti. Tevékenységével biztosítja azokat a feltételeket, amelyek lehetővé teszik, hogy a megjelentek ismét érezhessék, ha csak rövid időre is, az 50 éve átélt eseményeket és feleleveníthessék a régi barátságokat. Ugyanakkor betekintést nyerhetnek a mai kor híradótisztképzés folyamatába, az oktatás mai kornak megfelelő technikai bázisaiban. Jó érzés látni, érezni azt az örömet, ami eltölti az 50 éve avatott tiszteket, hogy az alma mater nem felejtette el őket, és elismeri az idők folyamán végzett munkájukat. E találkozók megszervezése rendkívüli munkát, kutatást igényel a szervezők részéről, miután a meglévő nyilvántartások kevés adatot tartalmaznak a személyekről. Ebben a munkában segítségünkre vannak a BM, a HM illetékes szervei, de segítenek az országban működő katona nyugdíjas klubjaink is. A találkozóra készítünk egy emlékeztető kiadványt, amelyben a jubiláns barátainkat is felkérjük rövid emlékezésre, melyek részét képezik a kiadványoknak. Ebben átadjuk nekik bajtársaik címeit, telefonszámait, hogy feleleveníthessék kapcsolataikat. Az egyetem vezetője üdvözlés után átadja az emlékdiplomákat, megköszönve az évtizedek alatt kifejtett munkájukat. Egy közös fényképezés után az egyetem dékánja, a híradó tanszék a Budapesti Nyugállományú Klub Híradó Tagozat és a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület elnökével közös ebéden vesznek részt, majd az ezt követő baráti beszélgetéssel ér véget a találkozó. E a szép hagyományt őrző rendezvény évente történő megrendezéséért elismeréssel kell szólni dr. Koczka Ferenc nyá. ezredes, Havasi János nyá. ezredes bajtársakról, dr. Rajnai Zoltán mk. alezredes bajtárs tanszékvezetőről, dr. Osváth Zoltán mk. alezredes tanszékvezető-helyettes bajtársról, akik mindannyian a PTHBE tagjai, és akik segítségével ez a rendezvény megtartásra kerülhet immár közel 10 éve. Ki kell emelni dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy bajtársunkat, aki rendszeresen részt vesz a rendezvényen és megtisztelti kiadványainkat a jubiláló híradó tisztek részére írt üdvözlésével. Az egyetem vezetése hasznosnak tartja az 50 éves jubileumi találkozókat, helyet ad és továbbra is biztosítja a szükséges feltételeket.

Az Egyesület közművelődési felelőse és az elnökség úgy ítélte meg, hogy foglalkozzunk a pisztoly löversenyekkel is. A feladat alapvetően

sporttal kapcsolatos, de a közmondás szerint „ép testben ép lélek”. 2002-től az Egyesület részt vesz ezeken a versenyeken az együttműködő klubok csapataival. A löversenyek évente 2 alkalommal kerülnek megrendezésre. Rendszerint a Helyőrség Parancsnokság és a BEOSZ közép-magyarországi régió írja ki és vezeti le. A klubok 5 fős csapatokat nevezhetnek. A csapatversenyben az 5 lövő közül a 3 legtöbb köregységet elért eredmény számít. Az egyéniben indulók között a legtöbb köregységet elért eredmény dönti el a helyezések sorsát.

Egyesületünk 2002 óta minden löversenyen részt vett, és a jövőben is részt fog venni. A csapat az eddig lebonyolított versenyeken a mezőny második felében végzett. Versenyzőink lelkesen, gyakorlottságuknak megfelelő eredményeket érnek el. A csapat tagjai állandóak, lelkesedésükkel az Egyesület hírnevének erősítéséért küzdöttek, munkájukért elismerést érdemelnek. Csapatban rendszeresen lönek:

- Szabó Miklós nyá. alezredes;
- Bartha Lajos nyá. alezredes;
- Fekete Álmos nyá. alezredes;
- Óvári László nyá. őrnagy;
- Havasi János nyá. ezredes;
- Pózsa Ferenc nyá. alezredes.

Csapatunkban esetenként a Híradó Tagozattól a kettős tagsággal rendelkező bajtársaink is, mint lövők részt vesznek.

A pisztoly löversenyek terén végzett munkánkat továbbfejleszthetjük az újonnan belépett fiatalabb tagjaink bevonásával.

Az Egyesület közművelődési tevékenységét értékelve megállapíthatjuk, hogy 10 éves működésünk alatt tagságunk részére igen sok programot szerveztünk. Ezek javították közérzetüket, amelyért érdemes volt és továbbra is érdemes munkánkban részt venni. Bajtársaink nagy része élt is a lehetőségekkel, részvételükkel, érdeklődésükkel támogatták munkánkat, és biztattak bennünket, hogy a jövőben is folytassuk munkánkat. Meg kell említeni azt a segítséget, amit elnökünk, elnökségi tagjaink nyújtottak a közművelődési csoportnak. Sok segítséget kaptunk a Tagozat közművelődési felelősétől, a Budapesti Nyugállományú Klub vezetésétől, a BEOSZ és HOKOSZ vezetésétől, az együttműködő

Székesfehérvári Híradó Szekció, a Váci Esze Tamás Egyesület vezetőségétől. Megállapítható, hogy klubjaink összefogása jelentősen növelte tagságunk összetartozás érzetének erősödését, a bajtársiasság és szolidaritás szellemének folyamatos erősödését. Úgy érezzük, hogy a Puskás Tivadar Távközlési Technikum igazgatója és az egész tantestület mindent megtett annak érdekében, hogy kapcsolatunkban érezzük az idős nyugállományú katonák iránti figyelmességet és szeretetet. Köszönjük ezt a kiemelkedő figyelmet.

Köszönjük az iskola fiataljainak irántunk megnyilvánuló megbecsülését, amelyet kifejezésre juttatnak egy-egy rendezvényünk során elmondott verseikkel.

Kívánjuk, hogy a továbbiakban hasonló újabb éveket, évtizedeket tölthessünk el hasonló munkával és eredményekkel.

MAGYAROK

Jöttünk keletről,
Szilaj, vad paripán,
És sátrat vertünk
A Duna két partján.

Védőn öleltek át
A kárpáti bércek,
Itt talált hazára
Árpád vezér népe.

Sok ideje már, hogy
Élünk e tájon,
A sors által kijelölt
Szép Magyarországon.

E hely lett otthonunk,
Gyermekünk bölcsője,
Itt nyugszanak őseink
A szent anyaföldben.

De sajnós, mióta
Világ a világ,
Az emberek ölik, és
Pusztítják egymást.

Sokan irigyelték tőlünk
E drága hazát, és
Próbáltak megtörni,
Idegen rabigák.

Mennyi könny... vér, és
Mennyi áldozat,
Hogy fennmaradjon népünk,
A sok viszály alatt.

Néha már volt úgy, hogy
Végleg elveszünk,
De újra, és újra,
Felemelkedtünk.

Több mint ezer éve, hogy
Európában vagyunk,
Isten kegyelméből, mi
Itt is maradunk.

Megszenvedtünk érte,
Száz poklot jártunk,
Hogy szabadon lengjen a
Magyar Zászló, a
BUDAI VÁRON.

Willnerné Takács Margit

IV. fejezet

ÉRDEKKÉPVISELETI, SZOCIÁLIS ÉS KEGYELETI TEVÉKENYSÉGEK

Egyesületünk megalakulása óta folyamatosan figyelemmel kísérjük tagjaink életminőségi, érdekvédelmi, szociális és kegyeleti ügyeit.

Tagságunk összetétele általában nem különbözik az ország hasonló korú és társadalmi helyzetű tagjaitól, így a felmerülő különbségek korrigálására van módunk az Egyesület lehetőségein belül. A klubokban, más egyesületekben és a HOKOSZ-ban is tevékenykedő tagjaink érdekvédelmét ezek a szervezetek is támogatják, sajátos lehetőségeik keretei között. A BEOSZ is hozzájárul tagjaink érdekei képviseletéhez. A munkát segítik még a jogszabályokban előírt módokon a Toborzó és Érdekvédelmi Központok.

Az érdekvédelmi tevékenység elsősorban tájékoztatásra és mozgósításra épül.

Célunk volt és ma is az, hogy olyan kollektíva jöjjön létre, amelyben öröm együtt lenni, sok gondot, betegséget, életszínvonalbeli problémát elfeledve mindenkor jól érezzük magunkat, jóban, rosszban igyekezzünk egymást segíteni.

Természetesen a ma még aktív állományú és polgári tagjainkról most kevesebb szó esik, hisz részükre más szabályzók által meghatározott lehetőségek között lehet a gondokat megoldani.

Annál inkább szót kell ejtenünk a nyugállományú tagjainkról. Tény, és ez meghatározza ez irányú tevékenységünket, hogy Egyesületünk tagságának közel 70%-a 60 év feletti.

Egyesületünk az érdekvédelmi és szociális felelőssel, valamint annak munkacsoportjával látta és látja el ezeket a feladatokat. A munkacsoportnak vannak állandó és alkalmakra felkért tagjai, például a különböző rendezvények előkészítésére, lebonyolítására alakított csoportok esetében. A munkacsoport feladata meglehetősen sokrétű, ezért a teljesség igénye nélkül lehet csak bemutatni munkájukat. Alapvetően az Egyesület alapszabálya, vezetőségének munkarendje, munkaterve határozza meg tevékenységüket. Munkájuk csak akkor lehet helyes, ha a mai kor állandóan növekedő követelményeinek és az alapszabály előírásainak egyformán megfelelnek:

- hatáskörük kiterjed az Egyesület és az egyes tagok érdekeinek védelmére;
- javaslatot tesznek és véleményezik az esetleges segélyezéseket és a támogatások mértékét a rászoruló tagtársak részére.

Az állandó munkacsoport a közgyűlések előtt félévente beszámol az elnökségnek. Ekkor tesznek javaslatot az adott félév során aktívan tevékenykedő tagjaink dicséretére, jutalmazására, illetve a következő időszak feladatainak tervezésére.

Az Egyesület által javasolható kitüntetési formák:

- Oklevél;
- Jutalomtárgy;
- Emlékplakett;
- Honvédelemért Kitüntető Cím fokozatai (III., II. I.);
- Előléptetés.

Az elismeréseknél a nyugállományúak és polgári tagjaink részére a HM kiadott irányelvei mérvadóak. Az elismerések legmagasabb foka nyugállományú katonák esetében az egyszeri előléptetés. Erre minden olyan egyesületi tag javasolható, aki már megkapta a megelőző elismeréseket és az Egyesület munkájában huzamos, aktív tevékenységet fejt ki. Az elismerések között legalább három évnek kell eltelnie.

A felsorolt elismerésekben kilenc egyesületi tag részesült. Előléptetésre az elmúlt tíz év alatt az Egyesület javaslatára öt tagunk esetében került sor. A viszonylag kis szám azzal magyarázható, hogy csekély létszámmal indultunk, majd országos vonatkozásban dinamikus növekedésnek indult Egyesületünk. Az életkori összetétel is jelzi, hogy tagjaink az Egyesületbe történő belépésüket megelőzően már aktív közösségi munkát végeztek, így sokan más szervezetek javaslatára kaptak elismerést. A megalakulás óta jellemzővé vált, hogy gyakran kezdeményezzük tagjaink elismerését más szervezetnél, illetve igaz ez fordítva is.

A munkacsoport részt vállal a tavaszi, őszi közgyűlések adminisztratív megszervezésében és lebonyolításában, a tagság aktuális egyesületi, honvédelmi és szakmai kiadványok, illetve ismeretterjesztő

sajtótermékekkel való ellátásában, a jelenlévők regisztrálásában. Ez azért fontos, mert az elnökség a fontosnak ítélt határozatokról, tájékoztatókról postai, vagy elektronikus úton ad információt a távollévőknek. Szeretnénk, ha minél több tagunk rendelkezne internet elérhetőséggel, és ezzel a kapcsolatunk gyorsabb, szervezettebb legyen. Tagságunk több mint egyharmada már rendelkezik vele, és számuk egyre gyarapodik. Fontosnak tartjuk, hogy költségkímélés és információs frissesség tekintetében lépést tartsunk a mai elvárásokkal. Ehhez azonban pontos adatok kellenek, ezért fontos, hogy a közgyűlések kezdete előtti regisztráláskor mindenki ellenőrizze, és ha kell, pontosítsa adatait.

Az életkor, a betegségek, a különböző családi helyzetek megnehezíthetik az életet. Az Egyesület elnöksége kiemelten kezeli a 75 év felettekkel való kapcsolatot. A jelen időszakban 89 tagunk töltötte be ezt az életkort, ez mintegy 40%-a létszámunknak. Minden év október 1-jén az „Idősek Világnapja” alkalmából meghívót küldünk e tagjainknak, és a lehetőségeink figyelembevételével megvendégeljük őket, és elbeszélgetünk velük a múlttól, a jelen életkörülményeikről, gondjaikról. Amennyiben ezen a téren feladataink adódnak, természetesen megpróbáljuk azokat megoldani, és szinte mindig vannak ilyen feladatok.

Az Egyesület lehetőségei megengedik, hogy a Híradó Tagozattal összefogva megünnepeljük a jubileumi születésnaposokat. Az évi két közgyűlésre tervezve, az év első, illetve második felében köszöntjük a jubilánsokat. Akinek a közgyűlésektől időben távol van a jubileumi születésnapja, annak évfordulójáról postai úton levélben, vagy emléklappal emlékezünk meg. A közgyűlést követő hónapban összejövettel, ünnepséget szervezünk, levélben, vagy elektronikus úton meghívjuk, és szerényen megvendégeljük őket. Az ünnepségen csak a budapesti és környéki lakóhellyel rendelkező nyugállományú katonáknak tud az 1. számú Érdekvédelmi és Töborzó Iroda szerény kis csomagot juttatni.

Az Egyesületben eltöltött jubileumi idő erkölcsileg nagy jelentőségű. Az itt eltöltött idő komoly érzelmi, bajtársi, híradó-szakmai hovatartozást feltételez. Az elnökség és az érdekvédelmi csoport nyilvántartja a belépés évét, az Egyesületben eltelt jubiláns időszakot, és azt az aktuális közgyűlésen a levezető elnök útján közli a tagsággal. A most tíz éves jubileummal tulajdonképpen csak az alapító tagok rendelkeznek. A kiemelkedő tevékenységet folytató tagokat, a vezetőség javaslatára esetenként emléktárggyal honoráljuk, amelynek elsősorban erkölcsi értéke

van. Az emléktárgyakat a levezető elnök adja át, távollét esetén az abban a régióban lakó bajtársak segítségét vesszük igénybe.

Foglalkoznunk kell a kedvezményes üdülési lehetőséggel. Megítélésünk szerint nem tudjuk kihasználni a meglévő lehetőségeinket sem, a még meglévő honvédségi üdülőkben. Kötelességünk szót emelni, hogy megillet bennünket tizennégy nap kedvezményes lehetőség, ami korrekt árakat tartalmaz, és az ellátás is színvonalas.

Voltak és vannak lehetőségeink a nehezebb szociális helyzetű tagjaink segítésére. Konkrétan: az MH Szociálpolitikai Közalapítvány, amely a nyugdíjasokat figyelembe véve, a közös háztartásban élők egy főre eső 64–77 ezer Ft nettó jövedelme esetén, egyedi elbírálás alapján évente átlag 25 ezer Ft segélyt tud adni. A jelenleg érvényes szabályzók alapján a Közalapítvány csak 80.000, -Ft alatti jövedelemmel rendelkező nyugdíjasokat tud segíteni. A Közalapítványban tagjainkat megfelelően képviselik a döntéseknél, hisz az Egyesületünk jelenlegi ügyvezető alelnöke, alapító kurátor és 18. éve dolgozik az alapítványnál.

Hasonló lehetőséget nyújt a BEOSZ szociális kezdeményezése az előbb említett nettó jövedelem esetében. A jelenkori időszakban újabb anyagi gondok jelentkeznek, mint a lakásfenntartás költségnövekedése, a gyógyszerkiadás rohamos növekedése. A számlával való bizonyítás esetén is az alapítvány kb. 25.000, -Ft-ot tud kiutalni. Nyugdíjmelési javaslattal csak kivételes esetben élhetünk, pillanatnyilag nincs rá lehetőség, az elmúlt évtizedben csak egy egyedülálló özvegynek sikerült megoldani a kérelmét.

A mozgásban korlátozottakat és az időseket folyamatosan látogatjuk, természetesen a budapesti tagokra van lehetőségünk. A jövőben olyan programot szeretnénk indítani, amelyben a különböző régiókban élők ezt a feladatot és más szervezeti kérdéseket is önállóan meg tudnak oldani.

Elhunyt bajtársaink emlékének ápolásával Egyesületünk tagsága önmagát becsüli meg, mert ezzel is a bajtársi szellem érzését erősítjük.

- Kegyeleti tevékenységünk sajnos folyamatos, a távolságok ellenére képviseljük az Egyesületet, segítséget nyújtunk az elhalálozott családtagjainak a temetéssel kapcsolatos teendők elvégzésében.
- Kegyeleti munkánk kiterjed a végtisztesség megadására, a temetéseken való részvételre, sírcsokor, koszorú elhelyezésére a

ravatalon, igény esetén búcsúztató beszéd megtartására, kegyeleti díszőrségben való részvételre, illetve részvétnyilvánításra.

- Kérésre segítséget nyújtunk a temetés megszervezésében és levezetésében.
- A nyugállományú katonáink temetése 70-80%-ban katonai tiszteletadással történt, de előfordult egyházi, vagy vegyes egyházi-katonai temetés is. Az utóbbi években egyre gyakoribb a szórásos temetési forma is.

Szólni kell arról is, hogy 2007-ben, családjával és a régi bajtársakkal együtt, megkoszorúztuk volt titkárunk, Fekete Álmos sírját születésének 75. évfordulója alkalmából, amelyet nagyon gyors és váratlan halála miatt már nem tudott velünk megünnepelni.

Egyesületünk tagságából az elmúlt tíz év alatt sok bajtárs távozott. Az elhunytak névsorát a melléklet tartalmazza.

Rendszeresen jelen vagyunk és szervezzük a részvételt a síremlékavatásokon, látogatjuk elhunyt bajtársaink sírjait, ha szükséges, gondozzuk azokat.

Reményeink szerint az idősgondozással kapcsolatos tervek megvalósítására az Egyesület tagjai számára is kedvezőbb megállapodásokat tartalmazó törvények születnek.

Az elkövetkező években a munkacsoportnak még fokozottabb figyelmet kell fordítani tagjaink támogatására és a lehetőségek minél jobb kihasználására.

ÖRÖK MEGÚJULÁS

Nincs gyönyörűbb látvány
a nyíló virágnál,
a felkelő napnak
fénylő sugaránál,
mely biztatón jelzi
az örök megújulást.

Nincs szomorúbb látvány
a hervadt virágnál,
ha elmúlik a nyár,
a lombok hullásánál,
melyek kíméletlenül jelzik
az idő múlását.

Willnerné Takács Margit

V. fejezet

**PROPAGANDA-
ÉS SAJTÓMUNKA**

Egyesületünk már megalakulásakor célul tűzte ki a hazafiság eszméjére épülő honvédelem és a híradó szolgálat hagyományainak ápolását. E célkitűzések megvalósítása érdekében szakmai munkákat és történelmi személyiségek tevékenységét feldolgozó kiadványokat jelentettünk meg. A *Puskás Híradó* tagságunk időszerű tájékoztatását szolgálja, de helyet ad a híradó szolgálat története egy-egy jelentősebb fejezete rövid feldolgozásának is. Fontosnak tartjuk ezt a munkát, hisz ma is köztünk élnek és dolgoznak azok, akik formálói voltak ezen eseményeknek. A katonai sajtó lehetőségeinek drasztikus csökkentésével tevékenységünk propagálása szinte lehetetlen. A *Puskás Híradóhoz* hasonló belső terjesztésű, egyúttal kisebb nyilvánosságú, nyugdíjasoknak szóló kiadványokban adhatunk számot tevékenységünkről. Tagjaink közül már többen is írtak ezekben a kiadványokban.

Könyvkiadásunkról:

Egyesületünk könyvkiadásaival is öregbítette elismertségét. Az elnökség 2001-ben elhatározta, hogy évente – a lehetőségek szerint – 1-1 könyvet ad ki. Felkérte segítségül a kiadáshoz támogatónkat, Egyesületünk elnökhelyettesét, a Puskás Tivadar Távközlési Technikum igazgatóját, aki készségesen állt az Egyesület rendelkezésére.

2001-ben elkészült első könyvünk, amelyben a szerzői munkaközösség a hírközlés rövid történetét foglalta össze, *A hírközlés története* címmel. Jelentőségére tekintettel részletesebben foglalkozunk a tartalmával.

A könyv 116 oldalas, 11 fejezetből áll, két függelékkel. Az előszót az Egyesület elnöke, dr. Lindner Miklós nyá. vezérőrnagy írta.

Az első fejezet a híradástechnika történetének első lépéseit ismerteti *Így kezdődött...* címmel. E fejezetet és a fejezetek többségét Materny Károly, a Puskás Tivadar Távközlési Technikum tanára írta.

A második fejezetben Vörös Béla nyá. mk. ezredes *A magyar katonai híradás az I. világháborúban* címmel ismerteti a magyarországi katonai híradás történetét a kezdetektől az I. világháború végéig.

A harmadik fejezet *A Magyar Királyi Posta kiépülése*, míg a negyedik *A televízió felfedezése, alkalmazása* címet viseli.

Az ötödik fejezetet dr. Osváth Zoltán mk. alezredes, a ZMNE docense *A Magyar Katonai Híradás a II. világháborúban* címmel jegyzi.

A mobil távközléssel foglalkozó hatodik fejezet, *az internettel kapcsolatos résszel*, valamint az első, harmadik, negyedik és a *digitális jelfolyamokra épülő távközlési hálózatokkal* foglalkozó kilencedik fejezet is Materny Károly munkája.

A nyolcadik fejezetben *A TETRA mobil kommunikációs rendszer napjainkban* címmel dr. Fekete Károly mk. alezredes, a ZMNE adjunktusa jellemzi az egységes digitális rádiórendszer alapjait.

A tizedik fejezetben dr. Koczka Ferenc ezredes a BJKMF tanszékvezetője a *70 éves magyar híradótisztképzésre* emlékezik.

A tizenegyedik fejezetben *A magyar híradástechnikai szakemberképzés jelene és jövője* címmel a PTTT igazgatója, dr. Horváth László írt.

Az első függelék a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületet mutatja be a második, a hivatkozások forrását jelöli.

Kossuth Lajosra emlékezünk címmel jelent meg a második könyvünk.

A könyv első részében néhai dr. Moroián György nyá. ezredes Kossuth Lajos emigrációbeli katonai tevékenységét elemzi, korabeli forrásokra támaszkodva. A második részben Vörös Béla nyá. mk. ezredes a Kossuth Lajosról elnevezett katonai tisztképző intézetek a II. világháború után címmel értékeli a tanintézeteknek a Honvédségben betöltött helyét és szerepét.

A B5 formátumú könyv terjedelme 131 oldal, 27 melléklettel.

Egyesületünk könyvet adott ki a Rákóczi szabadságharc 300. évfordulójára *II. Rákóczi Ferenc szabadságharca* címmel.

A címoldalon II. Rákóczi Ferenc szobra, a belső oldalon Mátyóki Ádám festménye látható II. Rákóczi Ferencről.

A 122 oldalas B5 formátumú könyvet szerzői kollektíva készítette. Tagjai: Fürst György nyá. alezredes, Havasi János nyá. ezredes, Horinka Ferenc nyá. ezredes, Kacsó László nyá. törzszászlós, Kovács István nyá. vezérőrnagy, Lászlay János nyá. alezredes, B. Nagy Péter nyá. mk. alezredes, és Vörös Béla nyá. mk. ezredes.

Lektorálta: Koltai István nyá. ezredes. Példányszáma: 400. A könyv előszavát elnökünk írta.

A *Puskás Tivadarra emlékezünk* című, képeket is bőségesen tartalmazó könyv kollektív munka. Puskás Tivadar születésének 160. évfordulójára, 2004-ben került kiadásra.

A B5 formátumú 113 oldalas könyv elkészítésében kiemelkedő munkát végzett: Koltai István nyá. ezredes, Horinka Ferenc nyá. ezredes, Vörös Béla nyá. mk. ezredes, Hajzer György, a PTTT logisztikai igazgatóhelyettese, B. Nagy Péter nyá. mk. alezredes, Baloghné Puskás Irma, Czár Károly nyá. őrnagy, Fekete Álmos nyá. alezredes, Holló Imre nyá. alezredes., dr. Horváth László, Janoch Béla nyá. alezredes, Kovács Gergelyné Múzeumi alapítványi igazgató, Pákozdi Imre nyá. ezredes, dr. Révész Gyula mk. ezredes, Szepezdi Dezső nyá. ezredes.

A könyvhöz elnökünk írt bevezetőt.

A könyv fejezetei: Puskás Tivadar élete és munkássága, Puskás Tivadar találmányai, a Puskás Tivadar Távközlési Technikum helye és szerepe a felsőfokú távközlési szakemberképzésben, Puskás Tivadarról elnevezett polgári és katonai intézmények, A PTTT-ben tanult katonák visszaemlékezései.

Egyesületünk 2006-ban adta ki Egyesületünk tiszteletbeli elnöke Szepezdi Dezső nyá. ezredes önéletrajzi írását, *Életem emlékei* címmel.

A B5 formátumú könyv 91 oldalas. Példányszáma: 200.

E részben néhány kiemelt kiadványunkról írtunk részletesebben. A kiadott könyvekről az I. fejezetben bővebb felsorolás olvasható!

Puskás Híradó (az Egyesület szakmai lapja). Egyesületünk vezetősége 2002-ben elhatározta, hogy a tagság részére szakmai újságot indít. Az újság szerkesztésével megbízta Vörös Béla nyá. mk. ezredest,

műszaki szerkesztésével Hajzer György urat, olvasói - lektori feladattal dr. Horváth László urat, és egyidejűleg szerkesztőbizottságot állított össze.

A szervezeti élet figyelésével, és ebbe a témába tartozó cikkek írásával Horinka Ferenc nyá. ezredest, a tudomány és a technika figyelésével B. Nagy Péter nyá. mk. alezredest, katonai múltunk felidézésével Lászlai János nyá. alezredest, a társadalmi és katonai kapcsolatok figyelésével pedig Szepezdi Dezső nyá. ezredest bízta meg. A lapba a tagság bármely tagja írhatott önként, vagy felkérésre.

Az újság az évente két esetben tartott tagsági összejövetelekre jelent meg. A nyomdai munkát a Puskás Tivadar Távközlési Technikum vállalta. A kiadásért dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy, az Egyesület elnöke a felelős. A kiadott példányszám esetenként 150 darab. Fontos és tartalmas lapszámok jelentek meg az elmúlt években, érdemes tartalmukról részletesebben is megemlékezni.

A szerkesztőség egy figyelemkeltő mutatópéldányt tervezett, melynek kinyomtatásában felhívtuk a tagság figyelmét a lapra, és kértük, hogy írjanak cikkeket a kiadványunkhoz.

A mintapéldány 2002 novemberére készült el. Főbb cikkei: Willnerné Takács Margit nyá. főtörzsszázados verse, dr. Lindner Miklós nyá. vezérőrnagy bevezetője, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének (BEOSZ) XI. találkozójáról tájékoztató, a szakmai napokról írt cikk. Az elsőt Szepezdi Dezső nyá. ezredes, a másodikat Horinka Ferenc nyá. ezredes írta. Havasi János nyá. ezredes írt a Zalka Híradó Tiszti Iskolán 50 évvel ezelőtt avatott tisztjeinek találkozásáról. A mintapéldányban fénykép jelent meg a régi híradó főnökökről, egy karikatúra Lászlai János nyá. alezredes gyűjteményéből, és a szerkesztői felhívás a tagokhoz cikkek írására a lapba.

2003-ban két példányt jelentettünk meg februárban és novemberben. Az első számában II. Rákóczi Ferencről írott cikkel indítottunk. Ezt Horinka Ferenc nyá. ezredes írta. Bázisiskolánk – a Puskás Tivadar Távközlési Technikum – 50 évére emlékezett dr. Lindner Miklós nyá. vezérőrnagy. A Honvédségi Klubok Országos Szövetségéről és a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségéről írt összefoglalót Szepezdi Dezső nyá. ezredes. A híradóképzés jelenéről és jövőjéről dr. Koczka Ferenc nyá. ezredes tanszékvezető emlékezett meg lapunkban. Pick József a katonai rádiók gyűjtéséről írt. Írásán kívül régi berendezések fényképeiből is küldött. Lapunkban az 1900-as években használt fénytávíró jelentettük meg. Végül

egy pársoros viccet és egy fényképet közöltünk, felismerés céljából. A fényképen az R-401-es rádiórelé állomás látható.

Az őszi lapunkban, ami novemberben jelent meg, vezércikkében Deák Ferenc katonai tevékenységét ismertette Vörös Béla nyá. mk. ezredes. A 43. Híradó Ezred Baráti Köréről írt Kertész Zoltán nyá. alezredes. B. Nagy Péter nyá. mk. alezredes versben emlékezett meg az Idősek Világnapjáról. Havasi János nyá. ezredes írt fényképes cikket az 50 éve avatottak találkozójáról. Horinka Ferenc nyá. ezredes folytatta Rákóczi-szabadságharcról írt cikkét. Egyre növekszik a katonai rádiót gyűjtők száma. Furkó Zoltán ismertette a katonai rádiókról írott könyvét. Elnökünk beszámolt Puskás Tivadar sírjánál tartott tanévnyitóról és az azt követő koszorúzásról, melyet a Technikum minden tanév kezdetén megtart a Nemzeti Sírkertben. Szepezdi Dezső nyá. ezredes beszámolt a Söjtörön tartott Deák Ferenc ünnepségről, ahol dr. Lovasi Gábor nyá. ezredes egykori híradótiszt mondott beszédet. Kozma Péter nyá. törzsszászlós, a Magyar Eszperantó Szövetség katonai referense írt megemlékezést a híradás történetéről. Az utolsó oldalon jelent meg az elfelejtett híradó induló szövege, satirikus rajz a híradókról, valamint rejtvény egy régi rádióról, és figyelemfelhívás a *Rádiók Könyvének* megjelenéséről.

E szám egyik jelentősége, hogy nemcsak a szerkesztőség írta cikkeit, hanem a tagság is. Mindkét számban több fényképet is közöltünk, amely emeli az olvasók számát. Az újság fotóit Hidasi György készítette.

A következő évben, 2004-ben, a követelményeknek megfelelően ismét 2 szám jelent meg.

A februári számban az első oldalt Willnerné Takács Margit nyá. főtörzsszászlós verse nyitotta meg, melyet a Híradó Baráti Találkozókról írt. Szintén az első oldalon fényképet közöltünk a vezetőség egy részéről. Tagjaink kérésére az éves feladatok összeállításáról közöltünk írást. Ugyanilyen célból közöltük a BEOSZ éves feladatait. Előbbit dr. Lindner Miklós nyá. vezérőrnagy, az utóbbit Vörös Béla nyá. mk. ezredes adta közre. Különös gondot fordítunk arra, hogy a tagságnak írjunk külső kapcsolatainkról, ezekről Szepezdi Dezső nyá. ezredes számolt be. A hagyományápolás főiskolai feladatairól írt dr. Koczka Ferenc nyá. ezredes. Folytatódott Horinka Ferenc nyá. ezredes cikksorozata a Rákóczi-szabadságharcról. Amaczi Viktor nyá. mk. alezredes érdekes cikket közölt a navajo indiánok különleges megfejthetetlen nyelvéről, amelyet a II. világháborúban kódnyelvként alkalmaztak az amerikaiak. Havasi János nyá.

ezredes az éves közgyűlésről írt ismertetőt. Megjelent a *Rádiók Könyve*, amely felsorolja a katonai rádiókat is. Vörös Béla nyá. mk. ezredes, az egyik szerző ismerteti a könyvet. Lászy János nyá. alezredes visszaemlékezést írt néhai dr. Gurzóy Emil ezredesről, a 43. önálló Híradó Ezred első parancsnokáról. Az utolsó oldalon két régi rádióról kértük a megfejtést.

Az őszi számban az első oldalon Puskás Tivadar szobrának fényképe jelent meg, amelyet a ceglédi híradó alakulat megszűnése után a nagytarcsai laktanyában avattak fel. Szintén az első oldalra került Willnerné Takács Margit nyá. főtörzszászlós verse Puskásról. Az eltelt egy esztendő értékelte elnökünk. A keceli haditechnikai parkban tett közös kirándulásról a szerkesztő írt, ugyanekkor több tanuló is megemlékezett a látogatásról, többek között Ambrus Péter 14. b osztályos tanuló. A Bolyain megtartott esedékes 50 éves találkozóról írt ismertetőt Havasi János nyá. ezredes, aki egyben a találkozó megszervezéséért volt felelős. B. Nagy Péter nyá. mk. alezredes a Diósi Rádió és Televízió Múzeum meglátogatásáról írt. A múzeumban helyet kapott a katonai rádiózás is. Érdekes cikket írt dr. Koczka Ferenc nyá. ezredes a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem híradótiszt képzéséről. Megemlékezünk a 30 évvel ezelőtt átadott Híradó Múzeumról Vörös Béla nyá. mk. ezredes tollából. Szepezdi Dezső nyá. ezredes közölte szokásos tájékoztatóját a BEOSZ tisztújító közgyűléséről. A 90 évvel ezelőtt kezdődött világháborúról Vörös Béla nyá. mk. ezredes írt, majd ismertette lovag Wachutka Ferenc írását a kor távbeszélőiről. Emléktábla avatására került sor Vácon, a híradó laktanya épülete falán. Erről írt cikket Szilveszter Sándor nyá. mk. alez., az Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület elnökhelyettese. Két rövid értekezés Lászy János nyá. alezredestől: „A magyar rádiózás jubileuma, és igénylések és szakemberek” című humoros írása. A 16. oldalon „Felismeri?” címszó alatt az R-118 BM rádióadó fényképe látható.

A 2005. februárban készített szám első oldala a száz éve született költőre, József Attilára emlékezett. Azután Lászy János nyá. alezredes írása következett, amely a második világháború híradóiról szólt. Horinka Ferenc nyá. ezredes az isonzói csatákról írt.

Néhai Haász János százados, 1956-os híradótiszt visszaemlékezéseit közöltük egy oldalon. Bajtársi Egyesületünk az éves tervek tükrében címmel Szepezdi Dezső nyá. ezredes írt. Kecelen a helyzet változatlan címmel Sándor Tamás 11. b osztályos tanuló írását közöltük. A *Kommunikáció 2004.* című írás B. Nagy Péter nyá. mk. alezredestől származik. A *Kézfogás*

a honért című írás a BEOSZ-ról szól. A székesfehérvári híradó zászlóaljáról írt dr. Révész Gyula mk. ezredes az alakulat parancsnoka. B. Nagy Péter nyá. mk. alezredes Fenyvesi Károly nyá. mk. alezredes haláláról emlékezik meg. Az utolsó oldalon a szokásainknak megfelelően László János nyá. mk. alezredes emlékezik Kerényi József ezredes iskolaparancsnokról. Hamar Sándor mk. ezredes szétvágja a tortából készített híradó jelvényt az utolsó lap fényképén.

A 2006. év áprilisi szám címlapján Willnérné Takács Margit nyá. mk. főtörzsszázados versével indítottunk, amely március 15-ét dicsőítette. Az MH Híradó Parancsnokságon készült egy csoportkép a Puskás-szobor előtt, a látogatásunkról szól a szerkesztőségi cikk. Vörös Béla nyá. mk. ezredes cikke a XII. kerületben felállított Turul szoborról szól, amelyet le akarnak bontani. Pákozdi Imre nyá. mk. ezredes cikke egy székesfehérvári családi összejövetelről számolt be. A 20 éves fehérvári Híradó Egyesületről, szintén Pákozdi Imre nyá. mk. ezredes emlékezett meg. Az Esze Tamás nyugdíjas klub emléktáblát avatott a váci volt híradó laktanya falán. Az ünnepségről Szilveszter Sándor nyá. mk. alezredes számolt be.

Francia tiszti küldöttség járt az egyetem híradó tanszékén. Meglátogatta a Híradó Múzeumot is. Erről dr. Rajnai Zoltán mk. alezredes emlékezett meg. Horinka Ferenc nyá. mk. ezredes folytatta megemlékezését az I. világháborúról. Az egyetem *Kommunikáció 2005.* címmel híradó tudományos konferenciát tartott. Erről dr. Rajnai Zoltán mk. alezredes, híradó tanszékvezető számolt be. Milyen erős ma a magyar hadsereg? címmel Vörös Béla nyá. mk. ezredes írt cikket. A következő oldalon az Egyesület rendezvényeiről adtunk közre néhány képet. Végül híreket közöltünk a fontosabb rendezvényekről.

A 2006. évi novemberi számot a tagság az év végén tartott beszámoló értekezleten kapta meg. Szepezdi Dezső nyá. mk. ezredes *Életem emlékei* című könyvét dr. Lindner Miklós nyá. mk. vezérőrnagy ismertette. B. Nagy Péter nyá. mk. alezredes verse után a nagytarcsai Híradó Parancsnokságot mutatta be Vörös Béla nyá. mk. ezredes összefoglalója.

Horinka Ferenc nyá. mk. ezredes befejezte az isonzói csatákról írt cikkét. A Vácon átadott híradó emlékműről írt Vörös Béla nyá. mk. ezredes és Szilveszter Sándor nyá. mk. alezredes. Az Egyesületünk részére adományozott zászló átadási ünnepségéről is megemlékeztünk. Havasi János nyá. mk. ezredes az 50 éve avatott tisztjeink ünnepségéről írt pár sort. Dr. Rajnai Zoltán mk. alezredes cikke a tisztképzés jelenlegi helyzetéről szól.

Szerkesztőségi írást közöltünk a Katonanemzedékek 15. Találkozójáról, a belgrádi megemlékezésről, amely a Nándorfehérvári Győzelem 550. évfordulóján készült.

A Puskás Tivadar Távközlési Technikummal közösen meglátogattuk a Mohácsi Emlékhelyet, amelyről Vörös Béla nyá. mk. ezredes emlékezett meg. A Paksi Erőműben tett látogatásunkról a szervező, Horinka Ferenc nyá. ezredes írt. Az utolsó két oldalon klubunk éltéből adtunk közre érdekes történeteket.

A szerkesztő betegsége miatt új szerkesztőt választott az elnökség. Amaczi Viktor nyá. mk. alezredes személyében, aki évekig felelős szerkesztője volt a *Haditechnika* című szaklapnak.

A 2007. évi 1. számunk márciusban jelent meg. B. Nagy Péter nyá. mk. alezredes az új elnökség és ellenőrző bizottság megválasztásáról írt. Néhány keresetlen szó a híradás új módszerét képező rendszerről, a VIMAX-ról címmel dr. Sándor Miklós nyá. ezredes egyetemi docens írt cikket. A híradó század a kiképzés támasza volt címmel adta közre írását Vörös Béla nyá. mk. ezredes. Szepezdi Dezső nyá. ezredes visszaemlékezései dr. Lindner Miklós nyá. vezérőrnagy előszavával jelentek meg. Mi újság a BEOSZ-ban címmel Majercsik Tibor nyá. alezredes írt. Új generációs harcászati URH rádiók a Magyar Honvédségben címmel jelent meg több képpel Németh András mk. főhadnagy cikke. Csodálatos Gödöllő címmel Havasi János nyá. ezredes számol be az ARMCOM Zrt.-nél tett látogatásról egy kép kíséretében. Az elnökség Létrejött Alapítványunk címmel értesíti az olvasót a történekről, közölve az Alapítvány adószámát és bankszámlaszámát. A Halhatatlan R-3-as raj címmel Lászy János nyá. alezredes közölt háborús történetet.

A 2007. novemberi számban Felker Lajos nyá. ezredes Híradók Napja 2007 címmel írta a szám bevezető cikkét egy képpel illusztrálva. Kiállítás a Magyar Szabadalmi Hivatalban címmel Amaczi Viktor nyá. mk. alezredes számolt be két képpel a Puskás Tivadarról megrendezett kiállításról. A Szlovéniába tett kirándulásról Havasi János nyá. ezredes számolt be két képpel illusztrálva. A szlovéniai kirándulás témájához csatlakozva Amaczi Viktor nyá. mk. alezredes írt cikket: Katonai vonatkozások a ljubljana Modern Történeti Múzeumban címmel, két kép kíséretével. Az Egyesített Tiszti Iskola megalakulása 50. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségről Vörös Béla nyá. mk. ezredes írt cikket. A cikk végén megemlékezik az ETI első növendékeinek, a II. Rákóczi Ferenc Katonai

Középiskola egykori növendékeinek 50 éves érettségi találkozójáról. Több mint 30 éves a Híradó Múzeum címmel a Múzeum egyik létrehozója, Vörös Béla nyá. mk. ezredes írt cikket, Amaczi Viktor nyá. mk. alezredes idevágó képeivel. Hagyományteremtő találkozó Tatán címmel a találkozót Szervező Bizottság írt beszámolót.

Havasi János nyá. ezredes három eseményről adott rövid tájékoztatást egy-egy képpel: Híradó családi nap Vácon, „Bajtársiasság” hadipisztoly löverseny, illetve „Gróf Batthyány Lajosra emlékezve” címmel. Oberfeldweibel Marx címmel Lászlay János nyá. alezredes írt háborús visszaemlékezést.

A 2008. márciusi szám az elnökség cikkével kezdődik, amellyel bevezeti az Egyesület 10 éves fennállásához kapcsolódó rendezvényeket. 115 éves a telefonhírmondó címmel Amaczi Viktor nyá. mk. alezredes számolt be képekkel a Postamúzeumban rendezett kiállításról. A híradó szolgálat története velünk él címmel Szepezdi Dezső nyá. ezredes adta közre megemlékezéseinek második részét, egykori berendezések képeivel kísérve. Horinka Ferenc nyá. ezredes két időszerű megemlékezést közöl: az egyik 2008 Reneszánsz év, a másik Hunyadi Mátyás, a reneszánsz király címmel. Lászlay János nyá. alezredes Forgácsok a katonaéletből címmel régi katonaiskolás, vicces történeteket adott közre. Megjelent Juhász Gyula „Apámra gondolok” című verse is, amelyben a költő távirás apjára emlékezik. A Katonai kommunikáció rövid története címmel Vörös Béla nyá. mk. ezredes cikksorozatának első részét adta közre Amaczi Viktor nyá. mk. alezredes fényképeivel.

E rövid értékelés, felsorolás is képet ad arról a sokrétű munkáról, melyet Egyesületünk tagjai végeznek a kitűzött célok megvalósítása érdekében.

Az anyagi lehetőségeink beszűkülése korlátot szab a könyvkiadásunknak és a *Puskás Híradó* terjedelmének.

Elhatározott célunk e munkák folytatása és további lehetőségek felkutatása is.

Az Egyesület munkájának szélesebb körű megismertetése, tagjaink gyorsabb tájékoztatása érdekében a kommunikáció adta mai korszerű lehetőségeket hatékonyabban kell alkalmaznunk. Anyagi és technikai lehetőségeink szélesítésével tervezzük az „Egyesületi honlap” létrehozását és működtetését.

NEM VAGY EGYEDÜL

(özvegyek és egyedülálló idősök napja alkalmából)

Nem vagy egyedül – mert körülvesz a világ.
Neked nyílik benne számtalan sok virág.
Átölel a természet, barátaid vannak,
Szobádból nyílik a napfényre az ablak.
Árnyék csak azért van, hogy éltesse a fényt,
A meleget adót, mi mozgat minden lényt.

Nem vagy egyedül – hisz embernek születted,
Társaid nélkül már rég nem léteznél.
Egymásra utalva – és élvezve a szépet,
A jót meglátni, ez ad teljes képet.
Örülni annak, mit kívánsz és megkapod,
Díszítve, szépítve, várva a holnapot.

Nem vagy egyedül – csak ha Te akarsz,
Ha befelé fordulva töltöd el a napot
Bezárkózva s a fal felé fordulva,
Az élettől immár semmit sem akarsz,
Kizárva mindent, mi örömet okozhat,
Szomorúan és félve, számolva napokat.

Nem vagy egyedül – ez csak Tőled függhet.
Ha akarsz, Tied mindaz, mi éltet.
Vedd el magadnak, mi boldogságot adhat,
Napjaidnak értelmet és élményeket nyújthat.
Mi elmegy melletted, az már nem a Tiéd,
Hogy milyen jó is volt – mástól hallod hírét.

Nem vagy egyedül – hisz Veled még a család,
Fiad, lányod, unokád nyújtja feléd karját.
Közösségben élsz, minek részese vagy Magad,
Éltető ereje – az életnek – új értelmet adhat.
Sorsodban osztozik sok-sok társad veled,
Ha kezüket nyújtják, fogadd el s a Tied!

Nem vagy egyedül –bár úgy érzed, hogy ez van,
Ha hűségese társad első lett a sorban,
Ki élete végéig veled volt – jóban és rosszban,
De megelőzött - tovább él benned s a múltban.
Lehettél volna Te is, ki végleg elmegy az Első,
Akkor az Ő búcsúszava lett volna a végső.

Nem vagy egyedül – így magányos sem lehetsz,
Ha csak egy kicsit is szereted életed.
Ha Magad szereted, csak akkor tudsz szeretni Más.
Mi neked jólesik, másnak is jó, meglásd.
Padlóról felemel, ha tudsz jót adni,
És magad kész vagy mástól ezt fogadni.

Nem vagy egyedül – a sors ezt nem engedi.
Senki – az ÉLET törvényeit ki nem kerülheti –
Születés, élet, halál, e trió, mi mindig együtt jár.
Ez olyan, mint ítéletkor a jó bírón a talár.
A trió első tagja, mi tőled független, de tény,
És az biztos, hogy az életre születéssel.

NEM VAGY EGYEDÜL – az életed a társad.
Becsüld meg, ő az, ki mindig csak melletted állhat.
Szeresd, és ő mindent megad Neked.
Ő az, ki kísér és fogja mindkét kezéd.
Megmutat minden szépet és jót,
Boldoggá akar tenni.
Adni szeretne Ő – csak el kell tőle venni.

B. Nagy Péter nyá. mk. alezredes

VI. fejezet

AZ ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁG SZEREPE, FELADATAI

A közgyűlés az elnökség megválasztásával egy időben – egy elnököt és 2 tagból álló – ellenőrző bizottságot is választ, melynek alapvető feladata az Egyesület alapszabályában meghatározott törvényes működési és gazdálkodási tevékenység ellenőrzése.

Az elnökség tagjai az ellenőrző bizottságba nem választhatók!

Az elmúlt évtized során az ellenőrző bizottság munkáját az önállóan készített éves munkatervekben meghatározottak figyelembevételével végezte, az ellenőrzés eredményéről az elnökséget tájékoztatta és a közgyűlésnek mindenkor beszámolt.

Az ellenőrző bizottság feladatai, jogosultsága az alábbiakban összegezhető:

Ellenőrizte:

- az Egyesület alapszabály szerinti működését, gazdálkodását;
- pénz és egyéb dologi vagyon kezelését, meglétét;
- a rendelkezésre álló pénzalapok felhasználásának és elszámolásának törvényességét.

Jogosultsága kiterjed:

- az iratokba történő betekintésre;
- esetleges szabálytalanság esetén vizsgálatok foganatosítására;
- az elnökségtől felvilágosítás kérésére.

Az ellenőrző bizottság:

- véleményezte az Egyesület beszámolóit, felügyelte és ellenőrizte az alapszabályban foglaltak betartását;
- vizsgálta a gazdálkodási és pénzforgalmi fegyelem helyzetét;
- végrehajtotta az elkülönített éves munkatervben meghatározott feladatokat, ezekről jegyzőkönyveket készített, melyeknek egy-egy példánya a naplófőkönyv mellett került elhelyezésre, a

másodpéldányokat pedig az Egyesület iratai között az Egyesület titkára iktatta;

- az elvégzett tevékenységéről mindenkor beszámolt a közgyűlésnek.

Az ellenőrző bizottság megállapításai alapvetően az alábbiakban foglalhatók össze:

- a naplófőkönyv vezetése folyamatosan megfelelt az előírásoknak;
- a lekönyvelt tételek okmányai hiánytalanul megtalálhatóak, a kötelező formai és alaki előírásoknak megfelelnek;
- a bevételek és kifizetések jogszerűek, hiány, felesleg nem fordult elő;
- az APEH, a Központi Statisztikai Hivatal részére összeállított bevallások határidőre elkészültek, ezekre észrevétel nem érkezett.

Az ellenőrző bizottság elnöke és tagjai tanácskozási joggal rendszeresen részt vesznek az elnökségi üléseken, így a felmerült kérdéseket véleményezték. Tevékenységük elősegítette az Egyesület törvényes működését, a gazdálkodási és pénzforgalmi fegyelem megszilárdítását.

VII. fejezet

A PUSKÁS TIVADAR
HÍRADÓ BAJTÁRSI EGYESÜLET

JELLENLEGI
TISZTSÉGVISELŐINEK
RÖVID ÉLETRAJZA

(ÖNÉLETRAJZOK ALAPJÁN)

Tiszteletbeli elnök:

Szepezdi Dezső
nyugállományú ezredes

1919. március 19-én Malackán született, Pozsony megyében. Elemi és középiskolai tanulmányait Veszprémben és Pécsen végezte. 1938-ban érettségizett.

1939. február 1-jén vonult be katonának a pécsi „Béla Király” lövészezred távbeszélő századába. 1940-ben, mint hadapród őrmester részt vett az erdélyi bevonulásban. 1943-ban zászlósként áthelyezték a IV. hadtest híradó zászlóaljához, közben beiskolázták a budapesti Bolyai Műszaki Akadémiára, amelyet rövidített idő alatt, jó eredménnyel végzett el. 1944-ben köt házasságot. A 10. hadosztállyal került a frontra, majd szovjet hadifogságba, ahonnan 3 év után tért haza Pécsre. 1947-ben béli listára tették. 1948-ban vették vissza a Honvédséghez. Először a Pécsi Kerületi Parancsnokság híradó előadója, majd a 43. híradó ezred törzsfőnöke, később parancsnokhelyettese. Ezt követően a 32. híradó ezred törzsfőnöki, majd parancsnoki beosztásait tölti be. További beosztásai: a híradó kiképzőtábor parancsnok, híradó tiszthelyettes iskola híradó tanszékvezető, kiképzési osztályvezető. Hivatásos katonai szolgálatát a Központi Harcálláspont híradó hadműveleti főtisztjeként fejezi be. 1974-ben szolgálati nyugállományba került.

20 évig volt a Budapesti Nyugállományú Klub Híradó tagozat elnöke, jelenleg is a tagozat „Örökös tiszteletbeli elnöke”. A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület alapító tagja, ügyvezető alelnöke volt. Jelenleg az Egyesület „Tiszteletbeli elnöke”.

Felesége 1986-ban elhunyt, azóta élettársi kapcsolatban él. Két gyermeke, négy unokája és három dédunokája van. Fia Pécsen, leánya Biatorbágyon él családjával.

Katonai pályáját számos kitüntetéssel, dicsérrel ismerték el. Nyugállományban végzett társadalmi munkájáért is számos kitüntetést és elismerést kapott.

Elnök:

Dr. Lindner Miklós
nyugállományú altábornagy

1932. március 21-én született Budapesten, egyszerű munkáscsalád gyermekeként. 6 éves koráig nagyszüleinél Aradon élt.

Általános és középiskolai tanulmányait Budapesten végezte. 1949. április 1-jén vonult be a Néphadsereg egyik lövész zászlóaljához Tolnára.

1949 októberében a Zalka Máté Híradó Tiszti Iskola növendéke lett, amelyet 1950 szeptemberében elvégzett. Hadnagyi rendfokozattal a 43. híradó ezredhez, a híradó szolgálat „zászlóshajója” állományába került, szakasz-, század-, zászlóaljparancsnoki beosztásokat töltött be.

1957-ben a ZMKA 4 éves híradó szakán megkezdett tanulmányait, 1961-ben fejezte be.

E közben – még a tanulmányi időben – kinevezték a VK. Híradó Csoportfőnökség hadműveleti osztály hadműveleti főtisztjévé (ov. h.).

1961-ben – megalakulását követően – az 5. hadsereg állományába került, ahol főtiszti, híradófőnök-helyettesi, majd híradófőnöki beosztást látott el. Közben 1966–67-ben elvégezte a ZMKA hadműveleti tanfolyamát. 1973-ban ezredessé léptették elő. 1975-ben kinevezték a Magyar Néphadsereg híradófőnökévé (VK. Híradó Csoportfőnök), amely beosztást 1990. decemberi nyugállományba helyezéséig látott el. 1979-ben vezérőrnaggyá nevezték ki. 1979-ben elnyerte a „hadtudomány kandidátusa” címet. Kb. 40, a vezetéssel, illetve a híradással kapcsolatos cikket, tanulmányt írt. 1988-ban a „Stromfeld Aurél Díj” tulajdonosa lett. Több cikluson át tagja volt a Honvédelmi Minisztérium Tudományos Kollégiumának, az MTA Hadtudományi Szakbizottságának, az MTA Interkozmosz Tanács Úrtávközlési Szakbizottságának, valamint a KGST Postai és Távközlési Állandó Bizottságának.

Nyugállományba helyezését követően a híradó nyugállományú tagozat tiszteletbeli elnöke, majd az 1988-ban megalakult Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület elnökévé választották. 2004-ben a ZMNE Egyetemi tanácsa címzetes egyetemi tanári címmel tisztelte meg.

2007-ben a köztársasági elnök altábornaggyá léptette elő.

56 éve él együtt nejével. 1 fiúgyermeke, 2 fiúunokája van.

Alelnök:

Dr. Horváth László
igazgató
Puskás Tivadar Távközlési Technikum

1948-ban született Budapesten. Középiskolai tanulmányait – a 16 éve általa igazgatott - Puskás Tivadar Távközlési Technikumban végezte. A sikeres felvételi előtt az MN 1319 Cegléd híradó zászlóaljnál szolgált sorkatonaként. 32 év múltán, 1999-ben sorkatonatársaival Puskás Tivadar bronzszobrot adományozott „az életét döntő mértékben meghatározó 334 nap” színhelyének, vagyis a 66. Puskás Tivadar híradó zászlóaljnak.

1973-ban szerzett villamosmérnöki oklevelet a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1983 óta műszaki doktor. Kutatási és oktatási területe digitálistechika és a számítógép architektúrák. Szakmai munkásságának első 20 évét tanársegédként és adjunktusként a BME-VIK Híradástechnikai Elektronika Intézetében töltötte, „innen csábult el” a Puskás Tivadar Távközlési Technikum igazgatói székébe. Élharcosa a távközlés digitalizációjának, a közép és felsőfokú szakképzés közelítésének, a tehetségek felkarolásának, a leszakadó rétegek támogatásának. Alapító tagja a Tehetségért Mozgalomnak (1972) és az Arany János Tehetséggondozó Programnak. Elkötelezett híve az oktatási, kutatási, közművelődési, civil és honvédelmi szervek emberi, szakmai integrálásának.

Több egyetem – köztük a ZMNE – záróvizsga-bizottságának elnöke. A MAB és az RFKB tagja, több közalapítvány kurátora. A Híradástechnika Tudományos Egyesület, Neumann János Számítógép-tudományi Társaság, a Magyar Asztronautikai Társaság és a Magyar Tartalom Ipari Szolgáltatók elnökségi tagja.

Már-már mániája a magyar tudósok köztéri szobrának állítása. Eddig három Puskás Tivadar, két Neumann János, két Klebelsberg Kunó (egyiket szülőfalujában: Magyarpécskán) és egy-egy Békésy György, Kozma László, Magyar Endre, Vermes Miklós bronzszobrot állíttatott röpke 15 év alatt. (De saját bevallása szerint még tartozik a szeretett és nagyrabecsült

professzornak, Simonyi Károlynak, a magyar villamosmérnöki oktatás megteremtőjének szobrával.)

2000 óta tagja a PTHBE-nek. A következő évben a közgyűlés alelnökké választotta. A publikációs és közművelődési munka motorja.

Pályája során a Honvédelmi Miniszter háromszor, az Oktatási kétszer, az Informatikai, Környezetvédelmi és a Munkaügyi egyszer-egyszer tüntette ki. A Magyar Köztársaság elnökétől két ízben is – 2002-ben és 2008-ban – megkapta a „Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjét”.

Harminc éve nős. Két fiú, a 28 éves Bálint és a 25 éves Ákos apja. Saját bevallása szerint sok unokát szeretne, de még nincs rá felkészülve. Addig is mi vagyunk „lacibácsi” unokái.

Ügyvezető alelnök:

Felker Lajos

nyugállományú ezredes

1949-ben született Cegléden. Iskolai tanulmányait Albertirsán és Budapesten végezte.

A Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola elvégzése után, 1972-ben avatták híradó tisztté. Az MN 5566 állományába került, ahol alosztályvezetői és századparancsnoki beosztásokat töltött be.

1984-ben került a MN 5011-hez híradófőnök-helyettesnek. Később, 10 éven át, a légvédelmi rakétadandár híradófőnöke. A hírközlési szakma rohamos fejlődése már a MH Főhírközpont üzemviteli főnökeként éri el. Egyik tevékeny irányítója a digitális kapcsolástechnikai rendszerek telepítésének és rendszerbe állításának, valamint a mikrohullámú rendszer fejlesztésének.

A megalakuló Híradó Parancsnokság parancsnokhelyettese, több alkalommal megbízott parancsnoka. 2004-ben kinevezett parancsnoka lett. Részes a hadsereg információtechnológiai rendszerei létesítésének, üzemeltetése irányításának.

2005. október 1-jén került szolgálati nyugállományba.

Aktív társadalmi tevékenységet végez: alapító kurátora és 18 éve végez munkát a MH Szociálpolitikai Közalapítványban, dolgozik az Innovációval a Védelemért és a Biztonságért közhasznú társaságban, 2007 óta önkormányzati képviselő Nagytarcsán, a faluban számos bizottság aktív tagja. Tagja két nyugállományú egyesületnek is.

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületnek 2003 óta tagja, 2006 őszén ügyvezető alelnöknek választották meg.

Katonai pályáján kétszer léptették elő soron kívül, tevékenységét számos kitüntetéssel, dicsérettel ismerték el.

A társadalmi szervezetek érdekében végzett munkája elismeréseként, 2005-ben megkapta a HKC I. fokozatát.

Titkár:

Majercsik Tibor
nyugállományú alezredes

1950-ben született Ózdon. Iskolai tanulmányait Dunaújvárosban végezte. 1972-ben avatták tisztté a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola híradó szakán. Első beosztása az MN 2164, Vác alakulatánál volt, mint híradó műhely parancsnok. Később a pedagógiai főiskolai kiegészítő elvégzése után a tiszthelyettes iskolán – ugyanott – tanári beosztásba helyezték át.

1979-ben felvették a Frunze Összefegyvernemi Katonai Akadémiájára, amit 1982-ben sikeresen befejezett. Az akadémia elvégzése után 1984-ig híradó hadműveleti tiszti beosztásban dolgozott, majd előljárási intézkedésre áthelyezésre került az akkor felálló, MN Troposzféra Főhírközpontba. A Főhírközpontnál az egyik troposzféra állomás parancsnoka lett. Ebből a beosztásából 1989-ben áthelyezték a Magyar Honvédség Főhírközpont, HM-I hírközpontjába, először technikai helyettes, majd 1990-től a hírközpont parancsnoki beosztását látta el.

1998-ban kérésére, áthelyezték a Magyar Honvédség Kulturális és Média Igazgatóság törzsosztályvezetői beosztásába. Az Igazgatóság megszűnése után, 2001. augusztustól nyugdíjas. Nyugdíjasként a HONVÉD Önkéntes és Magán Nyugdíjpénztárban dolgozott 2001–2005-ig. A BEOSZ elnökének hívására 2005-től a Szövetség titkáráként a társadalmi szervezetben dolgozott 2007-ig.

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületbe 2005-ben lépett be. 2007 februárjától az elnökség felkérésére megbízott titkár. 2007 novemberében a Közgyűlés titkáráként megválasztja az elnökség soraiba.

Katonai pályáján tevékenységét többször ismerték el kitüntetéssel, dicsérettel.

Gazdasági titkár:

Ölveczky István

nyugállományú rendőr ezredes

Budapesten született 1934. március 9-én. Szülei munkások voltak. Iskoláit Budapesten végezte, az I. István Gimnáziumban érettségizett 1953-ban.

Érettségi után az Alumíniumáru-gyárban kezdett el dolgozni, a statisztikai és tervosztályon, előadóként. 1954-ben kötött házasságot.

Még ebben az évben bevonult sorkatonai szolgálatra, a BM Határőrség állományába. Sopronban és Kiskunhalason teljesített szolgálatot. Leszerelés után korábbi munkahelyén dolgozott tovább.

1960. október 1-jétől a Budapesti Rendőrfőkapitányság Felderítő Osztály hivatásos állományába nevezték ki, ahol 10 évig dolgozott vezető beosztásban. 1967-ben elvégezte a Rendőrtisztviselő Akadémiát.

1970. január 1-jén kinevezték a Budapesti Rendőrfőkapitányság Személyügyi Osztályára, ahol 1979 év végéig osztályvezető-helyettes volt.

1977-ben a négyéves Politikai Főiskolán „államvezetés” szakon szerzett diplomát.

1980-ban a Budapest XV. kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének nevezték ki.

1985-ben került a Rendőrtisztviselő Főiskola állományába, ahonnan a nyugdíjkorhatár elérésével 1989-ben került nyugállományba.

Szolgálati ideje alatt számos kitüntetésben és elismerésben részesült, nyugállományba helyezésekor „Kiváló Szolgálatért” érdemrenddel tüntették ki.

Felesége 1953-tól a Budapesti Rendőrfőkapitányság Pénzügyi Osztály állományában, vezetőként dolgozott. 1990-ben került nyugállományba főtisztviselői rendfokozattal.

Egy gyermekük van, aki ügyvédként dolgozik.

1994 óta tagja a Budapesti Nyugállományúak Klubja Híradó Tagozatának.

Alapító tagja a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületnek. Az Egyesület megalakulása óta gazdasági titkári feladatot lát el.

Társadalmi kapcsolatok felelős:

Fóti Mária

nyugállományú főhadnagy

1944. február 8-án született Budapesten. Általános iskolai tanulmányait a Práter utcai Általános Iskolában végezte. Első szakmája iparcikk-kereskedő.

1963-ban került az Országos Légvédelmi Parancsnokságra, mint rádiótávírássz, majd később átképzéssel géptávírássz polgári alkalmazott. 1970-ben állománytábla-változás történt, így továbbszolgáló tiszthelyettesként, mint központparancsnok szolgál tovább. 1971-től pedig, mint hivatásos katona szolgált, továbbra is váltásos munkarendben.

1976 elején egészségügyi problémák miatt nappalozó beosztást kellett találnia. Az akkor felálló egyik építő alakulathoz került egészségügyi tiszthelyettes beosztásba. Innen, egészségügyi iskolák elvégzése után került az MN HEAP állományába, mint anyagi tiszt, majd a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola hadtáp szak elvégzése után tervező-szervező főtiszti beosztásba (htph.), ahonnan 1990-ben nyugdíjazták.

Nyugállományúként a Budapesti Nyugállományúak Klubja Híradó Tagozat tagja, majd amikor a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület megalakítása tervéről tudomást szerzett, belépett. Az Egyesület egyik alapító tagja.

Az Ellenőrző Bizottságban dolgozott, mint tag, majd, mint ellenőrző bizottsági elnök.

2008-tól, mint a Társadalmi Kapcsolatok felelőse.

Három gyermeke van: Mónika (1967), Ákos (1970), Viktória (1978), és 4 leányunokája.

Katonai pályáján tevékenységét számos kitüntetéssel, dicsérrel ismerték el.

Propaganda- és sajtófelelős:

Amaczi Viktor

nyugállományú mérnök alezredes

1939-ben született Karádon Somogy megyében erdélyi szülők gyermekeként. Iskoláit helyben és Budapesten végezte, 1957-ben érettségizett a II. RFKK-ban. Az ETI-t híradó technikus szakon végezte el 1960-ban. Először a kaposvári híradó zászlóaljnál volt kisműhelyparancsnok, majd Vácott szdpk. tech.h , illetve előadó a tart. ti. tanfolyamon. 1965-ben a BME villamos karára vezényelték és 1970-ben a mikrohullámú ágazaton végzett. 1971-ben mérnök-tanári oklevelet is szerzett. 1970-től 1994-ig a HTI-ben teljesített szolgálatot. Kezdetben fejlesztő mérnök, majd alosztályvezető, illetve osztályvezető és egyben a Haditechnika c. szaklap felelős szerkesztője. A BME-n folyó speciális mérnökképzés egyik szervezője, majd az Egyetem meghívott előadója volt a képzési forma megszűntéig. A szolgálat érdekében elvégezte a MKKE mérnök-közgazdász szakát külkereskedelmi ágazaton és szabadalmi ügyvivői vizsgát is tett.

Nyugdíjaztatása után a HM sajtófőosztályon főtanácsos, illetve középiskolákban elektrotechnika, német és angol nyelv, valamint kommunikáció tantárgyakat tanított.

Felesége, dr. Biró Zsuzsa tanár-író. Lánya: A. Anna /1970/ Washingtonban jogász, fia: A. Péter /1971/ Vietnamban kereskedelmi szakember. Egy unokája van.

Találmánya: Automatikus riasztó rendszer /ROBOTEL/.

1974-óta több száz cikke jelent meg a különböző katonai és polgári lapokban, folyóiratokban.

Számos könyv szerzője, társszerzője, lektora és fordítója.

Ír, olvas és beszél angolul, németül és oroszul.

A PTHBE propaganda- és sajtófelelős tisztséget 2007 óta látja el.

Érdekvédelmi és szociális felelős:

Óváry László

nyugállományú mérnök őrnagy

1941. május 31-én született Pesterzsébeten. Pesterzsébeten nőtt fel, a nyolc általános elvégzése után a Kossuth Lajos Gimnáziumban érettségizett 1960-ban. Érettségi után katonai pályára lépett. Egy évet a Váci híradó laktanyában töltött le, majd 1964-ben az Egyesített Tiszti Iskola híradó tanszékén tiszti rendfokozatot és „híradásipari szaktechnikus” oklevelet kapott. Később megszerezte a „híradástechnikai üzemmérnök” diplomát is.

Hivatásos katonai pályáját a Honi Légvédelem Főharcálláspontján /Szikla/ kezdte meg, egyikeként azon keveseknek, akik onnan mentek nyugdíjba, ahol a pályájukat kezdték. 1968-ban kötött házasságot. Három gyermekük született. Egyelőre két unokájuk van.

1992-ben, az ismert átszervezések miatt, alakulatát felszámolták, szolgálati nyugállományba helyezték, miután rendelkezett a szükséges szolgálati idővel és életkorral. Nyugdíjasként azonnal belépett a Híradó Nyugdíjas Klubba, ahol még nagyszámú közös munkahelyi bajtárs volt. A klubnak nyolc évig volt vezetőségi tagja, majd anyagi megfontolásból civil munkát vállalt. A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületben megalakulásakor, mint alapító tag vett részt, majd az elnökségben érdekvédelmi- és szociális felelősnek választotta meg a Közgyűlés.

Szabad idejében kertészkedik, unokákkal foglalkozik, a remélnél kevesebb sikerrel horgászik és intézi a Híradó Nyugdíjas Tagozat, valamint a PTHBE ráeső feladatait.

Társadalmi tevékenységét a honvédelmi miniszter úr a Honvédelemért Kitüntető Cím III. és II. fokozatával ismerte el.

Híve a híradó katonai hagyományok ápolásának, a bajtársiasság eszméje képviselőjének és szívesen tevékenykedik ezek ügyében.

Közművelődési felelős:

Havasi János

nyugállományú ezredes

1930. április 15-én született Budapesten munkáscsalád gyermekeként. Az elemi iskolát 5 éven át és a 4 polgárit Kispesten végezte. A MÁV Északi Főműhelyben mozdonylakatos és esztergályos tanoncként 1948-ban segéddé avatták. 1948. október 25-én vonult be Pécsre, az 1. ö. híradó zászlóaljhoz, amely 1949 áprilisában a 101. GK. Híradó ezreddé alakult át és Budapestre diszlokált. 1949 októberében a Zalka Máté Híradó Tiszti Iskola növendéke lett, ahol 1950 szeptemberében alhadnaggyá avatták. Az avatás után a tiszti iskolán szakasz-, illetve századparancsnok-helyettesi beosztásban tevékenykedett 1956 szeptemberéig.

Ezen beosztásban gimnáziumi érettségi vizsgát tett. 1956–58-ig a 43. Híradó Ezredben mint vevő szd. pk. töltött be beosztást. 1958-62-ig a ZMKA 4 éves híradó szakán végezte el az Akadémiát. 1962–64-ig a 15. HM Híradó Ezredben rád. zpk. beosztást látott el. 1964–1978-ig a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskolán szdpk-i, tanári, főtanári, osztályfőnöki feladatokat végzett, közben a Szovjetunióban a Frunze Akadémián elvégezte a rádióelektronikai harc szakot. 1973–74-ben vezénylés során részt vett a Vietnam békéjét megeremtő Nemzetközi Ellenőrző és Felügyelő Bizottság munkájában, mint helyi csoport parancsnok. 1978–82-ig a HM Hírközpont híradó ügyeletes tisztje, majd 1982–1985-ig nyugállományba vonulásáig a Központi Harcállásponton, mint híradó hadműveleti főtiszt szolgált, alezredesi rendfokozatban. Az Egyesület munkájába 2000-ben kapcsolódott be, 2006-ban a honvédelmi miniszter ezredesi rendfokozatba léptette elő.

56 éve él együtt nejével. 1 leánygyermek, 2 lányunokája és 1 fiú, 1 leány dédunokája van.

Ellenőrző Bizottság elnöke:

Szuszán György
nyugállományú ezredes

1932. február 17-én született Budapesten. Édesapja cipésmester, édesanyja háztartásbeli volt. Két lánytestvérével együtt nevelkedett.

5 év elemi, 4 év polgári és 2 év kereskedelmi iskolát végzett el. 1954-ben, már tisztként érettségizett.

1949. április 1-jén vonult be önkéntesként Szolnokra a 101. önálló ejtőernyős zászlóaljhoz. Kérésére még ebben az évben áthelyezték a pécsi híradó ezredhez.

1949–50-ben a Zalka Máté Híradó Tiszti Iskolán tanult, ahonnan alhadnagyként került a gyöngyösi híradó zászlóaljhoz szakaszparancsnoknak. Később a tisztes iskola parancsnoka lett. Egyéves továbbképző tanfolyamot végzett. 1956-ban rövid ideig a felderítő zászlóalj híradófőnöke is volt. Ezt követően a híradó zászlóalj törzsfőnök helyettesének nevezték ki. Munkáját ebben a beosztásban a Zrínyi Miklós Katonai Akadémiára történő beiskolázásáig végezte eredményesen.

1962–1975 között az 5. Hadsereg híradó osztályán kiképzési tiszt, vezető főtitest, majd a hadsereg híradófőnökének helyetteseként tevékenykedett. Közben egyéves tanfolyamot végzett Leningrádban.

1975-től 1985-ig a Hátországvédelmi Parancsnokság híradófőnök-helyetteseként szolgált.

1985-től nyugállományba helyezéséig a Magyar Néphadsereg Posta Katonai Szolgálat Főnökeként biztosította a hadsereg állandó híradásának fejlesztését, irányította a beruházások megvalósulását. 1989-ben került nyugállományba.

1954-ben házasodott meg. Feleségével, Máriával két gyermeket neveltek fel (György, 1957 és Zsuzsanna, 1967).

2008. október 15-én elhunyt.

Ellenőrző Bizottság tag:

Lászay János

nyugállományú alezredes

1920. június 17-én született Szegeden. Apja hivatásos tiszt volt, ezért a gyerekszobája az inotai katonai tábor és a kőszegi Honvéd laktanya volt. 1930-ban a kőszegi Hunyadi Mátyás reáliskolában kezdte a középiskoláit, majd Sopronban a Rákóczi Ferenc Honvéd Főreáliskolában érettségizett. 1939-től 42-ig a Bolyai János Honvéd Műszaki Akadémia híradó szakán tanult, ahol 1942. június 18-án hadnaggyá avatták.

A debreceni VI. Hadtest híradó zászlóaljnál szd. pk. h. és szd. pk-i beosztásban közel egyévi szolgálat után a megszálló erőkhez hadműveleti területre vonult. Zsitomirtól a háború folyamán kétévi visszavonulás után Ausztriában egy hónapig amerikai fogságban volt, majd hazatérésekor szovjet fogságba kerül. Don Lebegyanyban és Rjazanyban töltött egy-egy év fogság után 1947-ben tért haza. 1948-ban a honvéd igazolóbizottság határozatáig alkalmi munkákkal foglalkozott. Gépkocsivezetést, olajtelepi segédmunkát végezett, és a társadalmi szervezetek részére színdarabokat, operettet, esztrádműsort rendezett.

1949-ben a HM Híradó Csoportfőnökségre bevonulva rövidesen négyen faladatul kapták a Zalka Máté Híradó Tiszti Iskola megszervezését. Itt segédügyi beosztásban 1951-ig volt, majd 1951. október 9-től a gyöngyösi pc. ho. híradó zászlóaljnál törzsfőnökhelyettesi beosztásban dolgozott. 1953-ban visszahelyezték a budapesti Gépesített hdt. híradó zászlóaljához, ahol rád. szd. pk-i, majd a 9. Hdt.hír. fk.rád. helyettesi beosztásából 1955. november 29-én saját kérelmére, százados rendfokozatban tartalékállományba helyezték.

1956-ban a MÉLYÉPTERV műszaki fejlesztési osztályán dolgozott, míg korábbi jelentkezése alapján 1957. májusban belépett a Híradástechnika Szövetkezetbe. Itt először a műszergyártásban részlegvezetőként, majd a kereskedelmi osztályon kiállítási csoportvezetőként dolgozott. Ebben a

beosztásban 22 éven keresztül utazott a nemzetközi vásárookra, szakmai bemutatókra, ahol Moszkvától Quitoig a műszereiket kiállították.

1979. október elsején nyugállományba ment, de 1991-ig még beosztásában dolgozott.

1949-ben a Hír. Csf-ségen ismerkedett meg Thébusz Paula Mária (bajtársnővel), azaz Micivel, akit 1951-ben feleségül vett. 1955-ben Judit lánya, 1958-ban János fia született. Judit angol nyelvész szakos és művészettörténész, János fia építőmérnök és mérnök-közgazdász.

1992-ben a Bolyai Akadémia zászlójának hazahozatala után felvette a kapcsolatot több régi bajtársával együtt az új Bolyai híradó tanszékkal, majd a híradó nyugállományú klubokkal. Régi parancsnokával, Kerényi József ezredes úrral (Jóskával) együtt emlékezik közös szolgálati időikre.

Nyugállományban 1993-ban őrnaggyá, majd 1997-ben alezredessé lépett elő.

Ellenőrző Bizottság tag:

Bodnár Gyula

nyugállományú alezredes

1942. július 16-án született Egerben, ahol általános és középiskolai tanulmányait is végezte. 1960-ban érettségizett.

Az Egyesített Tisztviselőiskolára történt felvételi után 1960. november 16-án vonult be Kiskunfélegyházára, a híradó zászlóalj iskola századához, egy éves gyakorlati kiképzésre. Ezt követően az ETI-n a tisztképzéssel egy időben felsőfokú híradó szaktechnikusi képesítést szerzett. 1964-ben avatták hadnaggyá.

Avatása után Vácra került a 15. önálló híradó ezredhez R-118 rádiós szakaszparancsnoki beosztásba. Később századparancsnok-helyettes, majd az ezred anyagi tisztje, ezután a rádiórelé század parancsnoka. Beosztásaiban megismerkedett az R-118, R-102, R-110 rádióállomásokkal, a R-401 és R-405 rádiórelé berendezésekkel, valamint az anyagi nyilvántartás és gazdálkodás szabályaival.

1972-ben a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia hallgatója lett, melyet 1975-ben eredményesen végzett el. Az akadémia elvégzése után Hatvanba, a 301. műszaki mentő ezred híradófőnökévé nevezték ki.

1976-ban a Magyar Néphadsereg Posta Katonai Szolgálatához került, ahol tervező főtitst, majd a tervező osztályt vezeti, később a szolgálat főnökének helyettese.

1983-ban soron kívül alezredessé léptették elő.

1986-ban sikerrel elvégezte a leningrádi Híradó Akadémia hadászati-hadműveleti tanfolyamát.

Részt vett a posta vezetékes rendszerein a Magyar Néphadsereg hazai és nemzetközi híradó igényeinek biztosításában, a gyakorlatok összeköttetések operatív tervezésében, megvalósításában, valamint a háborús igénybevételek előkészítésében és élön-tartásában.

A rendszerváltás kezdetén a Központi Harcálláspontra került híradó hadműveleti főtitstti beosztásba, amit eredményesen látott el 1997-ig, nyugállományba helyezéséig.

Felesége Domány Csilla villamosmérnök, fia B. Gyula restaurátor, egy lányunokája van.

VIII. fejezet

EMLÉKKÉPEK ÉS EMLÉKEZÉSEK

(AZ EGYÜTTMŰKÖDŐ
SZERVEZETEK ÍRÁSAI)

A MH 43. NAGYSÁNDOR JÓZSEF HÍRADÓ- ÉS VEZETÉSTÁMOGATÓ EZREDPARANCSNOK EMLÉKEI

Az MN 66. önálló híradózászlóalj, MN 1319. hadrendi számmal a 3. hadtest biztosító egységeként 1966. október 28-án alakult meg Cegléden. 1967 szeptemberétől a katonai szervezet alapfeladata a villamos- és híradástechnikai felsőoktatási intézményekbe előfelvételt nyert – a továbbiakban elő felvett – tanulók katonai felkészítése-kiképzése volt. A katonák tudásszintjének fenntartása érdekében heti rendszerességgel különböző oktatási intézmények tanárai tartottak konzultációkat részükre, így a Puskás Tivadar, akkor még Híradásipari Szakközépiskola oktatói is. Az 1980-as évek közepén, amikor a személyi számítógépek kezdtek megjelenni az élet csaknem minden területén, a zászlóalj kapott a tanintézettől 2 darab PRIMO típusú eszközt alapvetően az elő felvett állomány ismeretszintjének növelésére. A számítástechnikai foglalkozások során az oktatók nem zárkóztak el a hivatásos állomány részvételétől sem, így a katonai szervezet ilyen irányú felkészültsége szinte zászlóshajó volt az akkori Néphadseregen belül.

Ezen előzmények után az 1990-es évek elején a nagy névadások során a zászlóalj sikeresen pályázott, és felvette Puskás Tivadar nevét. A névadás 1990. május 3-án megtörtént. Ettől az időponttól a felszámolásáig a kétszer átélt szervezeti változást beleértve viselte a katonai szervezet Cegléden a nagy feltaláló nevét. A már említett szervezeti, valamint a képzési forma (az előfelvett kiképzés megszűnt) változásai miatt az oktatási intézmény és a zászlóalj közötti együttműködés időlegesen holtpontra jutott.

1998 őszén a következő év tervezése során fogalmazódott meg a MH HIRCSF-en, hogy híradók napját (Puskás Tivadar születésének 155. évfordulóját) az egész honvédséget átfogóan kellene megünnepelni. A gondolat 1999-ben valóra vált. Az ünnepségsorozatba bekapcsolódott a Puskás Tivadar Távközlési Technikum is. A tervezés során az oktatási intézmény felajánlotta, hogy a Genfben látható Puskás Tivadar bronz mellszobor egy másolatát adományozza a katonai szervezet részére, az iskola nevében. Az iskolaigazgatóval történt személyes találkozás során derült fény arra, hogy ő és néhány tanár ennél a katonai szervezetnél

szolgált, mint előfelvett katona. Már nemcsak az adományozási ünnepség menetéről, hanem az iskola által szervezett ünnepség sorozatában történő részvételéről is szólt a megbeszélés. Ennek kertében többek között a zászlóalj állományából néhányan részt vettek azon a kerékpáros emléktúrán, amelyet az iskola szervezett a nagy feltaláló szülőhelyére. A szoboravatási ünnepség 1999. szeptember 17-én 12.00-kor történt a zászlóalj épülete előtt kialakított Puskás Tivadar emlékparkban, melyen dr. Horváth László, az iskola igazgatója mondott beszédet. A beszéd kissé eltért a hagyományostól, mivel nemcsak a nagy feltalálót méltatta, hanem személyes élményeket is közölt sorállományú katonai szolgálatáról. Mint említette, nem csupán negatív élményként élte meg azt a 11 hónapot. A szoboravatás mellett egy Puskás Tivadar emlékszoba és egy híradó mini múzeum is átadásra került, melynek berendezéséhez igen sok tárgyi segítséget kapott az iskolától a katonai szervezet.

Az ünnepségen részt vett Farkas György mk. ezredes, a MH híradó és informatikai csoportfőnöke, Somkutas Imre ezredes, a MH 3. Hadosztály törzsfőnöke, valamint a Puskás Tivadar Távközlési Technikum néhány tanára és tanulója.

Az együttműködés keretében meghívást kapott a zászlóalj állománya a tanintézetbe, ahol bemutatták az iskolában folyó oktatás menetét, valamint a képzéshez szükséges oktatási eszközöket, készülékeket.

A találkozások során sok szép gondolat született a kapcsolat további elmélyítése mellett, de a 2000 júliusában bejelentett szervezeti változás, konkrétan a katonai szervezet felszámolása, ezeket megghiúsította. A Puskás mellszobor 2001 tavaszán visszakerült az adományozó tulajdonába.

Epilógus:

Az MH Híradó Parancsnokság objektuma Nagytarcsán, 2004. szeptember 17-én a Híradók Napja alkalmából megkapta Puskás Tivadar nevét és vele együtt a feltaláló bronz mellszobrát. 2007. június 30-i határidővel a katonai szervezet megszűnt, a laktanyát pedig bezárták. A szobor ma a MH Támogató Dandár laktanyájában áll, méltó környezetben.

2000 őszén Székesfehérvárra kerültem, azzal a feladattal, hogy alakítsam meg a MH 43. Nagysándor József híradó zászlóaljat, amely az ezred jogutódja. A megalakulás után fontos feladatommak tekintettem a nyugállományú katonák és közalkalmazottak támogatását. Ezek közé

tartozott a rendszeres szállítási feladatok megoldása, a különböző rendezvények biztosítása.

A már tevékenykedő 43-as baráti kör működtetése is fontos volt az alakulat vezetésének, hiszen ezekben a társadalmi szervezetekben olyan elődök voltak/vannak, akik a mai napig is a híradó szakma színe-javát képviselik, akikre mi, utódok joggal nézünk fel! Rendszeresen tartottunk tájékoztatókat és tartottuk a kapcsolatot a vezetőséggel, illetve a tagsággal.

A Puskás Tivadar Bajtársi Egyesületre az elődöm, Kalicz Tibor nyá. ezredes úr hívta fel a figyelmemet. Az első meghívás alkalmából be is léptem a szervezetbe, és igyekeztem minél több kollegámat meggyőzni, hogy ők is kövessék példámat! Ebben a szervezetben olyan híradó szaktekintélyekkel találkoztam újra, akik meghatározták a szakmához való alázatos viszonyomat. Volt tanárain, tanszékvezetőim, osztályfőnököm, és nem utolsósorban példaképem, dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy. Nagy megtiszteltetésnek éreztem, hogy ilyen szaktekintélyekkel lehetek egy szervezetben. Mindig nagy lelkesedéssel teszek eleget a meghívásoknak és lehetőség szerint mindenben segítem azt a felelősségteljes munkát, amit az Egyesület vállalt.

Mára a MH. 43. Nagysándor József Híradó és Vezetéstámogató Ezred ismét a szakma „zászlóshajója” lett. Mi biztosítjuk a béke híradás 2/3 részét, valamint az MH ÖHP békétől eltérő híradó és informatikai felületét. Természetesen vannak kudarcaink, de többségében azért a sikerek a dominálóak. Technikai feltételeink nagyon különbözőek. Egyes eszközöknek a fiatal kollégáink csókólomot köszönhetnek olyan idősök! Azért már megtalálhatók a mai kornak megfelelő eszközök is! A kezelőállomány terén is nagyon változatos a paletta. A frissen végzett tiszthelyettestől a most szárnyait bontogató szerződéses legénységi/leánysági állományig minden megtalálható! Sajnos a tapasztalt szaktiszthelyettes mára már olyan ritka, mint a fehér holló! Azért ugyanúgy, mint régen, ma is mindent megteszünk, hogy öregbítsük a szakma becsületét!

Ezen szakmai megbecsülés jeléül segítjük továbbiakban is a nyugdíjas és más, a híradással kapcsolatos társadalmi szervezetek munkáját!

DR. RÉVÉSZ GYULA MK. EZREDES

parancsnok

EGY ÉVTIZED (EGY ALAPÍTÓ VISSZAEMLÉKEZÉSE)

A nyolcvanas évek végén a székesfehérvári hivatásos- és nyugállományú híradó katonák körében is felmerült egy országos, a híradó szakemberek összefogását szolgáló Egyesület megalakításának gondolata.

A Magyar Honvédség Szárazföldi Parancsnokság alárendelt híradó szervezetei – különös tekintettel a híradó szolgálat „zászlóshajója” – örömmel fogadták a MH Budapesti Nyugállományúak Klubja híradó tagozatának újszerű kezdeményezését egy ilyen egyesület létrehozására, amely lehetőséget ad a híradó szakemberek összefogására, bajtársi szellemének kialakítására, a szakmai érdeklődésre számot tartó kérdések megválaszolására.

Az Egyesület megalakítása mellett szólt az is, hogy lehetőség legyen a szociális kérdések – lehetőség szerinti megoldására.

A célok között szerepelt a nagy múltú helyőrségben állomásozott, ott tevékenykedett híradó csapatok múltjának kutatása és feldolgozása.

Az Egyesület megalakításának munkájában a 29 alapító között magam is részt vettem. A megalakulásban nagy segítséget jelentett az alapítók számára a nyugállományú tagozat támogatása, amely ez időben két évtizedes gyakorlati tapasztalattal rendelkezett a társadalmi munka ilyen jellegű területén.

A székesfehérvári nyugállományúak zöme a Fejér megyei Honvéd Nyugállományú Klub híradó szekciójának tagjai voltak, így az új Egyesülethez való csatlakozás gyorsan és zökkenőmentesen történt meg.

Alapító tagként az Egyesület közép-dunántúli régiójának összekötője virtuális „beosztást” – a híradó szekció vezetője tisztség mellett – is betöltöttem.

Az Egyesület megalakulása után székesfehérvári tevékenységünket egyeztetettük az Egyesület elnökségével, majd konstruktív együttműködést alakítottunk ki az egyesületi tagokkal rendelkező többi híradó szervezettel. Így a budapesti Bolyai János, a váci Esze Tamás nyugállományú egyesületekkel. Szoros és jó a kapcsolatunk a Puskás Tivadar Távközlési

Technikummal, a 43. ö. híradó ezred baráti körével. Az utóbbi tevékenységét a 43. Nagysándor József Híradó és Vezetéstámogató Ezred parancsnoka– a Puskás Egyesület tagja –, dr. Révész Gyula mk. ezredes bajtársunk mintaszerűen koordinálja.

A folyamatosan fejlődő kapcsolatok eredményeként szekciónk aktívan részt vesz az Egyesület rendezvényein, kölcsönösen szervezzük a szakmai napokat, az együttműködési értekezleteket, a löversenyeket. A történelmi évfordulókhoz és nemzeti emlékhelyekhez kötött bel- és külföldi kirándulásokon is részt vettünk és részt veszünk.

Látogatjuk a Híradók Napja központi rendezvényeit is. Szalagot kötöttünk arra az emlékszázlóra, amelyet Budapest XVIII. kerületének Önkormányzata adományozott az Egyesület részére Nagytarcsán.

Tekintélyes létszámmal és szalaggal tiszteltük meg a váci Egyesület részére adományozott emlékszázló átvételét. Testületileg részt vettünk az első köztéri híradó emlékmű felavatásán Vácott, ahol a helyszín a „Híradók tere” közigazgatási elnevezést kapta.

Minden évben támogatjuk az Egyesület szervezésében a híradó tisztek avatásának 50. jubileumi évfordulóinak ünnepségeit.

Tevőlegesen részt veszünk az Egyesület kegyeleti és szociális munkájában, a gyászszertartások, síremlékavatások ünnepélyes lebonyolításában.

Mi, az Egyesület székesfehérvári tagjai úgy ítéljük meg, hogy az Egyesület megalakulása hasznos, szükséges és fontos lépés volt a hivatásos és nyugállományúak összefogására, a bajtársi szellem erősítésére, a kitűzött célok megvalósítására.

Székesfehérvár köszönti 10 éves Egyesületünket!

KERTÉSZ ZOLTÁN NYÁ. ALEZREDES

EGYÜTTMŰKÖDÉS A PUSKÁS TIVADAR HÍRADÓ BAJTÁRSI EGYESÜLETTEL

A Váci Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület a Magyar Honvédség híradó családjának tagja, kiválóan együttműködik a híradó hagyományokat őrző egyesületekkel, klubokkal. Ezeknek egyik alappillére a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület, mely országos szervezetként fogja össze a híradó katonákat.

Vác a híradóképzés bölcsője volt 2001-ig, így nem véletlen, hogy a híradó bajtársi egyesületek vezetőinek, tagjainak nagy része kötődik Váchoz, kora ifjúságát városunkban töltötte el, Vácott kezdte katonai, híradó pályáját.

Együttműködésünk, kapcsolatunk rendszeres.

A minden évben kötelező év végi beszámoló közgyűlésekre kölcsönösen meghívjuk egymást, tájékoztatjuk egymást tevékenységünkről, terveinkről. Évenként megtartjuk a híradó bajtársi egyesületek éves egyeztető vezetőségi ülését, itt mindenki ismerteti éves tervét, ötleteket, tippeket adunk egymásnak, segítve, emelve ezzel a klubok munkájának színvonalát. Így kaptunk ötletet például a Magyar Nemzeti Bank múzeumának meglátogatására, tagságunk élvezte a kirándulást.

Minden évben, forgószínpadszerűen megszervezzük a Híradó Klubok Családi találkozóját.

Ennek mindig nagy sikere van. A 2007-es évben például Vácott szerveztük meg a találkozót, és mindenkinek tetszett, hisz volt, aki már régen járt Vácott utoljára, és igencsak elcsodálkozott az újjávarázsolt Főtéren. Kölcsönösen részt veszünk egymás kiemelt programjaiban.

Az Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület egyik fő tevékenysége a váci katona hagyományok őrzése. Ennek keretében:

- 2003-ban a volt Damjanich kislaktanya (ma Vác, Katona József Városi Könyvtár) falán helyeztünk el márványtáblát.
- 2004-ben a volt Damjanich nagylaktanya (ma a General Electric váci gyártelepe) Honvéd utcai főbejáratánál avattunk emléktáblát.
- 2005-ben a volt Esze Tamás laktanyában a légénységi épület falára (ma a Madách Imre Gimnázium épülete) került emléktábla.

- 2006-ban a Híradó téren avattunk emlékhelyet, a volt Híradó Tiszthelyettes Szakközépiskola emlékét megőrizve.
- 2007-ben Egyesületünk Vác Város Önkormányzatától kapott emlékszázlót. Az alapító okirat elkészítéséhez a szükséges lépésekről kaptunk gyakorlati útmutatást a Puskás Tivadar Bajtársi Egyesülettől.
- 2008-ban az 1849-es váci csatában részt vett Lengyel Légión emléktábláját avattuk fel.

Ezeken az ünnepségeinken minden alkalommal jelen voltak a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület képviselői, koszorúzott a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület elnöke. Mindig jólesett megtisztelő jelenlétük.

Mi is nagy örömmel vettük a meghívást a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület által szervezett programokra.

Nagyon tetszett a Komáromi Erődrendszerbe szervezett kirándulás.

A mohácsi kirándulást az ott rendezett, a Puskás Tivadar Távközlési Technikum diákjai által bemutatott, az eseményeket újszerűen feldolgozó előadás tette felejthetlenné.

Az első világháborús csatahelyeket bejáró kirándulás is örök emlékeket adott.

Köszönjük a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületnek, hogy ezeket az utakat lehetővé tették számunkra is.

Gondjaink is ugyanazok. Elsősorban a pénztelenség, mivel mint civil szervezetek a Honvédelmi Minisztérium támogatására nem számíthatunk. A pályázatok elkészítésében, a lehetőségek kölcsönös ismertetésével is támogatjuk egymást, sajnos nem nagy eredménnyel.

Közösen részt veszünk a BEOSZ programjain. Lövészeteken együtt nosztalgizunk, derék katonai múltunkra emlékezünk.

Együttműködésünket kiválóra értékelem az Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület részéről, és azt kívánom, hogy ez a kapcsolat sokáig működjön a Budapesti Nyugdíjas Klub Híradó Tagozatával, a Székesfehérvári Nyugdíjas Klub Híradó Szekciójával, a híradók nagy családjával.

MAYER ZOLTÁN NYÁ. ALEZREDES

KAPCSOLAT A KATONAI FELSŐOKTATÁSSAL

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület tízéves fennállása ihleti azokat a sorokat, amelyeket a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem híradó tanszékének kollektívája nevében írok.

A hagyományok ápolása, a tisztképzés és benne a híradótisztképzés nagy múltra tekint vissza. A nyugdíjas tiszt- és tiszthelyettesi állománnyal az aktív katonák mindig szívesen jönnek össze baráti beszélgetésekre, találkozókra, hogy „eszmét” cseréljenek, beszélgessenek. Többek között erre is ad lehetőséget a PTHBE.

Én személyesen, és a híradó tanszéken több oktató kollégám tíz évvel ezelőtt, megalakulásakor léptünk be az Egyesületbe azzal a szándékkal, hogy találkozzunk régi ismerőseinkkel, barátainkkal és azokkal a korábban aktív szolgálatban állókkal, akiket személyesen még nem is ismerünk.

Kapcsolatunk az egyéni ismeretségek mellett szervezeti kötődéssé is fejlődtek. A megalakulás után az Egyesület kérésére a Nemzetvédelmi Egyetem „otthont” adott a félévente rendezett találkozónak, rendezvényeknek, és lehetőséget biztosított és biztosít ma is a kapcsolatok fenntartására. De ez a kapcsolat sosem volt öncélú. Az Egyesület elnöksége figyelemmel kísérte az aktív híradó tisztek pályáját, lehetőséget adott egyrészt a fiatal tagoknak bemutatkozásra, előadások megtartására, másrészt a tagság tájékoztatására, mi is történik a Magyar Honvédségben, a híradó szakmában, hol tartanak a fejlesztések, technikai és technológiai előrelépések a katonai távközlésben.

Így kerülhetett sor arra, hogy 2000-ben, a híradó tanszék által szervezett első „Katonai Kommunikáció” elnevezésű konferencia-sorozaton az Egyesület képviselői részt vettek rendezvényünkön, és örömkre szolgál, hogy azóta is rendszeres látogatói a szakmai előadásoknak. Az újabb mérföldkő 2002, amikor az elnökség – figyelemmel kísérve az oktatók tudományos fejlődését – felkérte a kutatásaikat befejező friss doktorokat (Fekete Károly, Rajnai Zoltán), hogy kutatási eredményeiket szakmai tájékoztató keretében ismertessék az Egyesület közgyűlésén. Jó volt látni a sokat tapasztalt korábbi szakemberek arcán az érdeklődést, a

szakmai szeretetet. Újabb tagtársaink jutottak el a tudományos fokozat megszerzéséig, és kutatási eredményeiket be fogják mutatni az érdeklődőknek.

A híradó tanszék is fontosnak tartotta és tartja ma is, hogy rendezvényeire meghívja az Egyesület képviselőit. Ilyen rendezvény volt 2003-ban az első COMMIT magyar – francia híradó gyakorlat Budapesten, ahol bemutathattuk a korszerű, NATO-elvű katonai kommunikáció legújabb eszközeit, berendezéseit és alkalmazhatóságát. A bemutatót követően minden második évben a Nemzetvédelmi Egyetem ad otthont a gyakorlatnak, és büszkén mondhatjuk el, hogy a Magyar Honvédség által is sikeresnek tartott esemény bemutatóin újra és újra találkozhatunk nyugdíjas egykori kollégáinkkal, tagtársainkkal.

Múltunkat, a híradó eszközök fejlődésének történetét figyelemmel kísérve látogatást szerveztünk a Híradó Múzeumba, ami után több egykori kollégánk, bajtársunk újabb eszközöket ajánlott fel a gyűjteménybe. A látogatásokat időről időre megszerveztük, és szívesen fogadtuk bajtársainkat. A híradó eszközök megtekintése mellett azokkal is szívesen találkoztunk, akik a korábbi jogelőd intézményekben szereztek diplomát, és 50 évvel később intézményünktől jubileumi diplomát is kaphattak. Ennek a rendezvénynek fő mozgatója Havasi János nyá. ezredes bajtársunk, aki nagy lelkesedéssel folytatja ezt a munkát is. Sokáig lehetne sorolni azokat a rendezvényeket, amelyeken megjelennek bajtársaink, és ahol lehetőséget kapnak a tanszék tagjai is bemutatkozásra, előadások tartására.

Hosszú évek óta fennálló igény volt a tagság és a szakmai gárda részéről a híradótisztképzés történetének megörökítése könyv formájában. Tanszékünk vállalta a nyomtatás és a kiadás munkálatait.

A múlt mellett beszélnünk kell a jövőről is. Most, amikor a Nemzetvédelmi Egyetem az Üllői úti bázisát kiüríti, a Híradó tanszék tantermeit, a Híradó Múzeumot új bázisára, a Hungária körútra telepíti, továbbra is biztosítani kívánjuk az Egyesülettel folytatott kapcsolatok fenntartását. Az egyetem Hungária körúti bázisán tarthatjuk meg a közgyűléseket, és Puskás Tivadar születésnapjának apropójából szeptember 17-én a „Híradók Napja” rendezvények között már ünnepélyesen felavattuk az új helyre költözött Híradó Múzeumot is, amelyet a tantermek és a kommunikációs rendszer bemutatásával egészítettünk ki.

Az állandó fejlődés nem állhat meg, az új eszközök kezelése új képzési rendszert is követel, melyet szeretnénk megismertetni az Egyesülettel. Az Európai Unióban először teremtődött meg annak a lehetősége, hogy a felsőoktatás egységes rendszerben folyhasson minden szinten, minden országban, és a megszerzett diplomákat minden tagország egységesen fogadhassa el. A tantervek, a képzési tematikák és programok érdekessége, egymásra épülése talán mindenki számára érdekes lehet, ezért a közeljövőben egy tájékoztató keretében alkalmat találunk ennek bemutatására is.

És végezetül, de nem utolsó sorban köszönettel tartozunk mindazoknak, akik fáradhatatlanul dolgoznak azon, hogy az Egyesület tagjai a rendezvényeken friss információkhoz jussanak, találkozzanak, kötetlenül beszélgethessenek egymással az ország minden sarkából.

Egy egyesület tagtoborzása a friss nyugdíjasok, vagy az éppen frissen avatott híradótisztek köréből fontos feladat lehet. Ebben szerepet kívánunk vállalni azzal, hogy a tanszék hallgatóit még a képzési idő alatt tájékoztatjuk az Egyesület céljairól, eseményeiről, lehetőséget teremtve a belépésre és a találkozásokra a korábbi híradókkal.

Az oktatói kollektíva és hallgatóink nevében ezúton is kívánok minden tagtársamnak nagyon jó egészséget, gyakori találkozást az Egyesület és a Híradó Tanszék rendezvényein.

DR. RAJNAI ZOLTÁN MK. ALEZREDES
tanszékvezető

ZÁRSZÓ HELYETT VALLOMÁS

Édesanyám 3 szüléséből egyetlen életben maradt, vagyis elkényeztetett egyke gyermeke vagyok. Budán laktunk, a ferencvárosi Puskás Tivadar Távközlési Technikumba jártam, tehát soha nem voltam kollégista. Sikeres műegyetemi felvételi után 1967-ben 11 hónapra az MN 1319 Cegléd önálló híradó zászlóaljhoz a Pf.43/E címre vonultam be. Kemény időket éltünk. 1968 szökőév volt, tehát 334 napot voltam a Dózsa György laktanya lakója. „Embert faragtak belőlem. Igaz, hogy baltával az élőfából, de embert.” (Az idézet az 1999-es ceglédi, Puskás szoboravató beszédemből való, de van egy másik idézetem is 2004-ből Nagytarcsáról, ott is Puskás-szobrot avattunk.) „Két fiam van. Szorgalmas dolgos gyerekek. Ha most is olyan lenne a sereg, mint anno Cegléden volt, akkor mindent megtennék, hogy bevonuljanak.” Kell ennél több? Amíg lesznek olyan bajtársak, akik hasonlóan gondolkodnak, tagja szeretnék lenni a Bajtársi Egyesületnek.

A civil életben hamar rájöttem, hogy a „ceglédi nagy iskola” nélkül semmi nem lett volna belőlem. A leszerelés borgőzös pillanatában tett fogadalmamat pár hónap múlva megszegtem, és 1968 októberétől 16 éven át a Villamosmérnöki Kar 0. évfolyamát vezettem. Ez minimum havi két napot jelentett egy-egy laktanyában. (Ez 2x10 x 16 már összemérhető a sorállományi napokkal.) Közben fiatal tanársegédként én kaptam 2 tárgyból a levelezőket. (Ha csak három tiszttel számolunk évfolyamonként, akkor is 50-nél több mk. őrnagy és alezredes nálam hallott először a mikroprocesszorról.) 1992-ben a BME elhagyása után szabad „államvizsgáztató-képes elektronná” váltam. A felsőfokú tanintézmények hamar rám találtak. Így lettem a „civilkontroll” a Bolyai János Katonai Műszaki Főiskolán (most már leírhatom) a RÁF Tanszék államvizsgáin. Híradástechnika és készülékismeret tárgyakat kérdeztem a tisztjelölt uraktól, később úrhölgyektől is. Kezdetben egy-egy szakon két napig is eltartott. Azután lassan fogyni kezdtek. Az utolsó tavaly már egyedül volt és üzemanyagos lett.

Büszke vagyok rátok, különösen az évfolyamelső főhadnagy urakra és úrhölgyekre, mert akkortájt még úgy volt. Aki szakember volt, megbecsülték. Jó volt a Bolyain az értelmes tekintetű csillogó szemű

jelölteket hallgatni. Mindegyik becsülettel felkészült, minden energiáját mozgósítva felelt és fegyelmezetten vette tudomásul a bizottság döntését... Később a Főiskolai Tanács civil tagja és jó néhányszor a TDK konferencián a zsűri elnöke is voltam. Sokan nem is tudták, hogy a zárt kerítések mögött milyen komoly tudományos munka folyt.

Az új évezred fordulóján jelentkeztem a PTHBE-be, befogadtak, majd felkértek az alelnöki feladatra. Engem úgy neveltek, ha kínálnak, fogadd el... hogy itt mit csinálunk? Erről szól ez a könyv. Szeretek köztetek lenni, jól érzem magam veletek, csak temetni ne kellene! (De ez az élet rendje.) Az út hosszú volt Ceglédtől, a PF. 43/E-től a Stefánia 208-as szobáig, de megérte.

DR. HORVÁTH LÁSZLÓ „LACIBÁCSI”

igazgató

Puskás Tivadar Távközlési Technikum

A fenti sorok írása közben nem gondoltam volna, hogy 2008. december 13-án – Luca napján – megkezdik az Üllői úti bázis, a Bolyai bontását. Mi jöhet még?

MELLÉKLETEK

1. számú melléklet

Fővárosi Bíróság
1363 Budapest
Markó u. 27.
13. Pk. 61.139/1998/8.

V É G Z É S :

A bíróság a **Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület** elnevezésű szervezetet **8582.** szám alatt nyilvántartásba veszi.

A szervezet székhelye: 1143 Budapest, Stefánia út 34
(Magyar Honvédség Művelődési Háza)

Működési köre: Érdekképviseleti

A képviselő neve és lakcíme:

- dr.Linder Miklós 1121 Budapest, Ordas u. 4.
- Markó József 1181 Budapest, Közdülö u. 33.
- Szepezdi Dezső 1119 Budapest, Fejér Lipót u. 66.
- Fekete Álmos 1084 Budapest, Auróra u. 29-31/A.
- Ölveczky István 1115 Budapest, Mézeskalács tér 12.

E végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül lehet fellebbezni.

Budapest, 1999. évi július hó 5. napján.

A kiadmány hitelélül:

Réczi Imréné
tisztviselő

Magyarné dr. Eröss Monika sk.
bíró

2. számú melléklet

Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület

ALAPÍTÓ TAGJAI

(1998. október 29.)

Béres Ferenc	nyá. ezredes	Elhunyt
Fecske Jenő	nyá. alezredes	Elhunyt
Fekete Álmos	nyá. alezredes	Elhunyt
Fogarassy Pál	nyá. főtorzszászlós	
Fóti Mária	nyá. főhadnagy	
Hidasi György	nyá. ezredes	
Hirling János	nyá. alezredes	Elhunyt
Horinka Ferenc	nyá. ezredes	
Kerényi József	nyá. ezredes	
Kelenhegyi Emil	nyá. dandártábornok	Elhunyt
Kertész Zoltán	nyá. alezredes	
Kettler István	nyá. alezredes	
Koltai István	nyá. ezredes	
Kovács Lajos	nyá. alezredes	
Lászay János	nyá. alezredes	
Dr. Lindner Miklós	nyá. altábornagy	
Markó József	ezredes	Törölve
B. Nagy Péter	nyá. alezredes	
Óváry László	nyá. őrnagy	
Ölveczky István	nyá. rendőr ezredes	

Ölveczky Istvánné	nyá. rendőr alezredes	
Pataki Sándor	mk. alezredes	
Rác István	mk. alezredes	
Dr. Sallai István	nyá. alezredes	Törölve
Solti István	mk. alezredes	
Szaller György	nyá. ezredes	Elhunyt
Szepezdi Dezső	nyá. ezredes	
Varró Ferenc	mk. alezredes	
Willner Károlyné	nyá. főtörzszászlós	

3. számú melléklet

Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület
ÖRÖKÖS TISZTELETBELI TAGOK
(a 2008. november 20-i Közgyűlésen jóváhagyva)

Kivonat az Egyesület Alapszabályából:

„II. fejezet 4. pont Örökös tiszteletbeli tag lehet:

*Az a rendes- és pártoló tag, valamint az Egyesületet támogató magán- és jogi személy, egyesület, szervezet vezetője, aki egész élettevékenységével a híradó szolgálat, illetve a híradó szakma fejlesztésében sokat tett, az Egyesület eredményes munkájához nagyban hozzájárult, illetve hozzájárul, valamint a bajtársi közösség erősítésében kimagasló érdemeket szerzett.”
(kivonat a hatályos Alapszabályból)*

Posztumusz Örökös tiszteletbeli tag:

1. Kelenhegyi Emil nyugállományú dandártábornok, alapító tag
2. Béres Ferenc nyugállományú ezredes, alapító tag
3. Fekete Álmos nyugállományú alezredes, alapító tag
4. Szuszán György nyugállományú ezredes

Örökös tiszteletbeli tag:

1. Havasi János nyugállományú ezredes
2. Horinka Ferenc nyugállományú ezredes, alapító tag
3. Kertész Zoltán nyugállományú ezredes, alapító tag
4. Koltai István nyugállományú ezredes, alapító tag
5. Lászay János nyugállományú alezredes, alapító tag

-
6. Lindner Miklós dr. nyugállományú altábornagy, alapító tag
  7. Ölveczky István nyugállományú rendőr ezredes, alapító tag
  8. Szepezdi Dezső nyugállományú ezredes, alapító tag
  9. Vörös Béla nyugállományú mérnök ezredes, alapító tag

Tiszteletbeli tag:

1. Kucsera Mihály nyugállományú mérnök ezredes
2. Németh Károly dr. orvos ezredes

4. számú melléklet

Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület

TAGJAI

(lezárva 2008. november 21.)

Agócs Sándor	nyá. alez.
Amaczi Viktor	nyá. mk. alez.
Angyal Dezsőné	nyá. kpa.
Antal Pál	nyá. ezds.
B. Nagy Péter	nyá. mk. alez.
Baji Tibor	t. szds.
Bajnóczi Gyula	nyá. hór. alez.
Baka Zoltán	nyá. zls.
Balaton Attila	nyá. szds.
Balogh Tiborné	nyá. kpa.
Bánkuti István	nyá. alez.
Bartha Lajos	nyá. alez.
Bátyai Péterné	nyá. pa.
Békei Ferenc	munkatárs
Bernát Károly	nyá. alez.
Berzsenyi Béla	fmk.
Bíró Győzőné	nyá. kpa.
Bodnár Gyula	nyá. alez.
Bodnár János	nyá. r. alez.
Bogdányné Fancsek Erzsébet	özvegy
Bokori Péter	nyá. fhdgy.
Borbély Jánosné	özvegy

Botyánszky Pál	nyá. örgy.
Bozsogi János	nyá. ezds.
Bucsay Ferenc	nyá. alez.
Budai Istvánné	nyá. kpa.
Buzás Zoltán	nyá. ezds.
Cs. Kovács János	nyá. alez.
Császár Lajos dr.	nyá. alez.
Császár László	t. örgy.
Csatári Sándor dr.	nyá. mk. vörgy.
Cseppentő Ferenc	nyá. alez.
Csukás Ferenc	nyá. alez.
Dallos László	nyá. ezds.
Dobozy János	nyá. ezds.
Dobrai János	nyá. ezds.
Dóda Sándor	nyá. örgy.
Doma Gyula	t. szds.
Dorcsák Árpád	nyá. fhdgy.
Dósa Mátyás	nyá. alez.
Dvorszki Pál dr.	t. hdgy.
Egeres Béla	nyá. ezds.
Ekler Károly	nyá. alez.
Eperjesi Mihály	nyá. szds.
Erős János	nyá. örgy.
Farkas Elemér	nyá. fhdgy.
Farkasné Dolinai Erzsébet	ny. kpa.
Fazekas Béla	nyá. alez.
Fazekas József	nyá. alez.
Feczko Iván	nyá. főov.
Fejér Csaba	nyá. alez.

Fekete Károly dr.	mk. alez.
Felker Lajos	nyá. ezds.
Fitos József	nyá. alez.
Fogarassy Pál	nyá. ftzls.
Fóti Mária	nyá. fhdgy.
Fuchs Ottó	t. őrgy.
Fülöp Béla	nyá. alez.
Gábor Géza	nyá. alez.
Galántai Jánosné	nyá. kpa.
Gáti Lajos	nyá. alez.
Gita Tibor	nyá. pv. alez.
Gömöri Zoltán	nyá. alez.
Görög Lajos	nyá. őrgy.
Grahovecz Zsolt	nyá. zls.
Gyimesi Ede János	nyá. mk. alez.
Gyömbér András	nyá. őrgy.
Halmi Ottó	mk. ddtbk.
Harmati István	nyá. alez.
Havasi János	nyá. ezds.
Háyné Sente Erzsébet	nyá. kpa.
Hegedűs Sándor	nyá. alez.
Hegedűs Sándor	nyá. mk. ezds.
Herczeg István	nyá. kpa.
Hidasi György	nyá. ezds.
Hidasi Györgyné	nyá. kpa.
Hipszky Mária	hozzátartozó
Hirling Jánosné	özvegy
Hoffmann József	nyá. alez.
Hoffmann Tibor	nyá. ezds.

Hoffmann Tiborné	hozzátartozó
Hóka Miklós	nyá. őrgy.
Hóka Miklós dr.	nyá. alez.
Horinka Ferenc	nyá. ezds.
Hornok Zoltán	nyá. ezds.
Horváth Ferenc	ddtbk.
Horváth Géza	nyá. alez.
Horváth László dr.	igazgató
Huczik István	nyá. alez.
Imre Lajos	nyá. ezds.
Istenes Ferenc	nyá. szds.
Ivány Elemér	nyá. ezds.
Jámbor Lajos	nyá. alez.
Jancsó Gáborné	nyá. kpa.
Jobbágy Antal	nyá. ezds.
Joós István	nyá. szds.
Juhász Péter	nyá .mk. alez.
Kákonyi András	nyá. alez.
Kalicz Tibor	nyá. ezds.
Kányi András	nyá. alez.
Karancsi Bertalan	nyá. alez.
Katona István	nyá. oszt. vez.
Kerényi József	nyá. ezds.
Kertész István	nyá. ka.
Kertész Zoltán	nyá. ezds.
Kettler István	nyá. alez.
Kézeli Tamás	nyá. ezds.
Kis Kálmán	nyá. mk. ezds.
Kis Lajos	alez.

Kladek Attila	nyá. alez.
Kocsis János	nyá. mk. ezds.
Koczka Ferenc dr.	nyá. ezds.
Koltai István	nyá. ezds.
Kondákor Tibor	nyá. alez.
Kopasz Jenő	nyá. mk.ddtbk.
Koroly T. György	nyá. ezds.
Koronczai Tibor	mk. alez.
Kovács Győző	nyá. alez.
Kovács Lajos	nyá. alez.
Kovács Lajosné	hozzátartozó
Kovács László	nyá. ezds.
Kovács Sándor	nyá. alez.
Kozma Péter	nyá. ftzls.
Körmendi János	nyá. alez.
Laczik János	nyá. szds.
Ladislajdesz László	nyá. örgy.
Lang László	t. hdgy.
Lászay János	nyá. alez.
Lehel György dr.	mk. ddtbk.
Lendvai Vilmos Géza	nyá. szds.
Lindner Miklós dr.	nyá. altbgy.
Lindner Miklósné dr.	hozzátartozó
Lipp Imréné	özvegy
Liszkay Csaba	nyá. vörgy.
Majercsik Tibor	nyá. alez.
Maros Dóra dr.	főisk. tanár
Marosvölgyi Vincze	örgy.
Máté József	pv. ezds.

Matus Gyula	t. szds.
Mauler Zoltán	nyá. őrgy.
Mayer Csaba	nyá. ezds.
Mednyánszky László	nyá. mk. ezds.
Mednyánszky Lászlóné	tart. fhdgy.
Mészáros Miklós	nyá. alez.
Mikita János	mk. altbgy.
Mladoniczky Tibor	nyá. ezds.
Molnár János	nyá. alez.
Mucza László	nyá. alez.
Nagy László	nyá. hór. ezds.
Nagy Pál	nyá. alez.
Nemes János	nyá. tzls.
Németh András dr.	mk. fhdgy.
Németh Imre	nyá. alez.
Németh Károly	o. ezds.
Nyitrai János	nyá. ezds.
Ocsai Sándorné	özvegy
Oláh György	nyá. ezds.
Orosz István	nyá. alez.
Óváry László	nyá. őrgy.
Ölveczky István	nyá. r. ezds.
Ölveczky Istvánné	nyá. r. alez.
Pákozdi Imre	nyá. ezds.
Pálmai Dénes	nyá. ezds.
Pándi Erik dr.	r. alez.
Pataki László	nyá. alez.
Pataki Sándor	mk. alez.
Paulin Pál	nyá. mk. alez.

Pelyhe Ignác	szds.
Pesti István	nyá. mk. ezds.
Péter László	nyá. ezds.
Péterfalvi István	nyá. alez.
Pintér István	nyá. alez.
Pittmann József	nyá. szds.
Pocsai István	nyá. alez.
Poldesz László	nyá. pv. alez.
Poldesz Lászlóné	nyá. zls.
Polyák Mihály	nyá. alez.
Popovics László	nyá. alez.
Pozsa Ferenc	nyá. alez.
Rácz István	mk. alez.
Rajnai Zoltán dr.	mk. alez.
Rajos Imre	nyá. őrgy.
Rajos Sándor	nyá. r. alez.
Révész Gyula dr.	mk. ezds.
Rigó István	nyá. alez.
Rónyai Zoltán	nyá. alez.
Rózsahegy Géza	nyá. alez.
Ruszkovszky György	nyá. őrgy.
Sághy Gyula	nyá. alez.
Salamon Rudolfné	nyá. kpa.
Sándor Miklós dr.	nyá. ezds.
Sas Rudolfné	özvegy
Sebe László dr.	nyá. vörgy.
Seregi József	nyá. ezds.
Seresné Farkas Júlia	ügyvez. igazg.
Simó Tibor	nyá. r. alez.

Sipos Ferenc	nyá. szds.
Solti István	nyá. alez.
Soós Tamás	nyá. alez.
Strobl Imre	nyá. alez.
Stümmer Gyuláné	nyá. szds.
Sudár Tamás dr.	nyá. szds.
Svába János	nyá. tzls.
Szabó Lajos	nyá. alez.
Szabó László	nyá. alez.
Szabó Miklós	nyá. alez.
Szele Lajos	nyá. örgy.
Szeles György	t. tzls.
Szepezdi Dezső	nyá. ezds.
Szintai András	nyá. alez.
Szóllósi Sándor dr.	mk. örgy.
Sztruhala Sándor	nyá. örgy.
Sztvovecz András dr.	nyá. ddtbk.
Szűcs Gáspár dr.	nyá. ezds.
Takács György	nyá. ka.
Tamás Gábor	nyá. alez.
Tassy Lajos	nyá. alez.
Ternyák István dr.	nyá. ezds.
Tiszaletín Ferenc	nyá. szds.
Torjai József Károly	ügyvez. igazgató
Tóth Gyula dr.	nyá. r. ezds.
Tóth István	nyá. alez.
Tóth Richárd	nyá. szds.
Tóth Sándor	nyá. tzls.
Tóth Valéria	osztályvezető

Tőke Gyuláné	nyá. kpa.
Török Imre	nyá. alez.
Tutsek László	t. fhdgy.
Udvari István	nyá. őrgy.
Ungvári Béla	nyá. alez.
Vágó László	nyá. fhdgy.
Váradai István	nyá. őrgy.
Varga József	nyá. alez.
Varga László	nyá. alez.
Varró Ferenc	mk. ezds.
Vass Sándor	mk. ezds.
Velki Gyula	nyá. mk. őrgy.
Vitéz Zoltán	nyá. alez.
Vörös Béla	nyá. mk. ezds.
Wapper István	nyá. ezds.
Weisz Mátyás	nyá. hór. alez.
Weiszhaar Imre	nyá. ezds.
Willner Károlyné	nyá. ftzls.
Wolf András	nyá. ezds.
Xingalosné Mohácsi Katalin	nyá. ka.
Zanathy Ferenc	nyá. alez.
Zemkó Márton	nyá. alez.
Zentai Miklós	nyá. alez.
Zergi László	nyá. alez.
Zikhert Antal	nyá. alez.
Zsigmond József	nyá. ezds.
Zsolnai Károly	nyá. tzls.

Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület

ELHUNYT TAGJAI

(lezárva 2008. november 21.)

Béres Ferenc	nyá. ezredes
Bokor József	nyá. ezredes
Cser Béla	nyá. alezredes
Dékán István	nyá. őrnagy
Farkas Lajos	nyá. alezredes
Fecske Jenő	nyá. alezredes
Fekete Álmos	nyá. alezredes
Garjászki Imre	közalkalmazott
Halmai Róbertné	hozzátartozó
Hirling János	nyá. alezredes
Horinka Ferencné	hozzátartozó
Horváth Attila	t. főhadnagy
Jakab Rafael	nyá. ezredes
Kapitány József	nyá. alezredes
Kelenhegyi Emil	nyá. dandártábornok
Lévai László	nyá. alezredes
Matyisinecz Ervin	t. főhadnagy
Dr.Moroián György	nyá. ezredes
Palkó János	nyá. alezredes
Pánczél Győző	nyá. alezredes
Susa István	nyá. ezredes
Sütő Nagy László	nyá. hadnagy
Szaller György	nyá. alezredes
Szuszán György	nyá. ezredes
Dr. Tamási Ferenc	nyá. alezredes
Üveges László	nyá. alezredes

6. számú melléklet

KÉPEK AZ EGYESÜLET ÉLETÉBŐL

A Közgyűlés elnöksége 2007

Múzeumlátogatás Diósdon

Puskás Tivadar kopjafája Diósdon

Október 6-i ünnepség Komáromban

Emlékszóló átadása Nagytarcsán

Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület zászlaja

Szakmai konferencia

Látogatás a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban

Március 15-i ünnepség Isaszegen

A váci Híradó Emlékmű avatása

I. Világháborús emlékmű Szlovéniában

Szlovén hősi emlékmű

A boveci magyar hősi emlékmű

Magyar katonai temető Olaszországban

A kassai Rákóczi-ház

A kassai Rákóczi-sír

A mohácsi kegyhely

Tanévnyitó Mohácson

Komárom, október 6.

A monoki Kossuth-ház

Közös tisztelgés Nándorfehérváron

A nándorfehérvári emlékmű

Puskás Tivadar szobrának avatása Nagytarcsán

Látogatás Gödöllőn

BEOSZ érdekvédelmi értekezlet

Egyesületi kapcsolataink

Szalagkötés az Esze Tamás Egyesület zászlajára

A jubileumi születésnaposok köszöntése

Fekete Álmos sírköavatása

Megemlékezés Bercelly Béla tábornok sírjánál

Az 50 éve avatott híradótisztek találkozója a ZMNE-n

Lövészet

TARTALOMJEGYZÉK

Tisztelt Olvasó!	5
Köszöntő	7
A Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetsége ügyvezető elnökének köszöntője	10
Bevezető	12
In memoriam Kelenhegyi Emil dandártábornok Egyesületünk tiszteletbeli elnöke	14
I. fejezet Megalakulásunk, szervezeti változások.....	19
II. fejezet Társadalmi kapcsolatok, együttműködések.....	43
III. fejezet Közművelődés	61
IV. fejezet Értékképviseleti, szociális és kegyeleti tevékenységek.....	77
V. fejezet Propaganda- és sajtómunka	87
VI. fejezet Az Ellenőrző Bizottság szerepe, feladatai	101
VII. fejezet A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület jelenlegi tisztségviselőinek rövid életrajza (önéletrajzok alapján)	107
VIII. fejezet Emlékképek és emlékezések (az együttműködő szervezetek írásai)	125
Mellékeletek.....	141
1. számú melléklet – Nyilvántartásba vételi végzés.....	143
2. számú melléklet – Alapító tagok névsora	144
3. számú melléklet – Örökös tiszteletbeli tagok névsora	146
4. számú melléklet – A jelenlegi tagok névsor	148
5. számú melléklet – Elhunyt tagok névsora.....	157
6. számú melléklet – Képek az Egyesület életéből	158

